

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΕ'

Τετάρτη 7 Νοεμβρίου 2007

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ.1005
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος της Β' Περιφέρειας Πειραιά, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας, το 33ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας, το 5ο Δημοτικό Σχολείο Αμαλιάδας και φοιτητές από το Πάντειο Πανεπιστήμιο, σελ.1014,1015,1018,1020,1026,1034

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 8 Νοεμβρίου 2007, σελ.1005

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:
 - α. Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2005, σελ.1006
 - β. Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2005, σελ.1006
2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, Ανάπτυξης και Οικονομίας και Οικονομικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας διοικητικής φύσεως μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Γαλλικής Δημοκρατίας περί συνεργασίας στο πλαίσιο Τεχνολογικού Συστήματος Επιδείξεως μη Επανδρωμένου Μαχητικού Αεροσκάφους (UCAV)», σελ.1030

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ Κ.,	σελ.1006
ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ.1024
ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Δ.,	σελ.1022
ΒΕΡΕΛΗΣ Χ.,	σελ.1019
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ.1014
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ.,	σελ.1026
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ.,	σελ.1018,1019
ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Μ.,	σελ.1027,1028
ΓΚΑΤΖΗΣ Ν.,	σελ.1009
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν.,	σελ.1015
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ.1030
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι.,	σελ.1011
ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ Η.,	σελ.1031
ΚΑΡΠΟΥΖΑΣ Α.,	σελ.1020
ΛΕΓΚΑΣ Ν.,	σελ.1019,1022
ΛΙΑΣΚΟΣ Α.,	σελ.1025
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι.,	σελ.1017,1018
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ.,	σελ.1008
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ.1033,1034
ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ.1028,1029
ΤΣΙΟΚΑΣ Θ.,	σελ.1031

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΕ'

Τετάρτη 7 Νοεμβρίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 7 Νοεμβρίου 2007, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.38' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 6 Νοεμβρίου 2007 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΚΔ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 6 Νοεμβρίου 2007, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων:

1. «Κύρωση Μνημονίου Κατανόησης Ευρωπαϊκής, μεταξύ των Υπουργών Εθνικής Άμυνας του Βελγίου, της Τσεχίας, της Δανίας, της Φινλανδίας, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ελλάδας, της Ουγγαρίας, της Ιταλίας, του Λουξεμβούργου, της Ολλανδίας, της Νορβηγίας, της Πολωνίας, της Πορτογαλίας, της Ρουμανίας, της Ισπανίας, της Σουηδίας, της Τουρκίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Β. Ιρλανδίας, σχετικά με τις ευρωπαϊκές συμφωνίες για την οργάνωση, τα προγράμματα και τις δραστηριότητες έρευνας σε θέματα άμυνας (Ευρωπαϊκή)».

2. «Κύρωση Διευθέτησης Συνεργασίας European Research Grouping Arrangement No1 (ERG No1), μεταξύ των Υπουργών Εθνικής Άμυνας του Βελγίου, της Τσεχίας, της Δανίας, της Φινλανδίας, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ελλάδας, της Ουγγαρίας, της Ιταλίας, του Λουξεμβούργου, της Ολλανδίας, της Νορβηγίας, της Πολωνίας, της Πορτογαλίας, της Ρουμανίας, της Ισπανίας, της Σουηδίας, της Τουρκίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Β. Ιρλανδίας, που αφορά σχέδια συνεργασίας στην έρευνα και τεχνολογία σε θέματα άμυνας».

3. «Κύρωση της Τεχνικής Διευθέτησης Συνεργασίας, μεταξύ των Υπουργών Εθνικής Άμυνας του Βελγίου, της Γαλλίας, της Γερμανίας, της Ελλάδας, της Ιταλίας και της Ισπανίας, σχετικά με τις προκαταρκτικές μελέτες για τον ορισμό και τη δημιουργία πολυεθνικού συστήματος διαστημικής απεικόνισης (MUSIS) για την παρακολούθηση, την αναγνώριση και την παρατήρηση».

4. «Αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 8 Νοεμβρίου 2007.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 145/5.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντωνίου Σαμαρά προς τον Υπουργό

Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τον προγραμματισμό κατασκευής σχολικών κτηρίων στην περιφέρεια Πελοποννήσου κ.λπ..

2. Η με αριθμό 146/5.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Χρίστου Βερελή προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με τον αγωγό πετρελαίου Μπουργκάζ-Αλεξανδρούπολης.

3. Η με αριθμό 141/5.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Χαλβατζή προς τους Υπουργούς Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής και Εσωτερικών, σχετικά με τις καταγγελίες για καταπάτηση των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μεταναστών από τις Αστυνομικές και Λιμενικές Αρχές.

4. Η με αριθμό 154/5.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τους Υπουργούς Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Δικαιοσύνης, σχετικά με τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές κ.λπ..

5. Η με αριθμό 142/5.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τις συνθήκες διαβίωσης των τσιγγάνων κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 148/5.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Θεόδωρου Πάγκαλου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη μόλυνση της λίμνης του Μαραθώνα από τη ρύψη βοθρολυμάτων κ.λπ..

2. Η με αριθμό 144/5.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αχιλλέα Κανταρτζή προς τους Υπουργούς Δικαιοσύνης και Εσωτερικών, σχετικά με τη γνωμοδότηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Σανιδά που νομιμοποιεί τη συλλογή και χρήση στοιχείων από βιντεοκάμερες κ.λπ..

3. Η με αριθμό 155/5.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Περικλή Κοροβέση προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την έγκριση ίδρυσης ηλεκτροπαραγωγικών μονάδων με καύσιμο ύλη λιθάνθρακα κ.λπ..

4. Η με αριθμό 152/5.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδή Βορίδη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την περικοπή κονδυλίων παροχής νομικής βοήθειας σε θεραπευόμενους του Ο.Κ.Α.Ν.Α. κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών:

α. "Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2005".

β. "Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2005".

Η συζήτηση του Απολογισμού και του Ισολογισμού του Κράτους γίνεται σε δύο συνεδριάσεις, όπως ορίζει ο Κανονισμός της Βουλής στο άρθρο 123, παράγραφος 8, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 107, δηλαδή με οργανωμένη συζήτηση.

Σύμφωνα, λοιπόν, με το άρθρο 107 που εφαρμόζεται αναλόγως, η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε, κάθε μία από τις δύο προβλεπόμενες από τον Κανονισμό συνεδριάσεις να έχει διάρκεια τέσσερις ώρες. Ο χρόνος αυτός κατανέμεται στις Κοινοβουλευτικές Ομάδες ανάλογα με τη δύναμή τους.

Στο Προεδρείο έχουν κατατεθεί κατάλογοι ομιλητών από τα κόμματα, με καθορισμό της σειράς των ομιλητών και τη διάρκεια των ομιλιών και για τις δύο συνεδριάσεις. Ο κατάλογος κυκλοφορεί και είναι στη διάθεσή σας. Στη συνέχεια, από την υπηρεσία θα καταρτισθεί ενιαίος κατάλογος με πρόταξη των εισηγητών και των ειδικών αγορητών και με εναλλαγή των ομιλητών. Δικαίωμα δευτερολογίας στη διαδικασία αυτή έχουν μόνο οι εισηγητές μετά την ολοκλήρωση της ομιλίας του τελευταίου ομιλητή.

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 107, δεν υπολογίζεται στο σύνολο του χρόνου, που έχει διατεθεί σε κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα, η διάρκεια της ομιλίας των Υπουργών, των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και των αναπληρωτών τους και ορίζεται στο 1/2 του χρόνου που ορίζει το άρθρο 67 του Κανονισμού της Βουλής.

Προτείνω να μην ισχύσει ο περιορισμός του χρόνου και για τους Υπουργούς και για τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Συμφωνεί το Σώμα μ' αυτήν την πρόταση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το Σώμα συμφώνησε.

Το Λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Αγοραστός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα μιλούμε για την κύρωση του Απολογισμού και του Ισολογισμού του Κράτους του οικονομικού έτους 2005.

Έτσι όπως καταρτίστηκαν από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ο Απολογισμός και ο Ισολογισμός του 2005, περιλαμβάνουν λογαριασμούς, όπως είναι τα τελικά υπόλοιπα των αποτελεσμάτων που προέκυψαν μέχρι τις 31-12-2004 και η εκτέλεση του Προϋπολογισμού από 1-1-2005 μέχρι 31-12-2005, που αφορά τακτοποιήσεις οι οποίες αναφέρονται και σε προηγούμενες χρήσεις. Στον Ισολογισμό περιλαμβάνονται οι αξίες της κινητής και ακίνητης περιουσίας του κράτους.

Το 2005, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πληρώσαμε 9,6 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου σε τόκους και 25,5 δισεκατομμύρια ευρώ σε χρεολύσια, ποσά που είναι απίστευτα υψηλά για την οικονομία μας. Είναι ενδεικτικό ότι για κάθε 100 ευρώ που εισπράχθηκαν ως έσοδα το 2005, τα 43 ευρώ οδηγήθηκαν σε μισθούς και συντάξεις, τα 20 ευρώ στην ασφάλιση και την περίθαλψη –δηλαδή ένα σύνολο 63 ευρώ– και 23 ευρώ δαπανήθηκαν σε τόκους και για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους. Απέμειναν 14 ευρώ, για να καλυφθούν λειτουργικές δαπάνες που είναι σχεδόν ανελαστικές, αλλά και για να γίνει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Αυτό καταρρίπτει εκείνο το επιχείρημα περί μη ύπαρξης κοινωνικού κράτους και περί μη ύπαρξης δαπανών που έχουν κοινωνικό χαρακτήρα.

Αυτή ήταν η κατάσταση του δημοσιονομικού προβλήματος και μέσα στο πλαίσιο αυτής θα πρέπει να κρίνουμε τις όποιες δημοσιονομικές κινήσεις και πρωτοβουλίες.

Επιπλέον, το έλλειμμα περιορίστηκε από 8% το 2004 σε 5,6%

το 2005, σηματοδοτώντας την αποκλιμάκωσή του για τα επόμενα χρόνια. Τα φορολογικά έσοδα κάλυψαν το 94% των τακτικών εσόδων του τακτικού προϋπολογισμού και παρουσίασαν αύξηση έναντι της προηγούμενης χρονιάς κατά 6,26%.

Οι άμεσοι φόροι αυξήθηκαν κατά 3,14%, έναντι των αντιστοίχων της προηγούμενης χρονιάς. Μειώθηκαν ωστόσο κατά 2,44% έναντι των προϋπολογισθέντων. Τα έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού αυξήθηκαν κατά 12,74% και οι προμήθειες αγορών απορρόφησαν το 1,34% του συνόλου των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού. Οι πληρωμές για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους ανήλθαν στα 35,1 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου και είναι αξιοσημείωτο επίσης ότι το 7,74% των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού χρησιμοποιήθηκε για την κάλυψη των ελλειμμάτων των ασφαλιστικών ταμείων.

Επίσης, επί του συνόλου των πληρωμών του τακτικού προϋπολογισμού, αλλά και των δημοσίων επενδύσεων, η εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους κάλυψε το 39% των δαπανών.

Με βάση, επίσης, τις εξελίξεις των προγραμμάτων που εγκρίθηκαν, οι απορροφήσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ανήλθαν στο 93,3% του αρχικά προβλεπόμενου ποσού.

Τέλος, οι καταπτώσεις εγγυήσεων εις βάρος του ελληνικού δημοσίου ανήλθαν στο 0,11% του Α.Ε.Π., ενώ η σχέση άμεσων και έμμεσων φόρων μειώθηκε στο 1,29%, που αποτελεί και την καλύτερη επίδοση αυτής της σχέσης τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια.

Ερχόμενος, λοιπόν, στον Ισολογισμό και Απολογισμό, πρέπει να τονίσω ότι ο προϋπολογισμός, σε ό,τι αφορά τα τακτικά έσοδα, προέβλεπε 17.000.000.000 ευρώ και οι εισπράξεις ήταν περίπου 17,1 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή λίγο περισσότερο από τα προϋπολογισθέντα.

Σε σχέση δε με το 2004, υπάρχει μία αύξηση των άμεσων φόρων κατά 13,25%. Από 15.850.000.000 ευρώ, το ποσό ανήλθε στα 17.100.000.000 ευρώ, ένδειξη και απόδειξη ότι λειτούργησαν σωστά οι φοροεισπρακτικοί και φοροελεγκτικοί μηχανισμοί και ότι υπήρξε μία σωστότερη και δικαιότερη απόδοση των άμεσων φόρων.

Υπήρξε μία πολύ μικρή αύξηση των έμμεσων φόρων, μια που προβλέπονταν 24.135.000.000 ευρώ και τελικά εισπράχθηκαν 22.475.000.000 ευρώ. Και σε σχέση με το 2004, είχαμε μία μικρή αύξηση, της τάξης του 3,96%. Αυτό σημαίνει ότι καταρρίπτεται ένας μύθος από αυτούς που καλλιεργούσαν οι αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δηλαδή ότι αυξήθηκαν οι έμμεσοι φόροι και ότι αυτό είναι άδικο. Διότι γνωρίζουμε όλοι μας ότι οι έμμεσοι φόροι είναι κοινωνικά άδικοι, μια που πλήττουν εξίσου όλες τις οικονομικές τάξεις των πολιτών.

Αποδεικνύεται δε εκ του αποτελέσματος του Ισολογισμού και του Απολογισμού του 2005 ότι οι άμεσοι φόροι ήταν αυτοί που ανέβηκαν αρκετά περισσότερο. Μάλιστα, αν δείτε τη σχέση της ανόδου αυτής, θα δείτε ότι ανέβηκαν στο 20% των ανωτάτων εισοδηματικών κριτηρίων και ενώ η αύξηση των έμμεσων φόρων ήταν πολύ περιορισμένη, όπως προείπα, της τάξης του 3,96%.

Στο σύνολο των εσόδων του προϋπολογισμού, είχαμε προβλέψεις για 81.610.000.000 ευρώ και τελικά εισπράχθηκαν 90.471.000.000 ευρώ. Η διαφορά περίπου των 9.000.000.000 ευρώ οφείλεται σε πιστωτικά έσοδα, που αναγκάστηκε το κράτος να δανειστεί, περισσότερο για να καλύψει δαπάνες από χρήσεις και ειδικότερα, για να καλύψει τα πάρα πολύ μεγάλα ανοίγματα που υπήρχαν σε ό,τι αφορά τα χρέη των νοσοκομείων.

Σε σχέση με τις δαπάνες, οι προβλέψεις του τακτικού προϋπολογισμού ήταν 73.560.000.000 ευρώ και ανήλθαν τελικά στα 82.929.000.000 ευρώ.

Οι δημόσιες επενδύσεις ήταν λίγο μικρότερες από τις προβλεπόμενες και οι πληρωμές ανήλθαν στο ποσό των 90.437.000.000 ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ελληνικό δημόσιο αναγκάστηκε να δανειστεί 1.000.000.000 επιπλέον απ' αυτά που προβλέπονταν, απλώς και μόνο γιατί όφειλε να αντιμετωπίσει τις πολύ αυξημένες υποχρεώσεις του, κυρίως από χρέη παρελθόντων χρήσεων.

Να πούμε, επίσης, ότι από τα 90.000.000.000 με τα οποία έγιναν οι πληρωμές το οικονομικό έτος 2005, τα 35.000.000.000 ευρώ οφείλονται –επαναλαμβάνω- σε τόκους και σε χρεολύσια δανείων που είχαν αναληφθεί στο παρελθόν. Περίπου 25.000.000.000 ευρώ είναι τα χρεολύσια που πληρώσαμε και άλλα 10.000.000.000 είναι οι τόκοι που, βεβαίως, οφείλονται σε προηγούμενες επιλογές των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και στα δανεικά και αγύριστα, που πολλές φορές αυτή η Κυβέρνηση και το οικονομικό επιτελείο αναγκάζεται να βρίσκει λύσεις για να τα επιστρέψει.

Σχετικά με τις δαπάνες, θα ήθελα να σας πω ότι οι πρωτογενείς δαπάνες ανέβηκαν από τα 9,5 δισεκατομμύρια στα 9,8 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου, δηλαδή το οικονομικό επιτελείο κατάφερε κατά το δυνατόν να τις συγκρατήσει σε πολύ λογικά επίπεδα. Ήθελα να τονίσω ότι πάνω από το 90%-95% των πρωτογενών δαπανών είναι πλέον ανελαστικές, δηλαδή θεσμοθετημένες.

Υπήρξε και μια συζήτηση σχετικά με τα αντίτιμα. Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι αυτά εκκαθαρίζονται το χρόνο στον οποίο τακτοποιούνται. Δηλαδή γίνεται πραγματική εκκαθάριση και εγγράφονται οι σχετικές πιστώσεις. Αυτό άλλωστε ήταν και ένα από τα μεγάλα προβλήματα απόκρυψης ελλειμμάτων, δηλαδή επιστρέφονταν οι φόροι και δεν καταγράφονταν ως επιστροφές. Φαίνονταν, λοιπόν, τα φορολογικά έσοδα παραπάνω απ' ό,τι ήταν και το έλλειμμα μικρότερο.

Έρχεται αυτή η Κυβέρνηση και το οικονομικό επιτελείο και προσπαθεί να τα τακτοποιήσει. Έχει μια συνεχή ροή τακτοποίησης και νομίζω ότι σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα όλα πρόκειται να τακτοποιηθούν.

Κατά τη συζήτηση ενώπιον της επιτροπής, ανεφέρθη –μεταξύ άλλων- ότι ο Απολογισμός του 2005 είναι αναξιόπιστος. Θέλω να τονίσω ότι μόνο το 2002 είχαμε υπέρβαση στο έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης κατά 165%, όταν το 2003 είχαμε υπέρβαση 87% και όταν την τελευταία τετραετία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το έλλειμμα διπλασιάστηκε απ' ό,τι είχε αρχικά σχεδιαστεί. Αυτό πρέπει να το λάβετε σοβαρά υπόψη σας, όταν επιχειρηματολογείτε σε σχέση με την οικονομία. Μιλάμε για το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης και όχι της γενικής, το οποίο υποτίθεται ότι επηρεάστηκε από την απογραφική.

Στην επιτροπή ακόμη έγινε λόγος όσον αφορά την αναγκαιότητα για τη μετάβαση σε μια νέα λογική κατάθεσης και εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού. Ήδη το οικονομικό επιτελείο προχώρησε στη διαμόρφωση του αναγκαίου βασικού πλαισίου και έχει ακολουθήσει μια σειρά διαδικασιών. Ζητήθηκε η συνδρομή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Έχουν υποβληθεί οι μελέτες και οι προτάσεις για τη βελτίωση της δημοσιονομικής διαχείρισης. Αυτό δεν είναι κάτι πρωτόγνωρο, αν και θα έπρεπε να έχει γίνει από καιρό, γιατί αρκετά κράτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση έσπευσαν να υιοθετήσουν νέες μορφές σύνταξης προϋπολογισμών, με κυριότερη αυτήν του προϋπολογισμού των προγραμμάτων. Βασικοί στόχοι που τέθηκαν, ήταν η κατηγοριοποίηση των δημοσίων δαπανών να επικεντρώνεται στις πολιτικές και στα προγράμματα που χρηματοδοτούνται. Να τίθενται, επίσης, γενικοί και ειδικοί στόχοι, καθώς και μετρήσιμοι δείκτες.

Οφείλουμε, όμως, να πούμε ότι το εγχείρημα αυτό δεν είναι απλό. Είναι δύσκολο, αλλά η Κυβέρνηση και το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης προσπαθεί. Έχει δημιουργήσει δύο αυτοτελείς υπηρεσίες αναμόρφωσης του συστήματος κατάρτισης και παρακολούθησης του κρατικού προϋπολογισμού και έχει ένα αυτοτελές τμήμα μετάβασης και εφαρμογής διπλογραφικού συστήματος λογιστικής στο δημόσιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για την κύρωση του Ισολογισμού και Απολογισμού του έτους 2005 μας δίνει τη δυνατότητα να θυμίσουμε την ιστορία, γιατί γυρίζουμε πίσω. Πρέπει να θυμίσουμε πράγματα, γεγονότα, πολιτικές, δηλώσεις που γίνονταν εκείνη την περίοδο.

Ποιος σ' αυτήν την Αίθουσα ξεχνά ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση προέβλεπε ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα απορρίψει τον προϋπολογισμό του 2005, ενώ ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δήλωνε ότι η Κυβέρνηση θα γελοιοποιηθεί στις

Βρυξέλλες;

Πού είναι αυτοί σήμερα; Πώς θα κρυφτούν όταν η επιτροπή αναγνωρίζει στην έκθεσή της την αξιοπιστία της δημοσιονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης; Πού θα κρυφτούν όλοι αυτοί, όταν η επιτροπή προβλέπει τη μείωση των ελλειμμάτων και όταν η επιτροπή έβγαλε από την επιτήρηση, λόγω του υπερβολικού ελλείμματος, την ελληνική οικονομία; Και μιλάμε για οικονομικό έλλειμμα, το οποίο εσείς δημιουργήσατε και οδηγήσατε προς την επιτήρηση τη χώρα μας.

Να σας θυμίσω τι δήλωνε και τι τόνιζε ο κ. Αλμούνια, τον οποίο επικαλεστήκατε πάρα πολλές φορές: Η EUROSTAT μας δίνει στοιχεία για την Ελλάδα ανάλογης ποιότητας μ' αυτά που μας κοινοποιούν και άλλες χώρες της ευρωζώνης. Η αξιοπιστία ενισχύθηκε και τώρα μπορούμε να λαμβάνουμε αποφάσεις μ' ένα βαθμό εμπιστοσύνης, τον οποίο δεν είχαμε πριν από μερικά χρόνια. Αυτά λέει ο κ. Αλμούνια, τον οποίο επικαλεστήκατε και θα σας θυμίσω πώς και τι επικαλεστήκατε από τον κ. Αλμούνια, χωρίς να κάνω πρόσθετα πολιτικά σχόλια, για να μην αλλοιώσω χωρίς λόγο την ουσία των λεγομένων του κυρίου Επιτρόπου.

Θέλω να σας θυμίσω ακόμη άλλη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Ελλάδα, που λέει ότι «η ανάπτυξη επιστρέφει σε περισσότερο διατηρήσιμο βηματισμό για τη χώρα».

Οι εκθέσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά και η άρση της επιτήρησης, στην οποία οι οικονομικές πολιτικές των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. του χθες μάς οδήγησαν, στιγματίζουν ανεξίτηλα όλη την κινδυνολογική, την καταστροφική προπαγάνδα που ανενδοίαστα άσκησε όλα αυτά τα χρόνια το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για να σκεπάσει τις δικές του ενοχές για την κατάρρευση των δημοσίων οικονομικών.

Ένα κόμμα, το οποίο προέβλεπε έλλειμμα 1,2% του Α.Ε.Π. το 2004, ενώ τελικά αυτό ανέβηκε στο 7,8% του Α.Ε.Π., αντί να σιωπά και να ζητήσει συγχώρηση από το λαό, μεταχειρίστηκε όλα τα τεχνάσματα και κατέφυγε σε όλες τις μεθόδους απόκρυψης της αλήθειας, για να παραπλανήσει αλλά και για να κατατρομάξει το λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιος δεν θυμάται ότι κάποιοι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εμφάνιζαν τον κ. Αλμούνια τότε να μοιράζει χαστούκια στην Κυβέρνηση εκείνη την εποχή και τότε στον κ. Αλογοσκούφη; Τι μπορεί να αντιτάξει κανείς σήμερα, μετά από τα λεγόμενα του κ. Αλμούνια, αλλά κι από τις αποφάσεις των επιτροπών της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αγαπητοί συνάδελφοι, ούτε ο Ναορεντίν Χότζα δεν είχε τέτοιες φαντασιώσεις. Το μόνο που μπορούμε να ευχηθούμε, είναι τα παθήματα του παρελθόντος να γίνουν μαθήματα και από εδώ και πέρα και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Αρχηγός του να ασκήσουν μια εποικοδομητική πολιτική για την οικονομία.

Είναι γεγονός ότι παρά τις καταστροφολογίες της Αντιπολίτευσης –γιατί γυρίζουμε στο παρελθόν και πρέπει να θυμηθούμε, επαναλαμβάνω, τι έλεγαν τότε- η οικονομία βγήκε από την επιτήρηση και οι προφητείες περί σεισμών, λιμών, καταποντισμών και ανεκτέλεστων προϋπολογισμών δεν επαληθεύτηκαν. Αυτό θα πρέπει να γίνει μάθημα για τα επόμενα στοιχεία της χώρας.

Η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι κερδήθηκε μια μεγάλη μάχη όσον αφορά τα δημοσιονομικά. Όμως, ο πόλεμος για την πραγματική ανόρθωση της οικονομίας συνεχίζεται. Υπάρχουν αγκυλώσεις και μαύρες τρύπες που υπονομεύουν κάθε προσπάθεια πραγματικής ανάπτυξης. Σ' αυτήν στρέφει τις προσπάθειές της η Κυβέρνηση, αλλά πρέπει το ίδιο να κάνει και η εχέφρων Αντιπολίτευση.

Η ισχυροποίηση της οικονομίας είναι εθνικό θέμα, είναι εθνικό στοίχημα. Και γι' αυτό οι μικροκομματισμοί και οι μικροκομματικοί σχεδιασμοί πρέπει να παραμεριστούν. Πρέπει να σταματήσει ο ανέξοδος λαϊκισμός. Πρέπει να σταματήσει η λογική του «αντί» και της αντιπαράθεσης. Πρέπει να σταματήσει η λογική που επικρατούσε στη συζήτηση του Ισολογισμού και του Απολογισμού τα τελευταία χρόνια και αυτό να γίνει μετά λόγου γνώσεως. Βάλτε τον κοινό νου, την κοινή λογική να λειτουργήσει. Είδατε τι λέγατε τότε. Είδατε ότι δεν επαληθεύτηκαν αυτά που λέγατε. Είδατε ότι διαψευστήκατε απ' όλα όσα επικαλούνταν τα στελέχη σας όλα αυτά τα χρόνια.

Είδατε ότι η οικονομία σήμερα είναι σταθερή. Υπάρχει μεγάλη ανάπτυξη, μειώνονται τα ελλείμματα, μειώνεται η ανεργία, δίνεται η δυνατότητα σε όλους τους πολίτες με ισονομία και ισοπολιτεία να συμμετάσχουν στο οικονομικό γίγνεσθαι της χώρας. Τελείωσαν ανεπίστρεπті οι εποχές εκείνες κατά τις οποίες μόνο ένα κλειστό κύκλωμα ανθρώπων μπορούσε να έχει λόγο και συμμετοχή στην ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ισολογισμός και Απολογισμός του 2005 έχει ελεγχθεί και έχει πάρει την έγκριση του Ελεγκτικού Συνεδρίου του Κράτους. Η διαχείριση του προϋπολογισμού του 2005 ήταν χρηστή, σοβαρή, συνετή και διαφανής. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σεβάστηκε και το τελευταίο ευρώ του Έλληνα φορολογούμενου, γι' αυτό σας καλούμε να ψηφίσετε αυτόν τον Ισολογισμό και τον Απολογισμό του Κράτους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αγοραστό.

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εισηγητής της Πλειοψηφίας αναφέρθηκε στο Νασρεντίν Χότζα. Εμένα θα μου επιτρέψετε να πω πως η δημοσιονομική ιστορία της χώρας μας τα τελευταία τρία – τέσσερα χρόνια περισσότερο μοιάζει με την παράγκα του Καραγκιόζη, γιατί μονάχα έτσι θα μπορούσε κανένας να χαρακτηρίσει αυτά που έχουν συμβεί. Ξεκινώντας με τη διαδικασία της περιφημής δημοσιονομικής απογραφής και συνεχίζοντας με την αναθεώρηση του Α.Ε.Π..

Θα ξεκινήσω, λέγοντας ότι το 2001 η αναθεώρηση του Συντάγματος, όπως και η δημιουργία της επιτροπής του άρθρου 31Α' του Κανονισμού της Βουλής, είχε ένα πολύ συγκεκριμένο στόχο. Ο στόχος ήταν να γίνει μία προσπάθεια αισθητής βελτίωσης των διαδικασιών κατάρτισης, αλλά και αξιολόγησης του προϋπολογισμού, του βασικού εγγράφου της οικονομικής πολιτικής, με βάση το οποίο μπορεί κανένας να παρακολουθήσει τις προθέσεις, αλλά και τα αποτελέσματα της εκάστοτε πολιτικής της Κυβέρνησης.

Εάν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς με τους εαυτούς μας σ' αυτήν την Αίθουσα, θα πρέπει να πούμε ότι πέντε – έξι χρόνια αργότερα αυτή η προσπάθεια παραμένει γράμμα κενό. Η προσπάθεια αυτή είχε ένα πολύ σημαντικό εφαλτήριο. Ήταν η αναγνώριση από όλους ότι υπάρχουν σημαντικά ζητήματα αδιαφάνειας, υπάρχει ελλειψή κοινοβουλευτικός και κοινωνικός έλεγχος και ότι η διαδικασία έγκρισης του προϋπολογισμού ήταν μια διαδικασία, στην ουσία, τυπική.

Άρα, λοιπόν, ξεκίνησαν, απ' ενός η διαδικασία του προσχεδίου και η συζήτησή του πριν από το σχέδιο του προϋπολογισμού και απ' ετέρου, η διαδικασία του Απολογισμού και της έγκρισης του Απολογισμού και του Ισολογισμού.

Όμως, έχει γίνει σαφές ότι τουλάχιστον με τα μέσα που διαθέτουμε αυτήν τη στιγμή, αυτή η διαδικασία του Απολογισμού δεν μπορεί να γίνει σωστά. Και θα θυμίσω τα λόγια του εισηγητή της Πλειοψηφίας στην επιτροπή, ο οποίος είχε διατελέσει και για αρκετά χρόνια πρόεδρος της συγκεκριμένης επιτροπής, που μίλησε για ανάγκη ενίσχυσης αρμοδιοτήτων και ελεγκτικών μηχανισμών της επιτροπής. Και πολύ συγκεκριμένα ζήτησε να δοθεί στην επιτροπή η δυνατότητα να παρακολουθεί τον τρέχοντα προϋπολογισμό, να κάνει, δηλαδή, μία ουσιαστική παρακολούθηση. Μίλησε για την ανάγκη να υπάρξει εξειδικευμένο τεχνοκρατικό προσωπικό, το οποίο να επικουρεί τους Βουλευτές, για να μπορέσουν να κάνουν τη δουλειά τους σωστά. Και βεβαίως, μίλησε για ένα κυρίαρχο ζήτημα, που είναι η ταχύτερη διαδικασία κύρωσης, γιατί στην πραγματικότητα, μία κύρωση Απολογισμού και Ισολογισμού δύο χρόνια μετά από τον αρχικό προϋπολογισμό, δεν έχει και πάρα πολύ νόημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις διαπιστώσεις είμαστε όλοι πολύ καλοί. Εδώ και τριάντα χρόνια υπάρχει μία νομοθετική και εκτελεστική δυνατότητα στη σημερινή Κυβέρνηση να κάνει αυτά τα πράγματα και, δυστυχώς, δεν είδαμε πάρα πολλά.

Εμείς, στο προγραμματικό πλαίσιο που καταθέσαμε πριν από τις τελευταίες εκλογές, μίλησαμε:

για την ανάγκη μιας νέας δημόσιας διαχείρισης. Και σ' αυτήν τη νέα διαχείριση, το κέντρο της, ο πυρήνας της, είναι μία νέα δημοσιονομική διαχείριση.

για την ανάγκη να υπάρχει χρηματοδότηση προτεραιοτήτων, με βάση τα αποτελέσματα που αναμένονται.

για την ανάγκη να υπάρχει μία μέτρηση της απόδοσης της δημόσιας δαπάνης.

για αναλύσεις κόστους-οφέλους.

για έναν προγραμματικό προϋπολογισμό σε πολυετή βάση. Μάλιστα, αναφερθήκαμε στην έννοια των τριετών συμβολαίων.

Και ακούσαμε με πολύ ενδιαφέρον τον Υφυπουργό στην επιτροπή να λέει ότι στον προϋπολογισμό του 2008 θα υπάρχει μία πρώτη παρουσίαση σε λειτουργίες και προγράμματα. Ο προϋπολογισμός θα κατατεθεί σε λίγες εβδομάδες. Αναμένουμε, λοιπόν, με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον αυτήν την πρώτη παρουσίαση, για να δούμε κατά πόσο, μετά από τριάντα χρόνια, η Κυβέρνηση έχει πραγματικά τη διάθεση να αλλάξει τη μορφή του προϋπολογισμού, για να είναι ένα πιο ουσιαστικό εργαλείο καταγραφής των προτεραιοτήτων της οικονομικής πολιτικής - κοινωνικών, αναπτυξιακών - και για να υπάρχει στη συνέχεια δυνατότητα αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας, της επίτευξής τους.

Μέχρις ότου, όμως, γίνει όλο αυτό, είμαστε καταδικασμένοι, κατά κάποιο τρόπο, να κάνουμε μία συζήτηση που, σε μεγάλο βαθμό, είναι ανούσια. Δεν ξέρω πόσοι συνάδελφοι είχαν τη δυνατότητα να διατρέξουν τους δύο τόμους του Απολογισμού και του Ισολογισμού που μας διανεμήθηκαν για την κεντρική και περιφερειακή διοίκηση. Εγώ το έκανα και πρέπει να σας πω ότι κάθε σελίδα –και αυτό βεβαίως δεν αφορά μονάχα τη σημερινή Κυβέρνηση, αφορά και την προηγούμενη- δημιουργεί ερωτηματικά. Κάθε σελίδα αναφέρεται σε δαπάνες που είναι άγνωστο γιατί ακριβώς γίνονται. Είναι άγνωστο, αν οι δαπάνες αυτές αξιολογούνται. Δεν υπάρχει καμμία απολύτως ανάλυση σκοπιμότητας. Και είναι εξαιρετικά δύσκολο να παρακολουθήσει ο καθένας και την ίδια την εξέλιξή τους μέσα στο χρόνο.

Άρα, λοιπόν, μέσα σ' ένα πλαίσιο που είναι εξαιρετικά περιοριστικό, εδώ στην ουσία κάνουμε μία συζήτηση πολιτικού χαρακτήρα. Κάνουμε μία συζήτηση, η οποία θυμίζει σε όλους τα βασικά στοιχεία του προϋπολογισμού του 2005, τον απολογισμό του οποίου σήμερα συζητάμε και το μόνο που μπορούμε να κάνουμε ως προς τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό, είναι να δούμε ένα βασικό ζήτημα: Αυτό είναι η συνέπειά του. Δηλαδή, να δούμε κατά πόσον αυτά τα οποία ο προϋπολογισμός είχε προϋπολογίσει στην αρχή του οικονομικού έτους επαληθεύτηκαν στο τέλος του οικονομικού έτους. Και πάνω σ' αυτό, θα πω δύο, τρία πράγματα.

Κατ' αρχήν να πω ότι ακόμα και αυτό το πολύ λιγότερο ενδιαφέρον ζήτημα εξακολουθεί να έχει το ενδιαφέρον του, γιατί η Κυβέρνηση λογοδοτεί μ' αυτόν τον τρόπο για την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Και ελπίζουμε ότι είναι και ένα έναυσμα για να βελτιωθούν και οι επόμενοι προϋπολογισμοί.

Να ξεκινήσουμε, λέγοντας ότι ο προϋπολογισμός του 2005 ήταν, κατά τα λεγόμενα του Πρωθυπουργού, ο «πρώτος αξιόπιστος προϋπολογισμός». Να θυμίσουμε στο Σώμα ότι αυτή η Κυβέρνηση αποποιήθηκε τον προϋπολογισμό του 2004. Παρ' ότι αυτή τον εκτέλεσε για τους οκτώ από τους δώδεκα μήνες, δήλωσε ότι δεν είναι δικός της. Δεν έκανε βέβαια το προφανές, που θα ήταν να τον αναθεωρήσει, όπως έγινε σε άλλες χώρες, όταν υπήρξε αλλαγή κυβέρνησης και η νέα κυβέρνηση διαφώνουσε με τον προηγούμενο προϋπολογισμό. Επέλεξε να τον κρατήσει και να τον χρησιμοποιήσει, για να φορτώσει εκεί όλα όσα δεν τη βόλευσαν. Είδαμε το 2004 μία φοβερή υστέρηση εσόδων και μία εκτίναξη δαπανών πάρα πολύ μεγάλη. Έτσι από τον πρώτο χρόνο διακυβέρνησης, η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή μπήκε μέσα σε μία δημοσιονομική δίνη, στην οποία είμαστε

ακόμα σήμερα.

Το 2005, όμως, καταρτίστηκε ο πρώτος «αξιόπιστος» προϋπολογισμός της Νέας Δημοκρατίας. Ήταν τόσο «αξιόπιστος» δε, που τρεις μήνες αφότου εγκρίθηκε από τη Βουλή, ακυρώθηκε στην πράξη από το πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης το Μάρτιο του 2005, που είχε εντελώς διαφορετικά στοιχεία και που το κατέθεσε η ίδια η Κυβέρνηση, η οποία τρεις μήνες πριν είχε έλθει και είχε προτείνει έναν προϋπολογισμό, που είχε ψηφιστεί από τη Βουλή των Ελλήνων.

Ο προϋπολογισμός, εάν δει κανείς τα απολογιστικά στοιχεία, δείχνει πολύ καθαρά μία σειρά από πράγματα. Δείχνει ότι δεν υπήρξε κανένα απολύτως δημοσιονομικό νοικοκύρεμα. Δείχνει ότι οι προβλέψεις του κατέρρευσαν παταγωδώς και έχει μία σειρά από στοιχεία με πολύ έντονες ενδείξεις δημιουργικής λογιστικής.

Ως προς το ζήτημα των προβλέψεων και των πραγματοποιήσεων, θα αναφερθώ μόνο σε τρεις-τέσσερις αριθμούς, γιατί οι υπερβολικοί αριθμοί, πιστεύω ότι περισσότερο στόχο έχουν να υποκρύψουν παρά να διαλευκάνουν τα πράγματα.

Από την πλευρά των εσόδων, έχουμε μία υστέρηση φορολογικών εσόδων κατά 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Πιο συγκεκριμένα, έχουμε μία υστέρηση των έμμεσων φόρων κατά 1,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Άκουσα τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να λέει ότι αυτό είναι απόδειξη ότι τελικά δεν φορολογήθηκε πολύ άδικα ο Έλληνας πολίτης, διότι όλοι ξέρουμε ότι οι έμμεσοι φόροι είναι άδικοι. Αυτό που ξέχασε να μας πει, όμως, είναι ότι κατά τη διάρκεια του 2005, είχαμε μία αύξηση των συντελεστών. Αυτό συνεπώς που έγινε, ήταν ακριβώς το αντίθετο από αυτό που μας είπε. Ο Έλληνας πολίτης φορολογήθηκε άδικα, διότι αυξήθηκαν οι συντελεστές, αλλά και επειδή η Κυβέρνηση δεν μπόρεσε να ελέγξει τη φοροδιαφυγή, δεν μπόρεσε να ελέγξει τα τιμολόγια, δεν μπόρεσε να ελέγξει τους μηχανισμούς για να μπορέσουμε να βεβαιωθούμε ότι αυτοί που θα έπρεπε να πληρώνουν, πληρώνουν, γι' αυτό υπήρξε εντονότερη φοροδιαφυγή απ' ό,τι τον προηγούμενο χρόνο. Είναι πρωτοφανές να έχουμε υστέρηση εσόδων στο Φ.Π.Α. μία χρονιά που έχουμε αύξηση του συντελεστή κατά μία μονάδα.

Στο σκέλος των δαπανών έχουμε εκτίναξη των δαπανών με υπέρβαση των εξόδων να ξεπερνά τα 9,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό είναι γύρω στα 13%. Νομίζω ότι ο οποιοσδήποτε έβλεπε αυτό το νούμερο, θα κατέληγε ότι μία υπέρβαση δαπανών κατά περίπου 13% δεν αποτελεί μία σωστή υλοποίηση ενός προϋπολογισμού.

Έχουμε μία υστέρηση των δημοσίων επενδύσεων κατά 0,5 δισεκατομμύριο ή περίπου 7%. Δηλαδή οι ήδη κατακρεουργημένες δημόσιες επενδύσεις στον προϋπολογισμό στον απολογισμό του έτους είδαμε πως ήταν κατά 500.000.000 ευρώ ακόμα λιγότερες.

Τέλος, είδαμε μία υπέρβαση δανεισμού στον τακτικό προϋπολογισμό η οποία αγγίζει τα 11.000.000.000 ευρώ, 10,8% για την ακρίβεια. Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, είναι 37% υπέρβαση.

Φτάνουμε στο μεγάλο ζήτημα του ελλείμματος και είναι προφανές ότι δεν μπορούμε να μιλήσουμε για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του 2005 εάν δεν αναφερθούμε στο ζήτημα της δημοσιονομικής απογραφής.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε το εξής: Έχουμε μία αρχική πρόβλεψη στον προϋπολογισμό για έλλειμμα 2,8% του Α.Ε.Π. του 2005 κι έχουμε μία εκτέλεση του προϋπολογισμού όπου το έλλειμμα βρίσκεται στα 5,5%. Αντί να έλθει η Νέα Δημοκρατία και να μας πει ότι ξέφυγε εντελώς το έλλειμμα, τι ακούμε; Λένε, όχι δεν ξέφυγε εντελώς το έλλειμμα, ίσα-ίσα το μειώσαμε κατά 2,4 μονάδες από το 7,8 του 2004.

Δύο παρατηρήσεις: Η πρώτη είναι ότι αυτή η περίφημη μείωση με κανέναν τρόπο δεν αποτελεί δημοσιονομική προσαρμογή. Γιατί; Διότι 1,1% του Α.Ε.Π. είναι μη επαναλαμβανόμενες δαπάνες των ολυμπιακών έργων στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, 0,2% είναι μη επαναλαμβανόμενες δαπάνες από τη διενέργεια των εθνικών εκλογών, 0,6% είναι τα πρόσθετα φορολογικά έσοδα και 0,5% είναι οι διάφοροι λογιστικοί χειρισμοί με τη μεταφορά τόκων από τον ένα χρόνο στον άλλον. Άρα, δεν υπάρχει καμία απολύτως δημοσιονομική προσαρμο-

γή. Αυτό που υπάρχει είναι η περίφημη απογραφή.

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μία πολύ μεγάλη συζήτηση την οποία έχουμε κάνει πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα. Εσείς λέτε, οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι παραλάβατε μία δημοσιονομική κατάσταση στην οποία υπήρχαν κρυφά χρέη και ότι επαναφέρατε την αξιοπιστία στα δημοσιονομικά του κράτους. Εμείς λέμε ότι κρυφά χρέη δεν υπήρχαν. Εμείς λέμε ότι η δημοσιονομική απογραφή ήταν μία πολύ καθαρή προσπάθεια του να ξαναγραφεί η δημοσιονομική ιστορία της χώρας με τρόπο που βόλευε την Κυβέρνηση ώστε να απεμπολήσει τις προεκλογικές της υποσχέσεις και ότι το αποτέλεσμα -διότι όλα στην πολιτική μετριούνται από το αποτέλεσμα- είναι και ήταν ο διασुरμός της χώρας στο εξωτερικό και ήταν η ίδια η τσέπη του Έλληνα πολίτη.

Εδώ δεν θα μπούμε στις λεπτομέρειες του πώς ακριβώς έγινε η απογραφή, γιατί έγινε έτσι, γιατί δεν έγινε αλλιώς, διότι αυτή είναι μία άχαρη τεχνική συζήτηση. Δεν έχει νόημα να ξαναδούμε την ιστορία των εξοπλιστικών προγραμμάτων όπου έγιναν δύο αλλαγές για να ξαναέλθετε στο σύστημα το οποίο εμείς χρησιμοποιούσαμε. Αρκεί να μιλήσουμε για το αποτέλεσμα και το αποτέλεσμα ήταν ότι η χώρα μπήκε σε μία δημοσιονομική επιτήρηση από την οποία θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι δεν έχει βγει ακόμα και παρακαλώ πολύ σ' αυτήν την Αίθουσα να κάνουμε μία διάκριση: Η χώρα έχει βγει από το καθεστώς υπερβολικού ελλείμματος, δεν έχει βγει από τη δημοσιονομική επιτήρηση και πρέπει να το καταλάβουμε αυτό.

Η χώρα, λοιπόν, μπήκε και ακόμα δεν έχει βγει από τη δημοσιονομική επιτήρηση. Ο Έλληνας πολίτης είδε ότι η όποια δημοσιονομική προσαρμογή έγινε σε βάρος των δημοσίων επενδύσεων και των δημοσίων αγαθών, είδε ότι μία σειρά από προεκλογικές υποσχέσεις της Νέας Δημοκρατίας για την αύξηση των ρυθμών ανάπτυξης, για την αύξηση των δημοσίων επενδύσεων, για την αύξηση των επενδύσεων για την παιδεία αποτέλούν και αποτέλεσαν «γράμμα κενό» και είδε ότι σήμερα ζει χειρότερα απ' ό,τι ζούσε πριν από μερικά χρόνια.

Ο πυρήνας λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του Απολογισμού για τον οποίο συζητάμε σήμερα είναι το εφεύρημα της δημοσιονομικής απογραφής και της μεγάλης περιπέτειας στην οποία αυτή η απογραφή οδήγησε τη χώρα. Και μόνο γι' αυτόν το λόγο εμείς καταψηφίζουμε αυτόν τον Απολογισμό και Ισολογισμό και βεβαίως τον καταψηφίζουμε για όλες τις συγκεκριμένες διαφορές που έχει ανάμεσα σε αυτά τα οποία προϋπολογίστηκαν και αυτά τα οποία στο τέλος κατεγράφησαν ως εισπράξεις και δαπάνες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπακωνσταντίνου.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας κ. Γκατζής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές, ο κρατικός προϋπολογισμός, συνεπώς και ο Απολογισμός του, μαζί και ο Ισολογισμός του κράτους είναι για μας ένα εξαιρετικά σημαντικό πολιτικό θέμα, αφού σ' αυτόν εμφανίζεται ως ένα βαθμό η ταξική ουσία της πολιτικής που εφαρμόζεται στη χώρα. Ο λόγος γίνεται όχι μόνο για την οικονομική πολιτική, αλλά για το σύνολο της αντεργατικής, αντιλαϊκής πολιτικής που εφαρμόζεται σε όλους τους τομείς.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε καθορίσει ως βασικό στόχο του κρατικού προϋπολογισμού για το 2005 την επίτευξη του στόχου της δημοσιονομικής εξυγίανσης όπως αυτός είχε προκύψει μετά τη δημοσιονομική απογραφή.

Ο ταξικός προσανατολισμός της δημοσιονομικής πολιτικής που ακολουθείται τις δύο τελευταίες δεκαετίες, κύριοι Βουλευτές, φαίνεται και από τα ίδια τα στοιχεία του προϋπολογισμού, αλλά και από τη γενικότερη πολιτική που ακολουθείται τις τελευταίες δεκαετίες.

Κύριοι Βουλευτές, όπως προκύπτει και από τα ίδια τα στοιχεία του Απολογισμού-Ισολογισμού, επιβεβαιώθηκε η βασική εκτίμηση του Κ.Κ.Ε. κατά τη διάρκεια της συζήτησης του προϋπολογισμού του 2005 στην Ολομέλεια. Ο συγκεκριμένος προϋ-

πολογισμός, όπως και οι προηγούμενοι αλλά και οι επόμενοι οι οποίοι ακολούθησαν αυτόν του 2005 και το προσχέδιο του προϋπολογισμού του 2008 όπως μας έχει δοθεί, επιβεβαιώνουν ότι δεν είναι τίποτε άλλο παρά προϋπολογισμοί που εξυπηρετούν σαφέστατα συμφέροντα, τις ανάγκες του μεγάλου κεφαλαίου σε βάρος των πλατιών λαϊκών στρωμάτων.

Η δημοσιονομική πολιτική που εφαρμόζεται δεν είναι, κύριοι Βουλευτές, μία ανεξάρτητη μεταβλητή αλλά αντίθετα εντάσσεται στενά και συνδέεται άμεσα με μία πολιτική η οποία θυσιάζει τις λαϊκές ανάγκες και την ικανοποίησή τους στο «βωμό» της θωράκισης της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας της πλουτοκρατίας και αυτό βεβαίως δεν είναι μία ελληνική πρωτοτυπία. Εφαρμόζεται με συνέπεια σε όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κωδικοποιείται με την περιβόητη ευρωενωσιακή στρατηγική της Λισαβόνας. Πρόκειται για ένα στρατηγικό σχέδιο αναδιαρθρώσεων με στόχο την αναβάθμιση της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσα από την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων και παράλληλα μέσα από τη λήψη μέτρων επιτάχυνσης της συγκέντρωσης και συγκέντρωσης του κεφαλαίου στην Ευρώπη. Με δεδομένο ότι ο κρατικός προϋπολογισμός και κατ' επέκταση και ο Απολογισμός και ο Ισολογισμός δεν είναι τίποτε άλλο παρά «εργαλεία» υλοποίησης της οικονομικής πολιτικής με σαφώς ταξικό περιεχόμενο και προσανατολισμό, αντίστοιχο είναι και το περιεχόμενό τους.

Ο προσανατολισμός εξυπηρέτησης των αναγκών του μονοπωλιακού κεφαλαίου αντανακλάται σε όλες τις πτυχές της διαχείρισης του ύψους του δημοσιονομικού ελλείμματος και του δημόσιου χρέους. Αποτυπώνεται αφ' ενός στην πρόσθετη αφαίμαξη του λαϊκού εισοδήματος από τη φορολογία, στις ασφαλιστικές εισφορές, στις δαπάνες για την υγεία και την παιδεία και αφ' ετέρου στη γενναία και πολύμορφη κρατική επιχορήγηση της δράσης των μονοπωλιακών ομίλων.

Η ψευδοεπίγραφη διαμάχη μεταξύ Κυβέρνησης και ΠΑ.ΣΟ.Κ. σχετικά με την είσοδο και έξοδο της Ελλάδας από την κοινοτική διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος –σε εισαγωγικά ή χωρίς εισαγωγικά– συγκαλύπτει τη στρατηγική συμφωνιών των δυο πόλων του δικομματισμού για τον ταξικό προσανατολισμό της δημοσιονομικής πολιτικής που ακολουθείται τις δυο τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας. Ο Υπουργός Οικονομίας κ. Αλογοσκούφης χαρακτήρισε μάλιστα την έξοδο από τη διαδικασία επιτήρησης ως παράδειγμα επιτυχούς εφαρμογής του Συμφώνου Σταθερότητας. Γι' αυτό οι βασικοί άξονες της οικονομικής πολιτικής δεν άλλαξαν με την είσοδο στη διαδικασία επιτήρησης, ούτε πρόκειται να μεταβληθούν με την έξοδο απ' αυτήν. Παραμένουν σταθεροί, παρά την εναλλαγή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας στη διακυβέρνηση της χώρας.

Η εφαρμογή της στρατηγικής της Λισαβόνας, όπως αποτυπώνεται και στο Εθνικό Σχέδιο Μεταρρύθμισης της Κυβέρνησης, συνοδεύεται και από τους όρους του Συμφώνου Σταθερότητας, με τους οποίους η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδιώκει να θωρακίσει τη νομισματική ενοποίηση και την πορεία του ευρώ, που δοκιμάζεται από την επίδραση του νόμου της ανισόμετρης ανάπτυξης στο εσωτερικό της Ευρώζωνης και από την ένταση του ανταγωνισμού με τις Η.Π.Α. και τις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, πολιτικές τις οποίες Κυβέρνηση και ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουν συνυπογράψει σε επίπεδο Ευρωκοινοβουλίου και προωθούν στη χώρα. Συνοδεύονται από την προπαγανδιστική προβολή της ανάγκης να βελτιώνεται συνεχώς η κερδοφορία του κεφαλαίου, η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα και ο ρυθμός αύξησης του Α.Ε.Π. ως προϋπόθεση για να αντιμετωπιστούν δήθεν μελλοντικά οι κοινωνικές ανάγκες.

Στο όνομα αυτού του στόχου η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μείωσε από 35% σε 25% το συντελεστή φορολόγησης των κερδών για τους μεγάλους ιδιωτικούς ομίλους, συνεχίζοντας τη μείωση που είχε επιβάλει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 40% στο 35%. Προχώρησε σε κρατικές επιδοτήσεις και στο 60% της ιδιωτικής επένδυσης μέσω του αναπτυξιακού νόμου. Επιτάχυνε την απελευθέρωση και τις ιδιωτικοποιήσεις σε τομείς στρατηγικής σημασίας (ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, τράπεζες κ.λπ.) ιδιωτικοποιώντας, ό,τι απέμεινε από τις ιδιωτικοποιήσεις στο δημό-

σιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα που είχε κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Αξιοποιεί πόρους από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για να προωθήσει την απελευθέρωση της αγοράς εργασίας και τις αντιδραστικές ευέλικτες εργασιακές σχέσεις.

Τα αρνητικά αποτελέσματα αυτής της πολιτικής για τους εργαζομένους είναι ορατά και επιβεβαιώνονται από τη θεωρητική ανάλυση. Την ώρα που ο ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης της χώρας παραμένει από τους υψηλότερους στην Ευρώπη και τα κέρδη των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αθηνών αυξήθηκαν κατά 30% το 2006, οι μισθοί παραμένουν καθυλωμένοι και το 20% των εργαζομένων εξακολουθεί να ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, ενώ ο συνολικός δανεισμός των νοικοκυριών από τις τράπεζες αγγίζει τα 90.000.000.000 ευρώ, πάνω δηλαδή και από τον κρατικό μηχανισμό.

Η ταξική πόλωση που διευρύνει, συνεχώς, η αντιλαϊκή πολιτική του δικομματισμού, είναι φανερή και δεν μπορεί να διασκεδαστεί με τη διάθεση κρατικών πόρων λιγότερο από το 1% του Α.Ε.Π., που εξαγγέλλει η Κυβέρνηση για τη διαχείριση της ακραίας φτώχειας.

Κύριες και κύριοι Βουλευτές, και ο κρατικός προϋπολογισμός του 2005 αποτέλεσε εργαλείο επιτάχυνσης των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων. Με τους δυο νόμους, φορολογικό και αναπτυξιακό, δόθηκαν νέες φοροαπαλλαγές στους μεγαλοκαρχαρίες της οικονομίας, ενώ με τον αναπτυξιακό νόμο άνοιξε περισσότερο η κάνουλα για διοχέτευση κρατικά συγκεντρωμένου χρηματικού κεφαλαίου για τη μεγέθυνση του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Αξιοποιεί και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για την εξυπηρέτηση των αναγκών του ιδίου κεφαλαίου. Από τα κονδύλια του Προγράμματος θα χρηματοδοτούνται οι επιχορηγήσεις των επενδυτικών στοιχείων που εντάσσονται στους νέους αναπτυξιακούς νόμους.

Πρωθεί ακόμη τη μεγαλύτερη απελευθέρωση της αγοράς εργασίας και την καταστρατήγηση της πλήρους και σταθερής εργασίας. Η δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης συνδέεται με τις ανάγκες των επιχειρήσεων για ευελιξία και προσαρμοστικότητα στο νέο ανταγωνισμό και στο επιχειρηματικό περιβάλλον.

Το επίδομα ανεργίας μετατρέπεται σε επίδομα εργασίας, δηλαδή, σε επιδότηση του εργοδότη. Πρωθεί την ανατροπή του δημόσιου κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης. Απροκάλυπτα στην εισηγητική έκθεση για τον κρατικό προϋπολογισμό η Κυβέρνηση υποστηρίζει τα εξής, τα οποία αναφέρω, όπως ακριβώς γράφονται: «Καθοδηγητική αρχή είναι το ότι η ισχυρή κοινωνική προστασία δεν είναι αποτελεσματικά αναδιανεμητικός μηχανισμός που υλοποιεί την αρχή της κοινωνικής αλληλεγγύης, αλλά κρίσιμος παραγωγικός συντελεστής αναγκαίος για τη συνεχή επίτευξη ακόμα πιο υψηλών και διατηρήσιμων ρυθμών ανάπτυξης».

Στα πλαίσια αυτά, κύριοι Βουλευτές, οι ατομικές παροχές του συστήματος θα είναι συνάρτηση των ατομικών εισφορών και τα αποθεματικά των ταμείων θα αξιοποιηθούν στη στήριξη της επιχειρηματικότητας, όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα, όπως συμβαίνει και κατάντησαν τα ασφαλιστικά ταμεία να βρίσκονται χρεοκοπημένα και σήμερα να θέλουν μέσα από το δήθεν διάλογο, τον ψευδοδιάλογο, να τα φορτώσουν πάλι στις πλάτες όλα αυτά τα αποτελέσματα της δικής τους αντιλαϊκής πολιτικής.

Στα πλαίσια της ίδιας πολιτικής η Κυβέρνηση πρωθεί την παραπέρα εμπορευματοποίηση των τομέων της υγείας και της παιδείας. Σε αυτό το πλαίσιο ένα μέρος των δαπανών για την υγεία και την παιδεία δρα ενισχυτικά προς όφελος της ιδιωτικής επιχειρηματικής πρωτοβουλίας σ' αυτούς τους τομείς.

Η θέση των εργαζομένων, γενικότερα της λαϊκής οικογένειας, εξαιτίας και της δράσης του προϋπολογισμού, μέσω και της φορολογικής επιβάρυνσης των μισθωτών και συνταξιούχων και των αυτοαπασχολούμενων, αλλά και της εισοδηματικής πολιτικής της λιτότητας θα επιδεινωθεί με αυξήσεις, οι οποίες όχι μόνο δεν καλύπτουν την αύξηση του τιμάρθρου, αλλά είναι και χαμηλότερες από την αύξηση του Α.Ε.Π..

Οι παραπάνω εκτιμήσεις επιβεβαιώθηκαν στη ζωή με την

εκπλήρωση των στόχων του προϋπολογισμού. Η κοινωνική πόλωση ανάμεσα στον πλούτο και τη φτώχεια διευρύνθηκε. Προωθήθηκαν οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις και ενισχύθηκε η θέση των επιχειρήσεων. Πρόκειται για εκτιμήσεις που αποτυπώνονται σε όλα τα στοιχεία του Απολογισμού του 2005.

Ειδικότερα, τα έσοδα του οικονομικού έτους 2005 αυξήθηκαν κατά 10,8% σε σχέση με τις προβλέψεις του κρατικού προϋπολογισμού για το 2005. Είναι αύξηση η οποία προκύπτει από την αύξηση της δαναεικής επιβάρυνσης του κράτους. Είναι, δηλαδή, πιστωτικά έσοδα κατά 37,1% πάνω από τις προβλέψεις.

Δεύτερον, από το σύνολο των φορολογικών εσόδων του προϋπολογισμού μόνο 4.730.000.000 ευρώ ήταν η συμμετοχή των νομικών προσώπων. Σε σύνολο δηλαδή 39.555.600.000 ήταν μόνο τα 4.730.000.000. Τα υπόλοιπα καταλαβαίνετε ότι τα πλήρως εργαζόμενοι, συνταξιούχοι και μικροεπαγγελματίες.

Τα έσοδα, κύριοι Βουλευτές, από τις ιδιωτικοποιήσεις ξεπέρασαν τα 2.100.000.000, επιταχύνοντας έτσι την ευρωενωσιακή πολιτική της απελευθέρωσης των αγορών και την προώθηση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων.

Οι δαπάνες, όπως και τα έσοδα, παρουσιάζουν αύξηση κατά 10,8% σε σχέση με τα προβλεφθέντα. Από 9.369.000.000 είχαμε μια υπέρβαση των δαπανών κατά 5.500.000.000 ευρώ. Αυτό οφείλεται στις επιπλέον δαπάνες για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους. Τα 4.500.000.000 προκύπτουν για την κάλυψη των αναγκών που προέρχονται από τις υποχρεώσεις για τα εξοπλιστικά προγράμματα και τις λοιπές υποχρεώσεις. Δηλαδή αμέσως-αμέσως τα 5.500.000.00 για επιπλέον δαπάνες για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους και 4.500.000.000 φθάνουμε ουσιαστικά στα 9.500.000.000 υποχρεώσεις για προγράμματα αμυντικών δαπανών και χρέους.

Κύριοι Βουλευτές, αντίθετα οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις παρουσιάζουν υστέρηση τόσο στις προβλεφθείσες δαπάνες όσο και στις αντίστοιχες πραγματοποιηθείσες δαπάνες. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Ήταν προϋπολογισθέντα 17.456.000.000, ενώ το 2004 ήταν 17.865.000.000. Δηλαδή είναι περίπου 500.000.000 λιγότερα. Είναι μια ακόμα επιβεβαίωση για το ποιοι πληρώνουν το μάρμαρο της αντιλαϊκής πολιτικής και ποιοι καρπώνονται το δημόσιο παραγόμενο πλούτο και σε βάρος ποιων.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων παρουσιάζει και αυτό υστέρηση κατά 6,8% σε σχέση με τα προβλεφθέντα.

Από τα παραπάνω προκύπτει ως αδιαμφισβήτητο συμπέρασμα ότι και το 2005 οι λαϊκές ανάγκες έγιναν θυσία στο βωμό της ικανοποίησης των αναγκών του κεφαλαίου.

Το Κ.Κ.Ε καταψηφίζει τον Απολογισμό και Ισολογισμό του 2005, γιατί αναδείχθηκε, ως ένα αποτελεσματικό εργαλείο υλοποίησης μιας βαθιά ταξικής οικονομικής πολιτικής, προς όφελος των λίγων και σε βάρος των εργαζομένων των πλατιών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας.

Οι εργαζόμενοι μπορούν να διεκδικήσουν ουσιαστικότερη ικανοποίηση του συνόλου των αναγκών τους, με βάση τον αυξανόμενο πλούτο που παράγεται σήμερα στη χώρα μας. Δεν πρέπει να εγκλωβιστούν στις ψευδεπίγραφες διαφοροποιήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ., που διευκολύνουν την προώθηση των βασικών επιλογών της κυβερνητικής πολιτικής, η οποία στηρίζει την κατάργηση των εργασιακών σχέσεων, μόνιμης και σταθερής εργασίας και προβάλλει σαν διαφωνία του με τη Νέα Δημοκρατία, την απουσία κοινωνικού δήθεν διαλόγου και επαρκούς δικτύου προστασίας των θυμάτων αυτής της πολιτικής. Μια διαφωνία που εξυπηρετεί την Κυβέρνηση, η οποία επιδιώκει τη μέγιστη δυνατή κοινωνική συναίνεση στο συγκεκριμένο ζήτημα.

Στηρίζει ενεργά την επιτάχυνση της απελευθέρωσης και ιδιωτικοποίησης τομέων στρατηγικής σημασίας. Επιχειρεί να διαφοροποιηθεί από την Κυβέρνηση, προβάλλοντας το στόχο των ισχυρών δημοσίων επιχειρήσεων «εθνικών πρωταθλητών», μέσα στο πλαίσιο της απελευθέρωσης και ας γνωρίζει ότι σε μια απελευθερωμένη ανταγωνιστική αγορά, κάθε επιχείρηση ανεξάρτητα από το ποσοστό μετοχών που κατέχει το δημόσιο, είναι υποχρεωμένη να κινηθεί με γνώμονα την κερδοφορία των μετόχων της. Με αυτό το κριτήριο αντιμετωπίζει, τόσο τους εργαζόμενους στην επιχείρηση -αυξάνοντας μάλιστα τον βαθμό της

εκμετάλλευσης- όσο και τη λαϊκή κατανάλωση προσθέτοντας νέα βάρη στις υπηρεσίες ή στα προϊόντα.

Συμφωνεί με την Κυβέρνηση στη γενναία κρατική ενίσχυση των επενδύσεων των ιδιωτικών ομίλων. Δηλώνει, όμως, ότι θα αυξήσει, αν γίνει κυβέρνηση, τους φορολογικούς συντελεστές στα διανεμόμενα κέρδη. Ενώ ταυτόχρονα εμφανίζεται να στοχεύει στην προσέλευση ξένων επενδύσεων και στην ομαλή ανοδική πορεία του Χρηματιστηρίου.

Αποπροσανατολιστική είναι και η κριτική του Συνασπισμού που εστιάζει στην αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης να αντιμετωπίσει τα δημοσιονομικά ελλείμματα και όχι στον ταξικό χαρακτήρα της πολιτικής της.

Κύριοι Βουλευτές, το Κ.Κ.Ε. επιλέγει το δρόμο του ασυμφιλίττου αγώνα με τα συμφέροντα του ελληνικού και ευρωπαϊκού μονοπωλιακού κεφαλαίου. Αντιπαλεύει τη δημοσιονομική προσαρμογή που φορτώνει νέα βάρη στους εργαζόμενους και στη λαϊκή οικογένεια και ενισχύει ακόμη περισσότερο τους ωφελημένους απ' αυτήν την πολιτική.

Αντιπροτείνει έναν άλλο δρόμο οικονομικής ανάπτυξης που θέτει στο επίκεντρο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, σύμφωνα με τον κοινωνικό πλούτο που παράγεται. Το δρόμο της ποινικοποίησης των μέσων παραγωγής του κεντρικού σχεδιασμού της οικονομικής ζωής και του λαϊκού ελέγχου.

Για να ανοίξει αυτός ο ελπιδοφόρος δρόμος των ριζικών ανατροπών στο επίπεδο της εξουσίας, προβάλλουμε σήμερα τους στόχους πάλης για διασφάλιση της σταθερής και πλήρους εργασίας, την κατάργηση των έμμεσων φόρων στα είδη λαϊκής και πλατιάς κατανάλωσης, την αποτελεσματική και αποκλειστική δημόσια και δωρεάν υγεία και παιδεία, την κατάργηση κάθε κρατικής ενίσχυσης της δράσης των μονοπωλιακών ομίλων. Καλούμε τους εργαζόμενους να πάρουν την τύχη τους στα χέρια τους και να δώσουν αποφασιστικό πλήγμα στο δικομματισμό και σε όσους στηρίζουν αυτές τις πολιτικές.

Καταψηφίζουμε, όπως ακούσατε, Ισολογισμό και Απολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Γκατζή.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητούμε για τον Απολογισμό και το γενικό Ισολογισμό του κράτους για το 2005. Βέβαια η απόσταση είναι μεγάλη, αλλά παρόλα αυτά η συζήτηση αυτή θα μπορούσε να θεωρηθεί και να ήταν πιο σημαντική και από τη συζήτηση του προϋπολογισμού. Διότι η συζήτηση του Απολογισμού επιτρέπει όχι μόνο να δει κανείς το τι έγινε, αλλά να αντιληφθεί συμπεράσματα και από το πώς έγινε, ποια προβλήματα εμφανίστηκαν, ούτως ώστε, αν θέλει, να τα αντιμετωπίσει στο μέλλον. Δυστυχώς, όπως ήδη φάνηκε, η σημερινή συζήτηση είναι μια τυπική συζήτηση, μια τελετουργία στην ουσία, χωρίς τη βαρύτητα που το ίδιο το θέμα επιβάλλει.

Και αυτό οφείλεται στο ότι αυτή η συζήτηση για τον Απολογισμό κάθε χρόνο αποκαλύπτει την παθογένεια των ελληνικών προϋπολογισμών και της δημοσιονομικής διαχείρισης γενικότερα, αποκαλύπτει –και είναι ίσως το μόνο χρήσιμο στοιχείο να δούμε- το γιατί δεν μπορεί να γίνει ουσιαστικός απολογισμός και ουσιαστική συζήτηση για το πώς διαχειρίζονται οι κυβερνήσεις το δημόσιο χρήμα. Και βέβαια με έκπληξη άκουσα τον εκπρόσωπο του Κ.Κ.Ε. να ασκεί κριτική στον Συνασπισμό επειδή θέλει αποτελεσματική αξιοποίηση του δημόσιου χρήματος. Ναι, εμείς αυτό θέλουμε, αποτελεσματική αξιοποίηση του δημόσιου χρήματος και δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών, συν όλα τα άλλα.

Θα ήθελα, λοιπόν, να πω, ειδικά για τον προϋπολογισμό του 2005, ότι και αυτός ο προϋπολογισμός αποτελεί ένα μνημείο αναξιοπιστίας και αδιαφανούς διαχείρισης, όπως στη συνέχεια θα αποδείξω. Αποτελεί επίσης ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα μιας κοινωνικά άδικης κατανομής των φορολογικών βαρών και δείχνει ότι η δήθεν δημοσιονομική εξυγίανση δεν ήταν παρά μία βίαιη περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, μία

συμπίεση των οικονομικών δαπανών και τελικά μία αναδιανομή των εισοδημάτων προς όφελος των ισχυρών.

Περισσότερο όμως θα ήθελα να επεκταθώ από τον προϋπολογισμό του 2005 στα προβλήματα που, όπως είπα, αφορούν συνολικά τη δημοσιονομική διαχείριση της χώρας μας, στο δημοκρατικό έλλειμμα, την αδιαφάνεια και την αναξιопιστία που χαρακτηρίζει τους ελληνικούς προϋπολογισμούς με στόχο όχι μόνο να περιγράψουμε το τι συμβαίνει αλλά και να διατυπώσουμε ορισμένες προτάσεις τις οποίες κάνουμε, πρέπει να πω, επί σειρά ετών σε ώτα μη ακουόντων. Αλλά νομίζουμε ότι έχει σημασία ο λαός να τα ξέρει όλα αυτά

Η πρώτη, λοιπόν, διαχρονική αδυναμία που έχουν οι ελληνικοί προϋπολογισμοί είναι ότι δεν έχουμε προϋπολογισμό της περιουσίας του κράτους. Όσο παράξενο και παράδοξο κι αν ακούγεται, οι ελληνικοί προϋπολογισμοί δεν έχουν λογαριασμό στον οποίο να αποτυπώνεται η περιουσία του κράτους, δηλαδή, η δημόσια περιουσία, δηλαδή, το τι έχει το κράτος σε κινητή και ακίνητη περιουσία, αλλά και το τι αλλαγές επήλθαν στη διάρκεια ενός έτους σ' αυτήν την περιουσία. Έτσι, δεν γνωρίζουμε, για παράδειγμα, αυτήν τη στιγμή τι έγινε φέτος, για να μην πάμε παλαιότερα, γιατί πουλήθηκε ένα τεράστιο κτήριο, που είχε κτιστεί για να στεγάσει το Υπουργείο Απασχόλησης, στη Μονή Βατοπεδίου, αν πουλήθηκε στη σωστή τιμή ή σε λάθος τιμή, τι άλλες αλλαγές έχουν γίνει στη δημόσια περιουσία.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Πρώτον, για να μην υπάρχει έλεγχος. Εφόσον δεν υπάρχει αποτύπωση της δημόσιας περιουσίας και των αλλοιώσεών της, δεν μπορεί να ασκηθεί έλεγχος στην Κυβέρνηση για την πολιτική της πάνω στη δημόσια περιουσία.

Δεύτερον, αυτή η συσκότιση, όπως αντιλαμβάνεται κανείς, επιτρέπει την καταπάτηση, τη διασπάθιση της δημόσιας περιουσίας. Και δεν είναι τυχαίο που στην ιστορία του ελληνικού κράτους η κατάχρηση δημόσιων αγαθών αποτέλεσε πρωταρχική πηγή συσσώρευσης κεφαλαίου και πλουτισμού.

Εμείς ζητούμε πλήρη αποτύπωση της, γνωστής έστω, περιουσίας του δημοσίου στον ετήσιο προϋπολογισμό. Ζητάμε, επίσης, να αποτυπώνονται όλες οι αλλαγές που γίνονται στη διάρκεια του έτους στην περιουσία αυτή.

Και τρίτον, ζητάμε να κατατίθεται ετησίως ειδικός ισολογισμός σε ό,τι αφορά την κινητή και ακίνητη περιουσία του δημοσίου, διότι είναι περιουσία του ελληνικού λαού, είναι μορφή συλλογικής αποταμίευσης, είναι μέσο ενδεχομένως για να λύσουμε και το ασφαλιστικό πρόβλημα, τουλάχιστον εν μέρει. Δεν είναι ιδιοκτησία της εκάστοτε κυβέρνησης.

Δεύτερη αδυναμία. Δεν υπάρχει στον προϋπολογισμό, όπως θα έχετε προσέξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -όχι μόνο στο φετινό, αλλά και σε όλους τους προϋπολογισμούς είτε του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε της Νέας Δημοκρατίας- λογαριασμός υποχρεώσεων του κράτους. Δηλαδή, αυτήν τη στιγμή που μιλούμε τι χρωστά το κράτος στο Ι.Κ.Α. με βάση νόμους που έχουν ψηφιστεί ή σε άλλα ασφαλιστικά ταμεία; Τι χρωστά σε προμηθευτές του; Τι χρωστά αυτήν τη στιγμή σε εργολάβους που έχουν κατασκευάσει ενδεχομένως δημόσια έργα, σε φαρμακευτικές βιομηχανίες, σε άλλους προμηθευτές των νοσοκομείων; Πόσα είναι τα χρέη αυτά;

Χθες η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος είπε ότι τα χρέη του κράτους προς τα ταμεία ανέρχονται σε 12,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Ισχύει το νούμερο αυτό; Δεν ισχύει; Ποια είναι η ακριβής αναγνωρισμένη υποχρέωση του κράτους;

Διαβάζουμε σε εφημερίδες ότι το κράτος χρωστά στην Αυτοδιοίκηση 3.000.000.000 ευρώ, ότι χρωστάνε τα νοσοκομεία του δημοσίου, δηλαδή, το κράτος, 2.000.000.000 με 3.000.000.000 ευρώ. Αυτά δεν πρέπει να αναφέρονται κάπου; Για ποιον προϋπολογισμό ακριβώς συζητάμε; Για ποιο έλλειμμα συζητάμε; Για ποια ισοσκέλιση του προϋπολογισμού συζητάμε;

Βεβαίως, μπορεί ο Υπουργός να πει στις υπηρεσίες του: «Μην πληρώνετε από εδώ και πέρα μέχρι 31/12. Πηγαίνετε τα του χρόνου». Αυτό είναι δημοσιονομική εξυγίανση ή πρόκειται για έναν εμπαιγμό γενικότερο;

Υπάρχει νόμος του κράτους που λέει ότι κάθε χρόνο ο προϋπολογισμός καταβάλλει στους συγκοινωνιακούς φορείς τη διαφορά ανάμεσα στα έσοδά τους από το κόμιστρο και το έλλει-

μα από τη λειτουργία τους. Δεν πρέπει να γράφεται στον προϋπολογισμό αυτή και οι άλλες υποχρεώσεις;

Γιατί γίνεται αυτό; Για να μην ξέρουμε τι γίνεται. Για να υπάρχει μια συσκότιση. Για να μπορεί να βγαίνει ο Υπουργός Οικονομικών ή ο Πρωθυπουργός και να λέει: «Εξυγιάνσαμε την οικονομία» και την άλλη στιγμή, όποτε τον συμφέρει, να λέει: «Κρίση στην οικονομία. Θυσίες χρειάζονται». Μπορεί να συνεχίζεται αυτός ο εμπαιγμός;

Εμείς ζητάμε να υπάρχει πλήρης λογαριασμός των υποχρεώσεων του κράτους στον προϋπολογισμό του, το αυτονόητο. Ζητάμε ειδικότερα να καταγράφονται όλες οι υποχρεώσεις που απορρέουν από νόμους που ψηφίζει η Βουλή.

Τρίτο πρόβλημα των ελληνικών προϋπολογισμών είναι η εκτεταμένη χρήση των ειδικών λογαριασμών. Το πρόβλημα αυτό το αναδείξαμε εμείς πριν από αρκετά χρόνια. Το έκρυβαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το υιοθέτησε η Νέα Δημοκρατία. Μιλούσε επανειλημμένα. Πέρασαν τρίαμισι χρόνια. Τι έχει γίνει; Γιατί συμβαίνει αυτό;

Και εδώ υπάρχει θέμα αντισυνταγματικότητας. Το Σύνταγμα επιβάλλει όλα τα έσοδα και όλα τα έξοδα του κράτους να καταγράφονται στον προϋπολογισμό. Τα έχει επισημάνει επανειλημμένως το Ελεγκτικό Συνέδριο του κράτους. Ουδείς ενδιαφέρεται. Αυθαιρεσία. Και δεν αντιλαμβάνονται ορισμένοι ότι η αυθαιρεσία των πάντων θα γίνει καθολική αυθαιρεσία, για να αναφερθώ και σ' ένα γεγονός των ημερών.

Γιατί γίνεται αυτό; Για να μπορεί ο κάθε Υπουργός να μοιράζει το δημόσιο χρήμα όπως θέλει. Στο Υπουργείο Πολιτισμού υπάρχει ένας ειδικός λογαριασμός με δισεκατομμύρια δραχμές από τα κέρδη του Ο.Π.Α.Π.. Ουδείς ξέρει πώς ο εκάστοτε Υπουργός μοιράζει τα χρήματα αυτά. Για να ασκούνται πελατειακές πολιτικές, γι' αυτό υπάρχουν αυτοί οι ειδικοί λογαριασμοί. Και τα διατηρεί η Νέα Δημοκρατία και λέει τώρα ότι θα τα δει στο μέλλον.

Εμείς λέμε να καταργηθούν οι ειδικοί λογαριασμοί, όχι να ενσωματωθούν απλώς στον προϋπολογισμό. Να καταργηθούν οι ειδικοί λογαριασμοί ως ειδικοί λογαριασμοί. Εάν αιτιολογημένα χρειάζεται κάπου να υπάρχει ειδικός λογαριασμός, να δημιουργείται με νόμο που θα έρχεται στη Βουλή και ο νόμος αυτός να καθορίζει το γιατί χρειάζεται, να καθορίζει το πώς θα λειτουργεί, να εξασφαλίζει να υπάρχει διαφάνεια, να εξασφαλίζει να γίνεται ο απολογισμός και ο έλεγχος.

Τέταρτο πρόβλημα. Έχει ψηφιστεί εδώ και χρόνια ένας νόμος -είναι ο ν. 2214 που ισχύει από το 1994- που επιβάλλει στις κυβερνήσεις μαζί με τον εκάστοτε ετήσιο προϋπολογισμό να καταθέτουν και ένα βιβλίο. Οι παλαιότεροι Βουλευτές το γνωρίζουν.

Κατατίθεται ένα βιβλίο, λοιπόν, που υποτίθεται ότι μέσα έχει τις φορολογικές δαπάνες, δηλαδή, το κόστος των φοροαπαλλαγών. Πολύ σωστό μέτρο αυτό, να ξέρουμε, δηλαδή, διάφορες φοροαπαλλαγές πόσο στοιχίζουν και σε ποιους αφορούν. Ζητείστε και δείτε ένα τέτοιο βιβλίο το περσινό ή το προπερσινό. Άδειες είναι οι σελίδες του στη στήλη «κόστος». Δεν εκτιμάται το κόστος των φοροαπαλλαγών. Βεβαίως είναι δύσκολο, αλλά να γίνει μία προσέγγιση. Υπάρχουν ικανοί επιστήμονες στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Μπορεί να γίνει μία προσέγγιση, μία εκτίμηση τι στοιχίζει το Α' τι στοιχίζει το Β'. Γιατί συμβαίνει αυτό; Για να μην ξέρουμε τι γίνεται επειδή οι περισσότερες, βεβαίως, φοροαπαλλαγές είναι φοροαπαλλαγές υπέρ των ισχυρών. Να μην ξέρει ο κόσμος τι σημαίνει η Α' ή η Β' ρύθμιση υπέρ των τραπεζών ή υπέρ των τάδε.

Τι ζητούμε: Εμείς ζητούμε ειδικότερο αίτημα πέρα από το να βελτιωθεί η εικόνα αυτή. Ζητούμε, κύριε Υπουργέ, να κατατεθεί μαζί με τον προϋπολογισμό το κόστος όλων των φοροαπαλλαγών που θεσμοθέτησε η Νέα Δημοκρατία αναλυτικά μία προς μία είτε αφορά φτωχούς είτε αφορά πλούσιους.

Δεύτερον, ζητούμε ειδικότερα να υπάρξει -το έχω ξαναπεί- ειδική εκτίμηση του κόστους των φοροαπαλλαγών που θεσπίστηκαν προς την Εκκλησία από την κυβέρνηση την τελευταία του κ. Σημίτη μέχρι σήμερα. Έχετε υποχρέωση να το κάνετε αυτό. Πριν ζητήσετε άλλες θυσίες ή φόρους από το λαό έχετε υποχρέωση να το κάνετε αυτό και για την Εκκλησία και για τις

άλλες κοινωνικές ομάδες που ευνοήσατε και να κρίνει ο λαός πού είναι δικαιολογημένη μία φοροαπαλλαγή, πού δεν είναι. Δεν μπορεί να παίζετε κρυφτούλι πάντως.

Έκτο πρόβλημα: Οι ελληνικοί προϋπολογισμοί χαρακτηρίζονται από μεγάλες αποκλίσεις. Τονίζω τη λέξη «μεγάλες» διότι κάθε προϋπολογισμός είναι λογικό να έχει κάποιες μικροαποκλίσεις. Σε μας έχει μεγάλες αποκλίσεις. Παραδείγματος χάριν –για να επανέλθω στον προϋπολογισμό του 2005– είχαμε απόκλιση στα τακτικά έσοδα κατά 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Είχαμε, δηλαδή, λιγότερα έσοδα απ' ό,τι προϋπολογιζόταν. Έχουμε απόκλιση στο φορολογία νομικών προσώπων, των επιχειρήσεων, δηλαδή, κατά 500.000.000 ευρώ. Προβλεπόταν, δηλαδή, να εισπραχθεί ένα ποσό και εισπράχθηκε μικρότερο. Είχαμε απόκλιση στο Φ.Π.Α. 1,3 δισεκατομμύριο ευρώ. Υπολόγιζε η Κυβέρνηση να εισπράξει ένα Α' ποσό και εισπράχθηκε κατά 1,3 δισεκατομμύριο λιγότερο. Αυτές είναι μεγάλες αποκλίσεις. Ειδικά του Φ.Π.Α. η απόκλιση ήταν καθαρή φοροκλοπή, διότι το εθνικό εισόδημα αυξήθηκε.

Τι προβλέπει ο νόμος γι' αυτές τις αποκλίσεις και για άλλες; Προβλέπει να έρχεται ειδικός συμπληρωματικός προϋπολογισμός. Ουδέποτε έχει έλθει στην ελληνική Βουλή συμπληρωματικός προϋπολογισμός. Ουδέποτε, ούτε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. ούτε επί Νέας Δημοκρατίας όσο μεγάλη και να είναι η απόκλιση. Γιατί; Διότι δεν βρέθηκε κανείς να ορίσει την έννοια της σημαντικής απόκλισης. Ο νόμος λέει, σημαντική απόκλιση. Όποτε, λοιπόν, θέτουμε το αίτημα, γιατί δεν φέρνεται συμπληρωματικό προϋπολογισμό η απάντηση είναι, δεν είναι σημαντική η απόκλιση. Ορίστε, λοιπόν, τι θεωρείτε σημαντική απόκλιση για να ξέρουμε τι γίνεται. Γιατί συμβαίνει αυτό; Υπάρχει ένας πρακτικός λόγος και ένας πολιτικός, γιατί συμβαίνουν αυτές οι μεγάλες αποκλίσεις.

Ο πρακτικός λόγος είναι ότι οι προϋπολογισμοί του κράτους δεν έχουν αποθέματα για καταστροφές, για πλημμύρες, για σεισμούς, για πυρκαγιές, οπότε, οπότε συμβεί ένα τέτοιο γεγονός, αναστατώνεται όλος ο προϋπολογισμός και κόβουν από εδώ, κόβουν από εκεί. Ο δεύτερος λόγος είναι πολιτικός. Κρύβοντας όλο αυτό το θέμα των αποκλίσεων, κρύβονται αδυναμίες της πολιτικής είτε αφορούν φοροκλοπές ή φοροδιαφυγές είτε αφορούν στο σκέλος των δαπανών συχνά, πέρα από όποιες αστοχίες σχεδιασμού και πελατειακές ή άλλες πολιτικές.

Εμείς, ζητούμε πρώτον να θεοπιστούν αποθεματικές δαπάνες, να υπάρξει ταμείο για τις φυσικές καταστροφές μόνιμο με σημαντικούς πόρους, με βάση τα δεδομένα και τις εμπειρίες που έχουμε.

Δεύτερον, να ισχύσει ο νόμος περί συμπληρωματικών προϋπολογισμών στην περίπτωση αποκλίσεων. Εν πάση περιπτώσει η Επιτροπή Οικονομικών, η Επιτροπή του Απολογισμού θα μπορούσε να συμφωνήσει διακομματικά τι θεωρεί σημαντικές αποκλίσεις.

Έβδομο πρόβλημα των ελληνικών προϋπολογισμών, είναι ότι δεν εντάσσονται σε κάποιο ευρύτερο προγραμματικό πλαίσιο, σε κάποιο ευρύτερο μεσομακροχρόνιο πρόγραμμα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Κανονικά ο προϋπολογισμός είναι ετήσιος, αλλά πάρα πολλές δράσεις του κράτους, πάρα πολλές πολιτικές, δεν εξαντλούνται στη διάρκεια ενός έτους.

Υπάρχουν έργα ή πολιτικές που για να ολοκληρωθούν και να αποδώσουν απαιτούνται πολλά χρόνια, πολλές φορές και πέρα από το βίο μιας κυβέρνησης. Για να μπορεί κάποιος, λοιπόν, να σχεδιάσει σωστά, θα πρέπει να έχει ένα πολυετές πρόγραμμα. Σήμερα πια οι επιχειρήσεις τα κάνουν αυτά. Δεν υπάρχει σοβαρή πολυεθνική επιχείρηση που να μην έχει και πενταετές και δεκαετές πρόγραμμα.

Ο ελληνικός προϋπολογισμός, λοιπόν, δεν εντάσσεται σε κάποιο τέτοιο πρόγραμμα, το οποίο δεν υπάρχει. Είναι αυτό που λέει ο λαός μας «βλέποντας και κάνοντας, μεροδοϋλι μεροφάι» και ακριβώς γι' αυτό δεν μπορεί να υπάρξει και προϋπολογισμός προγραμμάτων, μία θέση δική μας, που τελευταία την αναφέρει η Κυβέρνηση, διότι προϋπολογισμός προγραμμάτων, σημαίνει ότι υπάρχει πρόγραμμα το οποίο εξειδικεύεται μέσα στον προϋπολογισμό κάθε χρόνο.

Είναι εντελώς ανεπαρκής και επικίνδυνη η θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. απλώς για πολυετείς προϋπολογισμούς. Οι πολυετείς προϋπο-

λογισμοί χωρίς πολυετές πρόγραμμα μπορούν να λειτουργήσουν ως ένα μέτρο συγκριτικό, ως ένα μέτρο αποκλειστικά και μόνο δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Πρέπει να υπάρχει πρόγραμμα, που να προβλέπει τι θα γίνει μακροχρόνια με την ανεργία, με την ανάπτυξη, με τα έσοδα, με τις δαπάνες και αυτό ακριβώς μπορεί να επιτρέψει να έχουμε και ετήσιο προϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, με βάση την πρόταση του Προεδρείου, είχα ζητήσει και εγώ να μιλήσω σήμερα είκοσι πέντε λεπτά και αύριο λιγότερα.

Εμείς, λοιπόν, στο θέμα αυτό, προτείνουμε την ύπαρξη ενός μεσομακροχρόνιου προγράμματος οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, το οποίο θα έρχεται και θα ψηφίζεται από τη Βουλή, όπως προβλέπει το Σύνταγμα και στη βάση αυτή να υπάρξει και μακροχρόνιος, μεσοχρόνιος δημοσιονομικός ορίζοντας ή πολυετείς προϋπολογισμοί.

Το όγδοο πρόβλημα που έχουμε –αναφέρθηκα ήδη, αλλά να το εντοπίσουμε και ως ένα ειδικό πρόβλημα για την Ελλάδα– είναι η αναξιπιστία των στοιχείων. Δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε τα στοιχεία. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας λέει ότι δεν εμπιστευόταν τα στοιχεία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέει ότι δεν εμπιστεύεται τα στοιχεία της Νέας Δημοκρατίας. Εμείς λέμε ότι το πρόβλημα είναι γενικότερο, δεν αφορά τα κόμματα εδώ.

Ο προϋπολογισμός έχει μέσα κονδύλια, που ουδέποτε έχει εξηγηθεί τι περιλαμβάνουν, εθνικολογιστικές διαφορές, τόσα δισεκατομμύρια. Ουδείς το εξηγεί. Θεωρούμε προσβλητικό τον ισχυρισμό ότι μας καλύπτει η αξιοπιστία της EUROSTAT. Το θεωρώ προσβλητικό.

Δεν πρέπει να αναφέρεται τέτοιο επιχείρημα εδώ μέσα, όχι διότι η EUROSTAT είναι ξένη υπηρεσία, αλλά διότι η EUROSTAT, λειτουργεί με βάση τα στοιχεία που της δίνουν οι εκάστοτε κυβερνήσεις. Επομένως δεν πρέπει να λέγονται αυτά τα πράγματα. Η EUROSTAT να κάνει τη δουλειά της, να κάνει ό,τι θέλει και εμείς, ιδίως ως Βουλή, πρέπει να έχουμε τη δική μας δυνατότητα γνώσης, ελέγχου και επιβεβαίωσης της αξιοπιστίας των στοιχείων.

Αποδείχθηκε δε αυτό που λέω τελευταία και με την περιβόητη αναθεώρηση των εθνικών λογαριασμών, όπου η Κυβέρνηση μας διαβεβαίωνε ότι το εθνικό εισόδημα είναι 25,6% υψηλότερο. Το έδωσε και σε διεθνείς οργανισμούς αυτό το στοιχείο και τώρα η EUROSTAT επιβεβαίωσε μόνο 9,6% αύξηση. Επομένως η έλλειψη αξιοπιστίας των στοιχείων, διογκώνει όλα αυτά τα προβλήματα που ανέφερα.

Ένατο και πιο σημαντικό, από πολιτική άποψη, θέμα είναι ο ρόλος της Βουλής στον έλεγχο του προϋπολογισμού. Πρέπει με έμφαση να πούμε ότι η ελληνική Βουλή –δηλαδή πρέπει να το ξέρει ο κόσμος, πρέπει να το ξέρουν αυτοί που μας ψηφίζουν– ναι, μεν είναι εδώ, ναι μεν έχει όλη τη διάθεση να ασκήσει έλεγχο, δεν μπορεί όμως να ελέγξει τον προϋπολογισμό.

Η ελληνική Βουλή δεν μπορεί να ελέγξει τον προϋπολογισμό. Δεν μπορεί δηλαδή να διαβεβαιώσει την κοινωνία ότι τα έσοδα είναι αυτά που είναι, ότι οι δαπάνες πάνε εκεί που πάνε, ότι ό,τι γράφει ο προϋπολογισμός αυτά είναι και τίποτε άλλο. Απαρίθμηση μια σειρά πλευρές των οικονομικών δεδομένων, που δεν αναφέρονται καν στον προϋπολογισμό. Πρέπει να παρατηρήσω ότι ίσως είμαστε η μόνη χώρα πια στην Ευρωπαϊκή Ένωση που συμβαίνει αυτό. Σ' όλες τις χώρες τα κοινοβούλια έχουν σημαντικές δυνατότητες ελέγχου των προϋπολογισμών.

Εμείς έχουμε προτείνει εδώ και χρόνια, έχουμε καταθέσει στην αρμόδια επιτροπή, έχουμε καταθέσει στην Πρόεδρο της Βουλής πριν και ξανά τώρα στο νέο Πρόεδρο της Βουλής πρόταση, η οποία συνοπτικά λέει να υπάρξει στη Βουλή «Γραφείο» για τον προϋπολογισμό ή όπως αλλιώς θέλουμε να το ονομάσουμε, να εποπτεύεται από μια διακομματική επιτροπή Βουλευτών, να έχει επιστημονική υποστήριξη και να μπορεί η Βουλή, μέσω αυτού του γραφείου να ασκεί πλήρη έλεγχο στον προϋπολογισμό: τι έγινε, πού πήγαν τα χρήματα, πού δεν πήγαν κ.λπ..

Το δεύτερο μεγάλο πρόβλημα είναι το ότι η Βουλή δεν έχει κανένα ρόλο στην κατάρτιση του προϋπολογισμού. Επισημαίνω κι εδώ ότι υπάρχουν πολλά κοινοβούλια τα οποία παίζουν σημαντικό ρόλο στην κατάρτιση του προϋπολογισμού.

Η δική μας αντίληψη είναι για έναν «συμμετοχικό προϋπολογισμό» και στην Αυτοδιοίκηση και στο κράτος. Βεβαίως ο συμμετοχικός προϋπολογισμός στην περίπτωση του κράτους, πριν απ' όλα σημαίνει συμμετοχή της Βουλής στη διαμόρφωση του προϋπολογισμού και σε επίπεδο Υπουργείου σημαίνει συμμετοχή των φορέων. Ποιος άλλος μπορεί να καταναίμει καλύτερα τα όποια κονδύλια δίνονται στην παιδεία ή στην υγεία ή στο Υπουργείο τάδε, παρά οι κοινωνικοί φορείς που έχουν σχέση με τα αντίστοιχα Υπουργεία, με την ευθύνη βεβαίως του Υπουργού, όπως και στον γενικό προϋπολογισμό με την ευθύνη της Κυβέρνησης; Και μάλιστα ένα πρώτο βήμα, θα ήταν μέσα στα πλαίσια της δημοσιονομικής φιλοσοφίας ενός προϋπολογισμού, να μπορούν μέσα από ευρύτερες πλειοψηφίες να αλλάζουν κονδύλια. Μπορεί η ελληνική Βουλή κατά πλειοψηφία, Βουλευτές απ' όλα τα κόμματα να συμφωνήσουν φέτος, παραδείγματος χάρι, ότι μπορεί να υπάρξει μια μείωση στους εξοπλισμούς και να υπάρξει ισόποση αύξηση των δαπανών για την κοινωνική ασφάλιση ή για την παιδεία ή για την έρευνα. Θεσμικά σήμερα αυτό δεν μπορεί να γίνει.

Εμείς, λοιπόν, προτείνουμε, για να έχουμε γενικότερα αλλαγή σ' όλα τα προβλήματα που έβγα, ότι πρέπει να ενισχυθεί ο ρόλος της Βουλής σ' ό,τι αφορά τον έλεγχο και την κατάρτιση του προϋπολογισμού. Αν δεν υπάρξει αυτή η αλλαγή, τότε ακόμα και θετικές διαρρυθμίσεις που μπορεί να γίνουν σ' άλλους τομείς, δεν θα έχουν διάρκεια ή αποτέλεσμα, διότι το πρόβλημα που κρίνεται στο θέμα του προϋπολογισμού, είναι ένα πρόβλημα σχέσεων της εκτελεστικής εξουσίας με τη νομοθετική εξουσία. Επομένως μόνο η αναβάθμιση της νομοθετικής εξουσίας που είναι αιρετό όργανο, εκλεγμένο από το λαό, μόνο η αναβάθμιση της Βουλής, θα μπορούσε εδώ να βοηθήσει.

Τέλος -ένα τελευταίο πρόβλημα, που έπρεπε να το πω νωρίτερα βεβαίως- όλα αυτά καθίστανται ακόμη πιο δύσκολα και δύσκολα, διότι δεν υπάρχει αξιολόγηση του αποτελέσματος των πολιτικών. Δηλαδή αποφασίζεται να γίνει μια φοροαπαλλαγή προς τις επιχειρήσεις, διότι έτσι θα αυξηθούν οι επενδύσεις. Να έρθει μετά μια αξιολόγηση και να δούμε: αυξήθηκαν όντως οι επενδύσεις;

Θεωπίζεται ένα μέτρο να επιδοτηθούν οι επιχειρήσεις, οι εφοπλιστές, για να προσλαμβάνουν εργάτες διότι έτσι θα μειωθεί η ανεργία. Να έρθει μετά μια αξιολόγηση. Ήρθε αυτό το αποτέλεσμα ή χάθηκαν τα λεφτά; Τόσα χρήματα δίνονται για να γίνει η κατάρτιση, διότι μέσω της κατάρτισης θα μπορέσουν οι καταρτιζόμενοι να βρουν απασχόληση. Ήρθε ποτέ μια μελέτη αξιολόγησης που να απαντάει αν έγινε αυτό ή όχι;

Εμείς, λοιπόν, ζητάμε ει δυνατόν σε όλες τις πολιτικές, εφόσον πρόκειται για τη διάθεση δημόσιου χρήματος, να υπάρχει και προληπτική αξιολόγηση, πρόβλεψη και εκ των υστέρων αξιολόγηση.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σας παρουσίασα δέκα προτάσεις, οι οποίες σε συνδυασμό, βεβαίως, με μια κοινωνικά δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών κι ένα ευρύτερο προγραμματικό πλαίσιο δίκαιης ανάπτυξης και οικολογικά συμβατής, θα μπορούσαν να συμβάλουν στην αύξηση της κοινωνικής αποδοτικότητας του δημόσιου χρήματος και της δημόσιας περιουσίας, δηλαδή του χρήματος του Έλληνα φορολογούμενου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Δραγασάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, καθώς και στις εκθέσεις της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέματα: α) «Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.» και β) «Πρω-

θυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης», είκοσι επτά φοιτητές και φοιτήτριες και τρεις συνοδοί καθηγητές από το Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έργο του ελέγχου του Απολογισμού και Ισολογισμού του κράτους, με τον τρόπο που διεξάγεται σήμερα από μια ολιγομελή κοινοβουλευτική επιτροπή, χωρίς να υπάρχει χρόνος ή δυνατότητα να εξεταστούν σε βάθος τα μεγέθη του Απολογισμού και του Ισολογισμού, είναι μάλλον τυπικό και καταλήγει να έχει διαδικαστικό χαρακτήρα.

Ουσιαστικά καλούμαστε να δώσουμε το καλώς ήχιν στα πεπραγμένα του 2005 της Κυβέρνησης. Έπειτα αυτή η διαδικασία θα τελειώσει, η Κυβέρνηση θα είναι προφανώς ευχαριστήμενη, γιατί θα έχει υπερψηφίσει αυτό το σχέδιο νόμου, η Αντιπολίτευση θα έχει κάνει την όποια κριτική της, αλλά επί της ουσίας νομίζω ότι λίγα πράγματα θα έχουν γίνει και ίσως αυτή η συζήτηση -νομίζω αναφέρθηκε και προηγουμένως- να αποτελέσει ένα τελετουργικό, το οποίο λίγο πολύ στερεότυπα, όπως όλα τα τελετουργικά, επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο.

Μ' αυτήν τη διαπίστωση βλέπουμε ότι το έργο των εισηγητών της επιτροπής, θα ήταν αρκετά εύκολο. Ενδεχομένως αυτό που θα ήταν, πραγματικά, χρήσιμο να συζητηθεί, θα ήταν το πώς θα μπορούσαμε να αντλήσουμε μαθήματα από τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του 2005, ώστε ίσως η κατάρτιση του επόμενου προϋπολογισμού, να γίνει με καλύτερο κα αποδοτικότερο τρόπο.

Πάνω σ' αυτό έχει αναφερθεί ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών και περιμένουμε να φέρει κάποια συγκεκριμένη καινούργια πρόταση. Θα μπορούσαμε πρακτικά να πούμε ότι η επιτροπή, τελικά, λειτουργεί -ας το πω έτσι- σαν ένας καθρέφτης των δημοσίων οικονομικών. Κοιτάζοντας εκεί μπορούμε να πούμε ότι η πραγματικότητα, όσο και αν αυτή είναι μερικές φορές σκληρή και δυσάρεστη, πάντως με τον τρόπο που λειτουργεί σήμερα και διεκπεραιώνεται η συγκεκριμένη διαδικασία, θυμίζει το γνωστό παραμύθι με τον εκάστοτε Υπουργό να ρωτά τον καθρέφτη του Απολογισμού και του Ισολογισμού, ποιος είναι ο επιτυχημένος Υπουργός Οικονομικών και να λαμβάνει, σχεδόν στερεότυπα βεβαίως, τη γνωστή απάντηση «εσύ» και μ' αυτήν την έννοια, δεν υπάρχει ιδιαίτερη χρησιμότητα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Αυτά συμβαίνουν στον κόσμο του Υπουργού Οικονομικών και του Γενικού Λογιστηρίου, όπου παρά τα ελλείμματα, τα κρυφά ομόλογα, τις υπερβάσεις δαπανών, την υστέρηση των εσόδων, στο τέλος κάθε χρονιάς γίνεται το θαύμα, οι αριθμοί ταιριάζουν, τα βιβλία κλείνουν. Την επόμενη χρονιά η ίδια μονότονη εργασία θα ξαναξεκινήσει, προκειμένου να συνεχιστεί αυτό αενάως, ενδεχομένως με μεγαλύτερες δυσκολίες, καθώς επιδεινώνεται η οικονομική κατάσταση.

Τι θα μπορούσε να γίνει για να αλλάξει αυτή η κατάσταση. Μια πρώτη κίνηση, θα μπορούσε να ήταν η στήριξη της επιτροπής με τεχνοκρατικά στελέχη, προκειμένου να γίνεται μια ουσιαστικότερη προσέγγιση του ζητήματος αυτού, να υπάρχει μια χρηστικότητα στον κυκλώνα των στοιχείων, τα οποία καλούνται σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα να διαχειριστούν οι Βουλευτές και μ' αυτόν τον τρόπο να έχουν μια αρκετά επιφανειακή και επιδερμική προσέγγιση σ' ένα εξαιρετικά τεχνικό και σύνθετο ζήτημα.

Αυτό νομίζω ότι αποτελεί μια υποχρέωση και θα έπρεπε να τεθεί μέσα στις άμεσες προτεραιότητες της Κυβέρνησης, διότι άλλως όλη αυτή η συζήτηση έχει τον κίνδυνο να εξελιχθεί -και, πράγματι, εξελίσσεται- σε μια γενικότερη συζήτηση για την οικονομία και επομένως όχι τόσο σε μια συζήτηση για το τι συνέβη πράγματι, το 2005 και πώς αποτυπώθηκαν όλα αυτά το 2005, αλλά σε μια -αν θέλετε- πιο αναχτή συζήτηση, που νομίζω ότι πάντως δεν εμπίπτει μέσα στα όρια της συγκεκριμένης ημερήσιας διάταξης.

Επίσης, προαπαιτούμενο είναι το αυτονόητο. Μιλάμε για έναν Απολογισμό και έναν Ισολογισμό, δηλαδή, ουσιαστικά να εγκρίνουμε -ας το πω έτσι- τα διαχειριστικά πεπραγμένα του 2005, τη στιγμή που δεν υπάρχει αποτύπωση της κρατικής παρουσίας. Άρα πώς μπορεί κάποιος να εκτιμήσει την οικονομική κατάσταση, εάν δεν έχει κάποιου τέτοιου τύπου αποτύπωση, τη στιγμή που ουσιαστικά, έτσι όπως εισάγεται -ας το πω απλοποιημένα- αυτός ο Απολογισμός, είναι ένα βιβλίο εσόδων-εξόδων. Είναι τι προϋπολογίστηκε, τι εισπράχθηκε και τι τελικώς δαπανήθηκε.

Όμως, δεν υπάρχουν μέσα ουσιαστικά οι υποχρεώσεις, προκειμένου να δούμε αν βαρύνθηκε τελικά η χώρα. Υπάρχουν υποχρεώσεις στην προβολή, που απλώς δεν ενεγράφησαν μέσα στις συγκεκριμένες πιστώσεις, που θα τις βρούμε μπροστά μας; Εάν δεν υπάρχει μια τέτοια καταγραφή, τότε στην πραγματικότητα και η αποτίμηση του οικονομικού έργου της Κυβερνήσεως είναι δυσχερής, διότι δεν είναι η πραγματική εικόνα. Δεν καταλαβαίνουμε αν πάμε καλύτερα ή χειρότερα, διότι θα μπορούσαν, ακριβώς, να μετακινούνται ουσιαστικά οι πληρωμές.

Θα σας πω ότι αποτελεί μια -νομίζω- γνωστή και πάγια πρακτική, όχι μόνο της δικής σας Κυβερνήσεως, κύριε Υπουργέ, αλλά νομίζω όλων των κυβερνήσεων, να αποφεύγουν, παραδείγματος χάριν, να εγγράφουν στον προϋπολογισμό δαπάνες, οι οποίες έρχονται, μόνο και μόνο γιατί δεν θέλουν να δείξουν τη συγκεκριμένη οφειλή, γιατί αυτή θα βαρύνει ένα συγκεκριμένο προϋπολογισμό. Πλην, όμως, αυτή η οφειλή θα εμφανιστεί, εάν δεν την εγγράψετε παραδείγματος χάριν τον Οκτώβριο, τον Ιανουάριο. Αποτελεί μία υποχρέωση του κράτους και νομίζω ότι αυτό είναι μια αρκετά κοντόφθαλμη προσέγγιση και οι πιο απλές επιχειρήσεις έχουν μηχανισμούς για να τα καταγράφουν αυτά.

Θα πω, επίσης, το εξής. Άνοιξα τυχαία μία σελίδα από τον Απολογισμό και είδα λόγω χάριν στις πιστώσεις που είχαν προϋπολογιστεί, ως πούμε για το γραφείο του Πρωθυπουργού, ότι γράφετε 3.494.600 ευρώ. Τελικώς, διαμορφώσατε την πίστωση αυτή στα 3.606.000 ευρώ. Δηλαδή, το γραφείο του Πρωθυπουργού πήρε ακόμα 120.000 ευρώ. Δεν λέω ότι είναι σημαντικό. Λέω το εξής. Εμείς με ποιο κριτήριο να εγκρίνουμε αυτήν τη διαμορφωθείσα πίστωση; Δηλαδή, καλώς τα δαπάνησε αυτά τα παραπάνω 120.000 ευρώ το γραφείο του Πρωθυπουργού;

Κύριε Υπουργέ, θα σας πω κάτι, το οποίο ίσως είναι πιο κραυγαλέο. Βλέπω στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους 3.376 η προϋπολογισθείσα αξία, τώρα είναι 6.032, δηλαδή, εδώ το διπλασιάσατε. Ο προϋπολογισμός από την τελική διαμόρφωση ήταν 100% διαφοροποιημένος. Ενδεχομένως, καλώς έγινε. Αλλά από εμάς τι ζητάτε ακριβώς να πούμε; Το καλώς έγινε; Και με ποιο κριτήριο σε τελευταία ανάλυση να πούμε, αν καλώς ή κακώς έγινε; Το μόνο που μπορούμε να πούμε, είναι ότι πάντως εδώ ο προϋπολογισμός σας αστόχησε πλήρως.

Επομένως διαχειριστικά εάν ήσασταν παραδείγματος χάριν, ένα διοικητικό συμβούλιο, που ερχόσασταν να μας πείτε ότι μας είπατε ότι θα ξοδέψετε 200 ευρώ και τελικά καταλήξατε να ξοδέψετε 300 ευρώ, να σας πούμε ότι διαχειριστικά δεν ξέρατε τι σας γίνεται στο συγκεκριμένο θέμα, τη στιγμή που προϋπολογίζατε. Διότι, βεβαίως, τη σκοπιμότητα των δαπανών αυτών, ομοίως δεν μπορούμε να την ελέγξουμε. Το τι εξυπνήτησαν αυτές οι δαπάνες, πάλι δεν μπορούμε να το ελέγξουμε. Το μόνο που μπορούμε να πούμε, είναι ότι υπάρχει αυτή η απόκλιση. Νομίζω ότι υπήρχε ένα όριο. Λόγου χάριν, στη Γενική Γραμματεία της Κυβερνήσεως, προϋπολογίσατε 1.446 και χαλάσατε 1.821.

Θέλω, λοιπόν, να πω μ' αυτά ότι σε τελευταία ανάλυση, έτσι όπως γίνεται αυτή η διαδικασία, εμείς τη βλέπουμε ως μία όλως τυπική διαδικασία, μία διαδικασία, στην οποία δεν υπάρχουν πράγματα να ειπωθούν επί της ουσίας σε ό,τι αφορά τον Ισολογισμό και τον Απολογισμό. Μπορούμε να κάνουμε μόνο γενικές τοποθετήσεις και αν θέλετε, σ' αυτό το πλαίσιο των γενικών τοποθετήσεων, εγώ εκείνο το οποίο μπορώ να πω, είναι ότι εδώ εκείνο που ξεκάθαρα φαίνεται, είναι ότι εισπράττετε περισσότερους φόρους απ' ό,τι είχατε εισπράξει, παραδείγματος χάριν,

το 2005, το 2004. Εκείνο το οποίο μπορώ να πω, είναι ότι οι δαπάνες του προσωπικού και οι συντάξεις, παρέμειναν εν πολλοίς σταθερές από πλευράς πληρωμών ή και μειώθηκαν, ότι οι δημόσιες επενδύσεις μειώθηκαν και επομένως είναι ξεκάθαρο ότι αυτό είναι μία πολιτική, η οποία αυξάνει τη φορολογία, αλλά ταυτόχρονα το κοινωνικό της προϊόν δεν το απολαμβάνει ο ελληνικός λαός.

Για σκέψεις επομένως, οι οποίες έχουν να κάνουν περισσότερο με το διαδικαστικό χαρακτήρα, που όμως, τελικά, εν προκειμένω δεν διαφυλάττει την ουσία αυτής της διαδικασίας, εμείς το καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑ.Ο.Σ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, καθώς και στις εκθέσεις της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέματα: α) «Ελληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.» και β) «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης», δέκα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί -δασκάλοι από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Περάματος της Β' Περιφέρειας Πειραιά.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι οι συνάδελφοι Βουλευτές από το ΛΑ.Ο.Σ., προτείνουν να μειωθεί ο χρόνος τους κατά δύο λεπτά, για να μιλήσει η κ. Αράπογλου, μετά τον κ. Χρίστο Βερελή.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το Σώμα συμφωνήσει.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, το χειρότερο που έχει να κάνει κάποιος σε μια τέτοια συζήτηση, είναι να αρχίσει να κατεβάζει αριθμούς, νούμερα. Είναι πάρα πολύ γνωστό ότι έναν τέτοιο απεριόριστο κατάλογο αριθμών, όπως ο Απολογισμός, μπορεί κάποιος να επιλέξει αυτά που τον βολεύουν, να καταλήξει σ' ένα συμπέρασμα, να το παρουσιάσει σαν λογικοφανές, να κατέβει από το βήμα και εκεί τελειώσει η κουβέντα.

Θα μου επιτρέψετε να περιοριστώ, λοιπόν, σε δυο-τρία, τα οποία είναι απολύτως αδιαμφισβήτητα, για να τελειώνουμε μ' αυτό το κομμάτι της ομιλίας.

Το έλλειμμα, η κύρια στόχευση του 2005, περιορίστηκε από 8% σε 5,6%. Αυτό είναι έτσι. Δεν αμφισβητείται από κανέναν.

Τι πληρώσαμε για το δημόσιο χρέος; Πληρώσαμε 35,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Από αυτά 9,6 δισεκατομμύρια ευρώ πήγαν σε τόκους, 25,5 δισεκατομμύρια ευρώ πήγαν σε χρεολύσια. Εάν βρισκόταν το δημόσιο χρέος -όχι να ήταν εξαφανισμένο, αυτό δεν είναι εφικτό στον κόσμο που ζούμε- στο μέσο όρο περίπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα είχαμε 3.000.000.000 ευρώ παραπάνω για κοινωνικές δαπάνες. Η μορφή, δηλαδή, των κοινωνικών δαπανών εκείνο το χρόνο, θα ήταν τελείως διαφορετική. Και βέβαια, μιλάμε για το 2005, δύο χρόνια πριν. Καταλαβαίνετε ότι όλα αυτά ήταν προϊόντα της διαχείρισης των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Και ένας ακόμα αριθμός που έχει μια σημασία. Το 7,74% των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού τότε, χρησιμοποιήθηκαν για την κάλυψη των ελλειμμάτων των ασφαλιστικών ταμείων. Και αυτό για να υπάρχει μία αίσθηση του τι παρελήφθη.

Ο συνάδελφος εισηγητής από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρουσίασε μια εικόνα εκτέλεσης του προϋπολογισμού, διότι αυτό είναι απολογισμός, λίγο-πολύ δραματοποιημένη. Βέβαια η εικόνα που παρουσίασε σήμερα, ήταν πολύ καλύτερη -γιατί μερικοί από εμάς ήμασταν στην Αίθουσα, όταν ψηφίζονταν ο προϋπολογισμός του 2005- απ' όσα ελέγχθησαν τότε. Διότι τότε αν ακούγατε τους εισηγητές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, θα είχατε την αίσθηση ότι η χώρα το 2005 επρόκειτο να καταστραφεί.

Θυμηθείτε ότι η Ελλάδα είχε βγει από τους Ολυμπιακούς Αγώνες και η πρόβλεψη που γινόταν από την πλευρά της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, είναι ότι η οικονομία θα έκανε μια τεράστια κοιλιά, ότι η Ελλάδα δεν θα μπορούσε να συνέλθει από αυτήν την κοιλιά. Βεβαίως αυτά δεν πραγματοποιήθηκαν.

Τι έγινε με τους άμεσους και τους έμμεσους φόρους, γιατί άκουσα να εστιάζουμε λίγο σ' αυτό; Να δούμε τα νούμερα που πρόχειρα κοίταξα. Υπάρχει αύξηση των άμεσων φόρων κατά 13,25% σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο, δηλαδή από 15.085.000.000 ευρώ πήγε στα 17.100.000.000 ευρώ και οι έμμεσοι φόροι είχαν προβλεφθεί στον προϋπολογισμό 24 και εισπράχθηκαν 22.475. Μικροδιαφορές.

Ποιο είναι το σημαντικό, όμως -και σ' αυτό έχει μια έννοια να σταθούμε- στη σχέση αμέσων-εμμέσων φόρων, που είναι 1,29% για το 2005, το χαμηλότερο μέχρι τότε και γιατί έχει σημασία; Διότι το καταλαβαίνετε -μαθηματικά είναι- ότι όσο αυξάνεται ο παρονομαστής, τόσο μειώνεται το κλάσμα. Ήταν η καλύτερη επίδοση για τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια.

Αυτά για τις ελαφρά υστερήσεις, σε σχέση με όσα ελέχθησαν στον προϋπολογισμό του 2005, καταστροφολογίες από την πλευρά της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης.

Τώρα ας αναφερθούμε στα πάρα πολύ σημαντικά θεσμικά ζητήματα που τέθηκαν, τα οποία οφείλουμε και πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε. Είναι ο απολογισμός μία φωτεινή εικόνα; Όποιος το πει αυτό το πράγμα, δεν λέει την αλήθεια. Η Κυβέρνηση, όμως, αυτό το πράγμα το έχει σαφέστατα αντιληφθεί. Και δεν αναφέρομαι σε επίπεδα προθέσεων ή γενικών διακηρύξεων, όπου όλοι είμαστε καλοί, όλοι τα λέμε πάρα πολύ ωραία.

Πάρα πολύ συγκεκριμένα, υπήρξε ο ν. 3513/2006, με τον οποίο στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας δημιουργήθηκε Τμήμα Αναμόρφωσης Συστήματος Κατάρτισης και Παρακολούθησης του Κρατικού Προϋπολογισμού και, επίσης, Τμήμα Μετάβασης και Εφαρμογής Διπλογραφικού Συστήματος. Ναι ή όχι;

Ζητήθηκε από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ειδική μελέτη γι' αυτό, για να περάσουμε σε μία νέα μορφή κατάρτισης του προϋπολογισμού, ναι ή όχι;

Είναι προφανές ότι σ' όλα αυτά η απάντηση είναι θετική.

Ειδικό λογαριασμό. Πράγματι υπάρχει πρόβλημα. Ξέρουμε ήδη εμείς σήμερα ότι έχει γίνει μια τεράστια προσπάθεια, οι ειδικοί λογαριασμοί να συμπεριλαμβάνονται στον προϋπολογισμό.

Γιατί τα λέω αυτά λοιπόν; Αυτά τα λέω, γιατί πριν κάνουμε κριτική, θα πρέπει να δούμε πρώτα τι κάνει η Κυβέρνηση στην οποία ασκούμε κριτική. Και, εν πάση περιπτώσει, τέλεια δεν είναι. Καμμία κυβέρνηση δεν είναι τέλεια. Όμως, εάν θέλουμε να δούμε τα στραβά, να μπούμε πρώτα στον κόπο να δούμε και τα σωστά και δεύτερον, όπως κάθε συνεπής άνθρωπος κάνει, πριν μιλήσουμε για την καμπούρα του μπροστινού μας, να κοιτάσουμε τη δική μας, να κοιτάξουμε δηλαδή τι έκανε η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όλα αυτά τα μακρά χρόνια, για να δώσει σ' εμάς την εικόνα, που σήμερα με σταδιακά βήματα βελτιώνουμε.

Ας αναφερθούμε τώρα, σ' αυτό για το οποίο νομίζω -έχω ήδη δαπανήσει πεντέμισι λεπτά- ότι αξίζει να κάνουμε μια γενικότερη κουβέντα στον υπόλοιπο χρόνο. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι αφορά συνολικά τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου σ' όλη αυτήν τη συζήτηση της κατάρτισης του προϋπολογισμού και στην παρακολούθησή του και στην ψήφισή του απολογισμού.

Υπήρξε μια πολύ μεγάλη συζήτηση στο πλαίσιο της προηγούμενης Αναθεώρησης του Συντάγματος. Αποτέλεσμα της προηγούμενης Αναθεώρησης του Συντάγματος -στο άρθρο 79- ήταν η υποχρέωση της Κυβέρνησης κατ' αρχήν να καταθέσει προσχέδιο προϋπολογισμού, να εισάγεται στην επιτροπή, να γίνεται συζήτηση, να επιστρέφεται στην Κυβέρνηση πριν καταρτίσει τον προϋπολογισμό και τον καταθέσει.

Επίσης ήταν η δημιουργία της Ειδικής Επιτροπής Ελέγχου του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του κράτους, το άρθρο 31Α του ισχύοντος Κανονισμού της Βουλής.

Αυτά ήταν βήματα αδιαμφισβήτητα προς τη θετική κατεύθυνση. Λειτουργήσαν επαρκώς; Με ειλικρίνεια, όχι. Είναι επαρκή; Όχι, δεν είναι. Ελέγχει η Βουλή την κατάρτιση και την εκτέλεση του προϋπολογισμού; Όχι, δεν την ελέγχει. Όποιος πει κάτι δια-

φορετικό, δεν λέει την αλήθεια. Ή τουλάχιστον, δεν την ελέγχει στο βαθμό της νομοθετικής εξουσίας που είναι η υπέρτατη εξουσία, διότι έχουμε την τριμερή διάκριση των εξουσιών -νομοθετική, εκτελεστική, δικαστική- αλλά αυτές οι τρεις εξουσίες δεν είναι ίσες. Το γεγονός ότι είναι τρεις και διακριτές, δεν σημαίνει ότι είναι τρεις ίσες και διακριτές. Η νομοθετική εξουσία είναι υπέρτερη από τις άλλες δύο και η νομοθετική εξουσία, είναι αυτή που έχει τη νομιμοποίηση από τη λαϊκή εντολή.

Κατά συνέπεια, ο μη έλεγχος από τη νομοθετική εξουσία, είναι κάτι το ιδιαίτερα σημαντικό και πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Πώς να το αντιμετωπίσουμε; Πώς να αντιμετωπίσουμε τη διαφάνεια της δημοσιονομικής διαχείρισης; Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι εγώ δεν θα το απομόνωνω σαν ζήτημα. Με μεγάλη προσοχή άκουσα και τον κ. Δραγασάκη, του οποίου τις απόψεις τιμώ, και άλλωστε, είχαμε μακρά συνεργασία στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Δεν θα το απομόνωνω σαν ζήτημα. Δεν θα απομόνωνω, δηλαδή, το ζήτημα ελέγχου της διαφάνειας της δημοσιονομικής διαχείρισης, αλλά θα το έβαζα στο ευρύτερο πλαίσιο του ρόλου της νομοθετικής εξουσίας, του ελεγκτικού του ρόλου εάν θέλετε, μέσα στο σύστημα σήμερα.

Θέλετε να το διευρύνουμε, λοιπόν, λίγο και να εκμεταλλευτούμε και λίγο το χρόνο που μας μένει, μ' ένα πιο χρήσιμο τρόπο; Από τι απειλείται σήμερα το δίκαιο, η έννομη τάξη, στην Ελλάδα; Τι είναι αυτό που τα επηρεάζει; Θα μου πείτε, η πολυνομία, η έλλειψη κωδικοποίησης των νόμων. Εντάξει, αυτά τα έχουμε πει.

Έχουμε εξετάσει ποτέ το ρόλο του ευρωπαϊκού δικαίου, όπως αυτός εισάγεται στην ελληνική έννομη τάξη; Τον έχουμε κοιτάξει; Έχουμε δει το πώς έρχονται οι οδηγίες μέσα στο σύστημα της ελληνικής έννομης τάξης; Έχουμε εξετάσει το πρόβλημα που σιγά-σιγά και σταδιακά δημιουργείται μέσα από την ιδιόρρυθμη νομοθετική εξουσία που ασκείται στο Συμβούλιο των Υπουργών; Τι γίνεται;

Όπως ξέρετε, η ουσία της νομοθετικής λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία ανήκουμε και το δίκαιο της οποίας -για λόγους που δεν έχει έννοια να πούμε και να συζητήσουμε τώρα- είναι υπέρτερο του εγχωρίου δικαίου, ασκείται κατ' ουσίαν -κατά τα 2/3 περίπου, για να πάμε σε λίγο άγαρμα ποσοστά- όχι μέσα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο έχει μια νομιμοποίηση, αλλά από το Συμβούλιο των Υπουργών. Στο Συμβούλιο των Υπουργών μετέχει Υπουργός. Ο Υπουργός μετέχει της εκτελεστικής εξουσίας. Άρα στο ευρωπαϊκό επίπεδο, που είναι το υπέρτερο, η νομοθετική εξουσία ασκείται από εκπρόσωπο της εκτελεστικής εξουσίας. Πώς αντιμετωπίζεται, λοιπόν, όλο αυτό σαν σύνολο;

Και για να το φέρουμε ξανά στην εγχώρια έννομη τάξη και για να πάμε ξανά στην κουβέντα της διαφάνειας, η διαφάνεια, ο έλεγχος, πού πρέπει να οδηγήσουν; Κατά τη δική μου άποψη, σε μια πάρα-πάρα πολύ μεγάλη κουβέντα, για το ρόλο του Κοινοβουλίου και το ρόλο της νομοθετικής εξουσίας. Μια κουβέντα που υπερβαίνει, αν θέλετε, κατά πολύ τη συζήτηση στο πλαίσιο ενός απλού απολογισμού, μια κουβέντα, που δεν μπορεί παρά να χρησιμοποιηθεί απλώς σαν μια αφορμή, για να μετατρέψει κάποιος μια απόλυτα τυπική και προβλέψιμη συζήτηση, σε μια ουσιαστική, αν είναι δυνατόν, ανταλλαγή απόψεων πάνω στα μεγάλα προβλήματα, τις προκλήσεις, αν θέλετε -για να χρησιμοποιήσουμε μια έκφραση του συρμού- που αντιμετωπίζει η έννομη τάξη στη χώρα. Μια συζήτηση για το ποιον πραγματικά ρόλο πρέπει να παίζει το Κοινοβούλιο και όχι μόνο ως προς τη διαφάνεια της διαχείρισης, διότι αυτό είναι ένα σημαντικό πολιτικό και όχι διαχειριστικό κομμάτι, το οποίο με κανέναν τρόπο δεν είναι το μόνο και, εάν θέλετε, με κανένα τρόπο δεν είναι και το υπέρτερο.

Αντιμετωπίζουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια πρόκληση. Μια πρόκληση της σαφέστατης συρρίκνωσης της νομοθετικής εξουσίας είτε στον ελεγκτικό της ρόλο είτε στο νομοθετικό της ρόλο και μιας ουσιαστικής αλλαγής του πολιτεύματος, όχι φανερά μέσα από διάλογο, αλλά μέσα από την ίδια την αυτόνομη λειτουργία των μηχανισμών και ιδίως της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θεωρώ, λοιπόν –και τελειώνω μ' αυτό– ότι όλες οι παρατηρήσεις για τη διαφάνεια και τη διαχείριση, κακώς στρέφονται εναντίον της Κυβέρνησης. Και αυτό το οποίο θα περίμενα, πραγματικά, από την Αντιπολίτευση, Μείζονα και Ελάσσονα, είναι να μπορούμε σε μια πρόταση νοήμονος διαλόγου, για τα μεγάλα και τα σημαντικά που πραγματικά δρουν και θα δράσουν ως προκλήσεις τα επόμενα χρόνια και να αποφύγουμε και να συνεχίσουμε να αποφεύγουμε στην πορεία αυτής της νέας Βουλής τη μιζέρια πάνω σε σημεία απλής διαχείρισης, που τελικά πολύ λίγη σημασία έχουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Δένδια.

Το λόγο έχει ο κ. Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή εκτιμώ τον μόλις κατελθόντα εκ του Βήματος συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας κ. Δένδια και επειδή θα ήθελα, πράγματι, να κάνω ένα νοήμονα διάλογο, θα ήθελα να τον ρωτήσω δύο πράγματα, για να είναι και ζωντανός ο διάλογος στη Βουλή και να μην είναι παράλληλος μονόλογος.

Το πρώτο που θα ήθελα να τον ρωτήσω είναι το εξής: Αφού βλέπει τόσο πολύ ενδιαφέρουσα την πρόταση για την αναβάθμιση του ρόλου του Κοινοβουλίου στην κατάρτιση και τον έλεγχο του προϋπολογισμού, τότε γιατί την παραπέμπει στις καλές και τη συνδέει με το πώς ενσωματώνουμε το Κοινοτικό Δίκαιο στο εθνικό δίκαιο; Είναι κάτι σαν το «στρίβειν διά του αρραβώνος». Το ειδικό το κάνει γενικό και επειδή το γενικό είναι πολύ μακρινό, δεν ασχολείται επί της ουσίας.

Εδώ, κύριε Δένδια, σας ζητάμε συγκεκριμένες προτάσεις. Εμείς κάναμε κάποια βήματα, όπως είπατε. Στο Σύνταγμα, υιοθετήσαμε την πρόταση να υπάρχει το προσχέδιο του προϋπολογισμού την πρώτη Δευτέρα κάθε Οκτώβρη. Άλλωστε, αυτός ήταν και ο λόγος που μας πήγατε καταμεσής του καλοκαιριού σε εκλογές. Για τη σύνταξη του προϋπολογισμού. Δεν θέλατε να τον καταθέσετε, γιατί όταν τον καταθέσατε, αποδείχθηκε πόσο αποτυχημένη ήταν η οικονομική και κοινωνική σας πολιτική και ποια θα είναι η συνέχεια. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Όχι μόνο δεν αναβαθμίζετε το ρόλο του Κοινοβουλίου στη διαμόρφωση και τον έλεγχο του Προϋπολογισμού, αλλά κάνετε και ακριβώς το αντίθετο.

Πρόταση, λοιπόν. Έχετε όλο το δικαίωμα, ως Βουλευτής. Να την υπογράψουμε μαζί. Πολλοί συνάδελφοι θα έρθουν μαζί μας. Κάθε χρόνο, κάθε έξι μήνες το Κοινοβούλιο –να τροποποιήσουμε τον Κανονισμό– να συζητά και να ελέγχει τον εκτελούμενο προϋπολογισμό. Γιατί ξέρετε πως άλλα ψηφίζουμε και άλλα καθημερινά εφαρμόζονται και υλοποιούνται και από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά πολύ περισσότερο από τις δικές σας κυβερνήσεις.

Δεύτερον, να μην μπορεί με την υπογραφή του ο κάθε Υπουργός κάθε μέρα να τροποποιεί ουσιαστικά τον προϋπολογισμό. Αυτό κάνει, αγαπητέ συνάδελφε της Νέας Δημοκρατίας. Να είναι αναγκασμένος να φέρνει τροπολογίες στη Βουλή για τροποποίηση του προϋπολογισμού. Εδώ εσείς τροποποιήσατε από τρεις φορές κάθε χρόνο τον προϋπολογισμό, προσθέτοντας νέους φόρους, αφαιρώντας προσδοκώμενα έσοδα του κράτους με ρυθμίσεις που κάνατε για βεβαιωμένα χρέη προς το δημόσιο και δεν φέρατε κανένα, απολογισμό. Άρα καταπατήσατε όλες αυτές τις αρχές τις οποίες υπερασπιστήκατε και εγώ πιστεύω ότι τις πιστεύετε.

Εμπρός, λοιπόν, πεδίο δόξης λαμπρό, για να είναι ο διάλογος διάλογος νοημόνων πολιτικών και όχι απλώς παράλληλοι μονόλογοι, για να εντυπωσιάσουμε την κοινή γνώμη ότι έχουμε και εμείς απόψεις, αξίες και αρχές!

Είπατε ότι η Κυβέρνηση μοχθεί. Τα διπλά βιβλία θέλει να τα κλείσει. Μας είχατε καταγγείλει για το ξεχωριστό ταμείο του Ο.Π.Α.Π. και τον τρόπο με τον οποίο μοιράζονται τα εκατομμύρια και τα δισεκατομμύρια σε φίλια σωματεία. Πάντα γινόταν αυτό. Είπατε ότι θα το κάνατε. Μα, τόσο πολύ ιδρώσατε και δεν μπορούσατε να το κάνετε μέχρι τώρα; Τριάντισι χρόνια κυβερνήσατε. Μια πράξη είναι. Δεν μπορούσατε να την κάνετε;

Απλώς, βουλευτήκατε στο σύστημα. Κατά κόρον το αξιοποιήσατε. Και όταν είδατε ότι αυτό πλέον δεν μπορεί άλλο να αντέξει και ότι γυρνάει ανάποδα, όταν ο κ. Αλογοσκούφης είδε ότι από εκεί θα μπορέσει να κλείσει κάποιες τρύπες του προϋπολογισμού του, που δημιουργεί η οικονομική του πολιτική, λέει «τώρα θα το πάρω εγώ στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους». Δεν θα τον αφήνω αυτόν να τον διαχειρίζονται ανεξέλεγκτα.

Και βλέπουμε τι γίνεται στο Υπουργείο Πολιτισμού και στο Υφυπουργείο Αθλητισμού. Ακόμη ο κ. Λιάπης δεν έχει δώσει αρμοδιότητες στον Υφυπουργό Αθλητισμού κ. Ιωαννίδη, ακριβώς γιατί δεν μπορούν να διευθετήσουν πώς θα μοιράζονται μεταξύ τους τα χρήματα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτή είναι η αλήθεια της κυβερνητικής σας πρακτικής και πολιτικής. Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να ιδρώσετε τόσο πολύ. Μια απλή πράξη είναι και το καταργείτε. Καταργήστε το, λοιπόν!

Είπα και προηγουμένως –και το ξανατονίζω– ότι θέλουμε να κάνουμε πολλά και ριζοσπαστικά βήματα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο προεκλογικό του πρόγραμμα με έμφαση έχει συμπεριλάβει προτάσεις, για να αναβαθμίσει το ρόλο του Κοινοβουλίου στο πιο κρίσιμο θέμα, τον προϋπολογισμό, που είναι ο πιο σημαντικός νόμος κάθε χρόνο του κράτους. Κάθε έξι μήνες η Ολομέλεια να ελέγχει και να αξιολογεί την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Να μην μπορεί η Κυβέρνηση και ο κάθε Υπουργός και Υφυπουργός, είτε με διατάγματα είτε με κοινές υπουργικές αποφάσεις είτε και με μονομερείς αποφάσεις, να τροποποιεί τον προϋπολογισμό. Να χρειάζεται να έρχεται στη Βουλή και να ζητά τροποποίηση του προϋπολογισμού. Να απολογείται γιατί απέτυχε ο αρχικός σχεδιασμός και να τεκμηριώνει γιατί ζητά την αναμόρφωσή του. Και βέβαια, οι αντίστοιχες επιτροπές του Κοινοβουλίου, οι Διαρκείς Επιτροπές, κάθε δύο ή τρεις μήνες να ελέγχουν την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικείου Υπουργείου.

Να, λοιπόν, ρόλος στη Βουλή και στις επιτροπές! Να, λοιπόν, λαμπρός και ουσιαστικός ρόλος στις επιτροπές της Βουλής και στους Βουλευτές! Προχωρήστε, λοιπόν! Εμείς έχουμε δεσμευτεί στο προεκλογικό μας πρόγραμμα. Ελάτε, πάμε μαζί! Είστε η πλειοψηφία για κάποιους μήνες ακόμη. Προχωρήστε! Να τα θεσμοθετήσουμε. Μην αναλίσκεστε, λοιπόν, σε δεκάριους κενούς λόγους. Και την πλειοψηφία έχετε και τη δυνατότητα. Τη βούληση δεν έχετε!

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι οι συζητήσεις αυτές –το είπαν πάρα πολλοί συνάδελφοι– έχουν σχετική σημασία. Και έχουν πράγματι σχετική σημασία, κατ' αρχάς, γιατί γίνονται με δύο ή τρία χρόνια καθυστέρηση και αυτό πρέπει να αλλάξει. Αυτή η συζήτηση πρέπει να γίνεται στα όρια –θα έλεγα– της λογιστικής ολοκλήρωσης και της τακτοποίησης της εκτέλεσης ενός προϋπολογισμού. Βεβαίως, αυτά τα όρια πρέπει να περιοριστούν και να σμικρύνουν και να μη χρειάζεται να περάσουν ένα και δύο χρόνια, για να ολοκληρωθούν –ας το πω έτσι– οι κρατικοί λογαριασμοί. Για να έχει και νόημα δηλαδή η συζήτηση του Ισολογισμού και του Απολογισμού.

Το δεύτερο, που θα ήθελα να πω, είναι πως η συζήτηση αυτή είναι ένα ατελείωτο παιχνίδι αριθμών. Είτε σήμερα είτε χθες, έτσι φαίνεται πως θα βαδίσουμε και στο προσεχές μέλλον. Είναι ένα παιχνίδι ατελείωτων αριθμών που δεν έχει και μεγάλη σημασία για τον κόσμο, γιατί ξέруμε πολύ καλά ότι οι αριθμοί αυτοί «μαγειρεύονται». «Μαγειρεύονται» σε ένα βαθμό, «μαγειρεύονται» σε μεγαλύτερο βαθμό σήμερα. Η περιφέρηση «απογραφής» της Κυβέρνησης, η απογραφή της εθνικής οικονομίας που ξεκίνησε μετά το 2004, νομίζω ότι το έχει καταδείξει με τον πιο περίτρανο τρόπο.

Σήμερα όλοι ξέρουν ότι η απογραφή αυτή έγινε, πρώτον, για να πληξει πολιτικά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και, δεύτερον, για να κατεβάσει τον πήχη των προσδοκιών της ελληνικής κοινωνίας από τις μεγαλόστομες προεκλογικές διακηρύξεις. Γιατί εγώ θα πω, πόσο χειρότερη μπορεί να ήταν η οικονομίας και τα δημοσιονομικά μας από μια «τραβεστί» οικονομία, από μια εικονική οικονομία, όπως το χαρακτηρίζετε κατά κόρον τα τελευταία χρόνια;

Με αυτήν, λοιπόν, την έννοια δημοσιονομικές πιέσεις ασφαλώς και έχει όπως και δημοσιονομικές ανισορροπίες η οικονομία μας. Η ένταξη μας όμως στην Ευρωζώνη και η υιοθέτηση

του ευρώ γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι τουλάχιστον τεκμηριώνει και αποδεικνύει ένα ελάχιστο δημοσιονομικής σταθερότητας που είχε πετύχει η οικονομία μας και βεβαίως, ένα ελάχιστο ανταγωνιστικότητα. Διαφορετικά δεν μπορούσε να αντέξει, όχι να εισαχθεί, η οικονομία μας. Το ξέρετε πάρα πολύ καλά αλλά το αποσιωπάτε. Άλλωστε η ένταξη στην Ο.Ν.Ε. είναι και το μεγάλο ανάχωμα που κρατά σήμερα στοιχειωδώς τα δημοσιονομικά της χώρας και γενικότερα, την οικονομική πραγματικότητα.

Η μεγάλη έκρηξη, η διαρκής άνοδος της τιμής καυσίμων θα είχε καταδικάσει και τα δημοσιονομικά, αλλά πολύ περισσότερο την οικονομία, την επιχειρηματικότητα και ακόμα περισσότερο, το εισόδημα των λαϊκών τάξεων. Και αυτό πρέπει να το λέτε στους πολίτες. Να το λέτε γιατί αυτά είναι επιτεύγματα και αναχώματα που καταστήσαμε τα προηγούμενα χρόνια και προσέφεραν με θυσίες οι πολίτες. Το ξεχνάτε όμως αυτό να το λέτε και το μόνο που τους θυμίζετε είναι η ακρίβεια που έφερε το ευρώ, για να το συνδυάζετε με την κυβερνητική πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Πού είναι λοιπόν σήμερα η ακρίβεια; Μαζί με τον πληθωρισμό αφαιρεί καθημερινά το λαϊκό εισόδημα πολλαπλάσια απ' ό,τι οι ονομαστικές αυξήσεις που ετήσια δίνετε, τόσο στο στενό όσο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και κατ' επέκταση και στον ιδιωτικό τομέα.

Θέλω λοιπόν να πω πως πετύχατε σχετικά να παραπλανήσετε την κοινή γνώμη μέχρι τώρα. Σας ανέχθηκε, είχατε τη χρονική ασυλία. Μετά τις εκλογές όμως πού θα βρείτε αυτήν την ασυλία; Πώς θα απαντήσετε όταν ο λαός βιώνει μια δύσκολη οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα και κάθε μέρα φαίνεται να γίνεται και χειρότερη; Δεν υπάρχει πλέον το ανάχωμα του χρόνου, δεν υπάρχουν τα άλλοθι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Μιλήσατε για την ανάπτυξη, ότι διαψεύστηκαν οι Κασσάνδρες. Πρέπει κάποια στιγμή να μιλήσουμε με ειλικρίνεια στον ελληνικό λαό. Όπως και τα προηγούμενα χρόνια η μεγάλη αύξηση του Α.Ε.Π. –και οφείλω να το τονίσω– με 0,8% στην Ευρωζώνη, είχαμε 4,7% μέχρι το 2003 αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Και αυτό έχει μεγάλη σημασία να το τονίσουμε, γιατί οι αριθμοί έχουν πάντα μια σχετική ερμηνεία. Οφειλόνταν βεβαίως στις κοινοτικές εισροές, σε μεγάλο βαθμό, κατά 2,9% και φυσικά, στον εσωτερικό δανεισμό, είτε ήταν ο δανεισμός των επιχειρήσεων, είτε των νοικοκυριών, είτε των καταναλωτών. Υπήρχε όμως και ένα μεγάλο τμήμα αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης από άμεσες ιδιωτικές επενδύσεις, από αύξηση της ζήτησης μέσα από πραγματική αύξηση των μισθών.

Σήμερα μπορείτε να μας πείτε πού οφείλεται το 3,5%- 4% που πετυχαίνει η οικονομία μας; Είναι αποκλειστικά εισαγόμενο από τους κοινοτικούς πόρους και είναι αποκλειστικά δανειακό, από τα στεγαστικά και καταναλωτικά δάνεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Αυτή είναι η γκρίζα ζώνη στην οποία έχει βάλει τη πραγματική οικονομία και σε πολύ σύντομο χρόνο, σε ένα δύο χρόνια, θα μπει σε μια πρωτόγνωρη ύφεση η οικονομία, που θα οδηγήσει σε έκρηξη της ανεργίας και σε ακόμα πιο μεγάλη απομείωση των εισοδημάτων.

Θέλω να πω –και κλείνω, κυρία Πρόεδρε– ότι και μόνο το ότι συνεχώς υποχωρούμε στην κλίμακα της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας –το δείχνουν όλοι οι διεθνείς οργανισμοί, το αποδεικνύουν όλες οι έρευνες και της Τράπεζας της Ελλάδας και της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας– ακόμα, αυτής της αναξιόπιστης υπηρεσίας– καταδεικνύει τη μείωση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Μόνο η εκρηκτική άνοδος, των εισαγωγών που οφείλεται πρωτίστως στα δάνεια και στην τεχνητή ζήτηση, είναι η υπονόμηση της οικονομίας, η υπονόμηση του αύριο. Δυστυχώς θα τα εισπρά-

ξει αυτά η οικονομία και η κοινωνία και ο εργαζόμενος πολίτης.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Μαγκριώτη, τελείωσε ο χρόνος σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα. Εσείς θα εισπράξετε τη δυσφορία και την πολιτική καταδίκη πολύ σύντομα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Μαγκριώτη.

Πριν δώσω το λόγο στον επόμενο ομιλητή, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής και στις εκθέσεις της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέματα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος – 21ος αιώνας» και «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης», είκοσι οκτώ φοιτητές και φοιτήτριες και ένας συνοδός καθηγητής από το Πάντειο Πανεπιστήμιο.

Τους καλωσορίζουμε.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Σπυρίδων –Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ –ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σας πω ότι είμαι πολύ νέος στο Κοινοβούλιο και ομολογώ ότι δεν έχω εγκλιματιστεί ακριβώς με τον τρόπο που γίνονται οι συζητήσεις εδώ. Αλλά θα προσπαθήσω να μεταφέρω την εμπειρία μου από τον έξω κόσμο, γιατί πραγματικά πιστεύω ότι εδώ μέσα έχουμε χάσει κάθε επαφή με την πραγματικότητα.

Μιλάμε συνέχεια στον ελληνικό λαό για την ανάγκη λιτότητας, για την ανάγκη ότι πρέπει να συμμαζέψουμε τα δημόσια οικονομικά. Η Νέα Δημοκρατία ανέβηκε στην εξουσία και ξεκίνησε αυτή την απίστευτη ιδέα της απογραφής λέγοντας ότι πρέπει να νοικοκυρέψουμε τα δημόσια οικονομικά και να μάθει επιτέλους ο ελληνικός λαός τι χρωστάμε και σε ποιον. Και έρχομαι σήμερα εδώ για να ψηφίσω αν συμφωνώ με τον απολογισμό εσόδων και εξόδων του κράτους οικονομικού έτους 2005 και μου δίνουν αυτά τα δύο βιβλία.

Θέλω με το χέρι στην καρδιά να μου πει ένας από σας αν τα έχει διαβάσει. Κανένας. Ερχόμαστε εδώ και εν γνώσει μας κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό και τους εαυτούς μας. Ουδείς εξ ημών τα έχει διαβάσει, γιατί ουδείς άνθρωπος μπορεί σε μια βδομάδα να έχει διαβάσει αυτούς τους δύο τόμους. Άρα, στην ουσία, τι κάνουμε; Ερχόμαστε και παίζουμε ένα πολύ ωραίο θέατρο. Μπράβο μας, συγχαρητήρια. Μπήκαμε στη Βουλή για να κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό. Εγώ αυτό δεν το ανέχομαι και θα σας πω τι δική μας άποψη για όλο αυτό το θέμα.

Ο Πλούταρχος –είναι ένας αρχαίος συγγραφέας και όχι τραγουδιστής, όπως μου είπε κάποιος έξω όταν τον ανέφερα– αναφέρει για ποιο λόγο ο Λυκούργος, ο μεγάλος νομοθέτης της αρχαίας Σπάρτης, όρισε να μιλάνε οι Λάκωνες με λίγα λόγια. Ξέρετε, ήταν το περίφημο «το λακωνίζειν εστί φιλοσοφείν». Και δίνει ένα παράδειγμα ο Πλούταρχος: Όταν κάποτε πήγαν κάποιοι Αθηναίοι –οι Αθηναίοι ήταν οι πολυλογάδες της εποχής– και ήθελαν να πείσουν τη Σπάρτη σε μια συμμαχία, μίλησαν, μίλησαν, μίλησαν, εξήγησαν για ποιους λόγους αυτή η συμμαχία ενδιαφέρει τη Σπάρτη και αφού τελείωσε ο Αθηναίος ρήτορας, ανέβηκε στο βήμα ο έφορος της Σπάρτης και είπε «τώρα πείτε μας τι θέλετε με τρεις λέξεις».

Όλο αυτό είναι παντελώς άχρηστο. Και όχι μόνο είναι άχρηστο, αλλά είναι και εξαιρετικά επιζήμιο. Γιατί; Γιατί για να βγουν αυτοί οι δύο τόμοι ξοδεύτηκαν ένα σωρό χρήματα του κρατικού προϋπολογισμού. Χρήματα που θα μπορούσαν να είχαν δοθεί στους άνεργους. Χρήματα που θα μπορούσαν να είχαν δοθεί στα νοσοκομεία. Χρήματα που θα μπορούσαν να είχαν δοθεί στα σχολεία. Αντί να δοθούν, λοιπόν, τα χρήματα εκεί, τα έδωσε ο κ. Αλογοσκούφης για να μας βγάλει αυτούς του δύο ωραίους, πολυτελείς τόμους. Συγχαρητήρια. Θα μπορούσε να το έχει όλο αυτό στο διαδίκτυο. Δόξα τω Θεώ είμαστε στο 2007 και όποιος εξ ημών έχει μια απορία για το Νομό Φωκίδας, για το Νομό Βοιωτίας, για την Ειδική Γραμματεία της Κυβερνήσεως, θα μπορούσε να μπει στο διαδίκτυο και να δει τι έγινε.

Εμείς εδώ χρειάζομασταν ένα φύλλο χαρτί Α4 που να λέει τα εξής απλά πράγματα: Πόσα είχε προβλέψει ο κ. Αλογοσκούφης; Ο φίλος μου ο Αργύρης τα ξέρει αυτά από τη δημοσιογραφία. Πόσο περίμενε αυτός ο χριστιανός που είναι Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών ότι θα εισπράτταμε το 2005; Τόσα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μου επιτρέπετε μια διακοπή;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να πω την άποψή μου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Υπάρχει αυτό. Είναι η έκθεση του Υπουργού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όχι, δεν υπάρχει έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, μπορείτε να κάνετε παρέμβαση μετά, αν το ζητήσετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα σας πω γιατί δεν υπάρχει. Μη βιάζεστε. Είδα πολύ προσεκτικά τι υπάρχει.

Λοιπόν, πόσα λέγαμε ότι θα εισπράξουμε; Τόσα. Πόσα επιπλέον δανειστήκαμε; Τόσα. Από ποιους τα δανειστήκαμε; Αυτό δεν υπάρχει και είναι πολύ σημαντικό για την πολιτική. Ακούστε όμως τι δεν υπάρχει, που είναι το κυριότερο απ' όλα. Ενώ από τη μια σου βάζει το δημόσιο χρέος για να βλέπεις πόσο αυξάνεται κ.λπ., σου αποκρύπτει παντελώς σε πόσα δάνεια, που πήραν οι διάφοροι δημόσιοι οργανισμοί, το ελληνικό δημόσιο είναι εγγυητής. Άρα, πόσο κρυφό δημόσιο χρέος υπάρχει επιπλέον από αυτό που αναφέρεται;

Όλα αυτά μπορούσαν να γραφτούν σε μια απλή σελίδα Α4 και θα ήξερε αυτομάτως όχι μόνο ο Βουλευτής, αλλά και ο κάθε Έλληνας πολίτης, αν η οικονομική διαχείριση του έτους 2005 ήτο επιτυχής ή αν δεν ήτο επιτυχής. Και θα μπορούσε να πει: Μπράβο σας, συγχαρητήρια. Είπατε ότι θα εισπράττετε τόσα και τόσα εισπράξατε, ή εισπράξατε ακόμη περισσότερα. Νομίζω ότι θα δανειστείτε τόσα κι αν θέλετε δανειστείτε λιγότερα.

Είπατε ότι θα πάτε με αυτό το επιτόκιο, τα πήγατε με καλύτερο, μπράβο να σας χειροκροτήσουμε. Από όλα αυτά πολλές κουβέντες, πολλοί αριθμοί, πολλοί πίνακες και στην πραγματικότητα αν ρωτήσουμε έναν από εμάς εδώ, έναν από τους αξιότιμους συναδέλφους, πόσα χρήματα χρωστάει στο σύνολο το ελληνικό δημόσιο σε φανερά χρέη και σε κρυφά, ουδείς γνωρίζει σε αυτήν τη χώρα.

Πρέπει δε να σας πω ότι άκουγα συχνά τότε στο ραδιοφωνικό σταθμό «ΣΚΑΪ» -ξέρετε είναι ένας σταθμός και ένας όμιλος που υποστηρίζει αναφανδόν την Κυβέρνηση, σε αυτόν το σταθμό δεν έχουν μάθει ακόμα ότι μπήκε πέμπτο κόμμα στη Βουλή και θα παρακαλούσα κάποιον από τους αξιότιμους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, που συχνά πηγαίνουν εκεί, να πει «έχει μπει και πέμπτο κόμμα, κύριε Αλαφούζο, στη Βουλή»- για την απογραφή, ότι να νοικοκυρεύεται επιτέλους η οικονομία. Πόσα χρωστάμε, κύριοι; Ουδείς γνωρίζει. Ωραίο νοικοκύρεμα!

Και θα πω κλείνοντας, γιατί τελειώνει και ο χρόνος μου, ένα απλό πράγμα: έχουμε χάσει την επαφή μας με την πραγματικότητα. Πρέπει να σας πω ότι η αγορά στενάζει. Εγώ μόλις πολύ πρόσφατα και μόνο λόγω του επαγγελματικού ασυμβίβαστου ενός νόμου -που κάποια διαστροφή πρέπει να ήρθε στο Κοινοβούλιο και να ψηφίστηκε όταν ψηφίστηκε και πρέπει να αλλάξει πάραυτα, γιατί χάνουμε την επαφή μας με την πραγματικότητα και αυτό είναι κακό- έχω επαφή με την αγορά και ξέρω ότι η αγορά στενάζει. Δεν ξέρω αν η οικονομική σας διαχείριση είναι επιτυχής ή όχι. Ξέρω ότι αυξάνουν οι ακάλυπτες επιταγές, ξέρω ότι αυξάνουν οι εξώσεις, ξέρω ότι αυξάνουν οι απολύσεις και ξέρω το κυριότερο και αυτό φαντάζομαι ότι το ξέρετε όλοι: είμαι Βουλευτής κοντά σαράντα πέντε ημέρες και έχω μαζέψει τριακόσιες αιτήσεις για να βρω εργασία σε διάφορους ανθρώπους, οι περισσότεροι από αυτούς με πάρα πολλά προσόντα, οι οποίοι δεν βρίσκουν δουλειά. Τώρα τι είδους επιτυχής οικονομική διαχείριση είναι αυτή που φέρνει τον πολίτη σε τόσο μεγάλη απόγνωση, ο οποίος φθάνει να πάει στην πόρτα ενός Βουλευτή και να παρακαλάει να βρει δουλειά; Θα μου επιτρέψετε να πω ότι δυστυχώς κάθε ημέρα έχουμε στο γραφείο αυτό το φαινόμενο και ντρέπομαι που είμαι Βουλευτής και δεν μπορώ να κάνω κάτι για να βοηθήσω αυτούς τους ανθρώπους που αγωνιούν για το μέλλον τους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για να κάνει μια παρέμβαση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Θα είναι πάρα πολύ σύντομη η παρέμβασή μου, κυρία Πρόεδρε. Απλά θα ήθελα να επισημάνω ότι τα ζητήματα που έθεσε ο συνάδελφος, όπως, παραδείγματος χάριν, ότι δεν υπάρχει συνοπτική έκθεση με συνοπτικούς απολογισμούς, υπάρχουν οι εκθέσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αλογοσκούφη. Αν δεν τις έχει, μπορώ να τις καταθέσω, αλλά φαντάζομαι ότι τις έχει. Βεβαίως είναι αναρτημένες και στο διαδίκτυο. Θεωρώ ότι είναι πολύ επικίνδυνο να φθάσουμε σε ένα σημείο να λέμε να καταργήσουμε τις οποιεσδήποτε εκδόσεις και μέσω αυτών των εκδόσεων να εξοικονομήσουμε τα οποιαδήποτε χρήματα. Δεν νομίζω ότι η οικονομία μας κρίνεται εκεί. Νομίζω ότι ο συνάδελφος θα έπρεπε να το ξανασκεφθεί καλά και θα έπρεπε να στρέψει την προσοχή του σε άλλα μεγέθη μέσα από τα οποία θα μπορούσε καλύτερα να γίνει η εξοικονόμηση των οποιωνδήποτε δαπανών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Βερελής έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2005 ήταν η πρώτη χρονιά πλήρους και ανενόχλητης διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία. Το 2005, λοιπόν, καταγράφηκε σαν μια χρονιά όπου εξελίχθηκε σε πλήρη διάσταση η περίφημη ιστορία της απογραφής. Έχει περάσει αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα και μπορούμε νομίζω όλοι με νηφαλιότητα να πούμε τι ήταν αυτή η απογραφή. Ήταν μια πράξη, η οποία ξεκίνησε ως λογιστική και εξελίχθηκε ως πολιτική. Το λογιστικό κομμάτι ήταν ότι πήραν δαπάνες από το μέλλον και τις μετέφεραν στο παρελθόν. Πήραν έξοδα τα οποία θα γίνονταν ταμειακά στο μέλλον και τα ενέγραψαν στο παρελθόν. Για να γίνει τι; Για να γίνει κάτι πολύ απλό, να υπάρξει ένα εύκολο τοπίο απεικόνισης για τη Νέα Δημοκρατία, χρεώνοντας την προηγούμενη Κυβέρνηση παράτυπα και χωρίς διαδικασίες, οι οποίες να είναι συντεταγμένες.

Είναι δε λυπηρό ότι στη διαδικασία αυτή όργανα θεσμικά της ελληνικής πολιτείας, όπως είναι η Τράπεζα της Ελλάδος, δεν κατάφεραν να υψώσουν το ανάστημά τους. Υποτάχθηκαν πλήρως στην πολιτική ιδιοτέλεια της συγκυρίας, προκειμένου η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να μπορεί και να παρουσιάσει στην επόμενη χρήση τα ελλείμματα που θα ήθελε. Σε αυτό συνήργησαν και διάφοροι παράγοντες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πολιτικοί, όχι υπηρεσιακοί, με επικεφαλής τον κ. Μπαρόζο. Ο κ. Μπαρόζο, ο οποίος είναι ο πρώτος διδάσας τη μέθοδο της υπογραφής με αυτόν τον τρόπο, «παίρνω από το μέλλον, τα πάω στο παρελθόν», είχε βεβαίως στην Πορτογαλία μία διαφορετική τύχη, απ' ό,τι είχε ο κ. Καραμανλής εδώ στην Ελλάδα. Τακτοποιήθηκε, όμως, πάρα πολύ εύκολα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, προκειμένου να έχουμε μία Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία έχει καταντήσει -και υπογραμμίζω τη λέξη- ως ένας μηχανισμός γραφειοκρατικός με απισχναμένη απολύτως την πολιτική του διάσταση. Αυτή είναι σήμερα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αυτή είναι, δυστυχώς, η Ευρωπαϊκή Ένωση, σε πολύ μεγάλο βαθμό, προς μεγάλη θλίψη των Ευρωπαίων πολιτών, οι οποίοι προσβλέπουν σε αυτή για μία σειρά πολιτικές παρεμβάσεις, οι οποίες να έχουν ουσία.

Η Νέα Δημοκρατία ήλθε στην εξουσία με μία σειρά από συνθήματα. Βασικό της ήταν η έννοια της μεταρρύθμισης. Προσέζητε αυτόν τον ισολογισμό. Διαφωνώ με οποιονδήποτε θεωρεί ότι αυτές οι παραθέσεις θα πρέπει να καταργηθούν. Αντίθετα, θεωρώ ότι θα πρέπει να εμπλουτιστούν, ότι θα πρέπει με ευθύνη οι κυβερνήσεις να παραθέτουν πολύ περισσότερα στοιχεία, ότι θα πρέπει οι κυβερνήσεις να απεικονίζουν πραγματικά γεγονότα οικονομικά, τα οποία καθορίζουν τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας μέσα σε αυτούς τους ισολογισμούς και τους απολογισμούς. Δεν το κάνουν αυτό. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν

πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια να γίνουν. Και η παρέμβαση, κύριε Υπουργέ, κύριοι της Βουλής, μπορεί να είναι καθοριστική: να υποχρεώσει τις κυβερνήσεις, τις εκάστοτε κυβερνήσεις, προκειμένου να υπάρχουν απεικονίσεις που να είναι πολύ συγκεκριμένες.

Έκανα αυτή την παρέμβαση και θα τη συνεχίσω μόνο για τριάντα δευτερόλεπτα, για να σας πω το εξής. Υπάρχουν αυτή τη στιγμή πολύ μεγάλα χρέη του ελληνικού δημοσίου. Παράδειγμα: στα νοσοκομεία 2.000.000.000 για φάρμακα και 2.000.000.000 για υλικό το οποίο έχουν ανάγκη τα νοσοκομεία, συνολικά 4.000.000.000. Τα 4.000.000.000 είναι το 1,8% του Α.Ε.Π.. Πού απεικονίζονται αυτά στον προϋπολογισμό του 2008; Πουθενά. Δεν τα βρήκα πουθενά. Ρώτησα εγγράφως, όπως έχω το δικαίωμα, αλλά δεν υπήρξε απάντηση. Πόσες άλλες τέτοιες περιπτώσεις υπάρχουν μέσα; Δεν θα έπρεπε να έχουμε μία πλήρως καταγεγραμμένη κατάσταση των οικονομικών του κράτους και όχι μία λογιστική απεικόνιση την οποία αλλάζουμε κάθε φορά που θέλουμε να εξυπηρετήσουμε μία τρέχουσα πολιτική σκοπιμότητα;

Το πρώτο, λοιπόν, πράγμα που θα όφειλε να κάνει μία κυβέρνηση, η οποία θέλει να κάνει μεταρρύθμιση, θα ήταν να αναπροσαρμόσει το μοντέλο διακυβέρνησης της χώρας. Και τι εννοώ με αυτό: Ξέρετε -το είπαν και άλλοι συνάδελφοι προηγουμένως και το είπαν και με πάρα πολύ ωραίο τρόπο, το είπε και ο δικός μας εισηγητής κ. Παπακωνσταντίνου- ότι ένας Υπουργός με μία υπογραφή του αλλάζει τον προϋπολογισμό. Αυτό γίνεται κατά κόρον. Αυτό που έχει το μεγαλύτερο κόστος είναι όταν οι διάφοροι Υπουργοί, για λόγους προβολής τους κυρίως, για λόγους εξασφάλισης πολιτικής πελατείας δευτερευόντως, κάνουν μία σειρά από αλλαγές στις πολιτικές των προκατόχων. Αυτή η αλυσιτελής εξέλιξη της πολιτικής ενός Υπουργείου δημιουργεί ένα τεράστιο κόστος και μία τεράστια σπατάλη.

Ο Πρωθυπουργός κ. Καραμανλής, όταν προεκλογικά το 2004 διεκδικούσε τη διακυβέρνηση, έλεγε ότι θα μειώσει σε αυτό το σπάταλο και διεφθαρμένο κράτος τα έξοδά του κατά 10.000.000.000 ευρώ. Νομίζω ότι είναι το καλαμπούρι της δεκαετίας αυτό. Και δεν βλέπω ούτε έναν από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, και κυρίως τους Υπουργούς που έχουν τη γνώση, να έχουν το σθένος να βγουν και να αποδείξουν και να υπερασπιστούν αυτά τα οποία ο κ. Καραμανλής έλεγε την εποχή εκείνη.

Άλλο μοντέλο, λοιπόν, διακυβέρνησης. Αυτό θα ήταν μία πραγματική παρέμβαση μεταρρυθμιστική, προκειμένου να έχουμε μία διαρκή συρρίκνωση των σπαταλών του δημοσίου.

Βλέπω, όμως, ότι η Κυβέρνηση έχει μία αδυναμία στο να μεταφέρει γαλλικές εμπειρίες.

Μέσα στην έκθεσή του και μέσα σε αυτά τα οποία έχει πει ο κύριος Υπουργός, έχει επανειλημμένα αναφέρει ότι αντέγραψε το μοντέλο από τη Γαλλία και δημιούργησε τις τάδε και τις δεύα υπηρεσίες. Εγώ θα του πω να είναι προσεκτικός με τη Γαλλία, διότι υπάρχει μία παροιμία που είναι λίγο αθυρόστομη, τη λέω παραφρασμένα λιγάκι, ότι «ο Θεός έφτιαξε τη Γαλλία για να συγχωρεί τα λάθη και τις βλακείες της Ελλάδας». Δεν σημαίνει ότι το γαλλικό μοντέλο, το οποίο είναι εξαιρετικά φθαρμένο στη δημοσιονομική διαχείριση και με τεράστια προβλήματα, είναι αυτό το οποίο θα πρέπει να επάίρεστε ότι χρησιμοποιούμε στην περίπτωσή μας. Και θα σας δώσω και μία απόδειξη γι' αυτό.

Η γαλλική πολιτική, προκειμένου να μπορεί να παρακάμψει τις σταθερές που υπάρχουν στο πρόγραμμα σταθεροποίησης και ανάπτυξης για το 3% για παράδειγμα του ελλείμματος, χρησιμοποιεί την πολιτική της επιρροή στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δυστυχώς η Ελλάδα δεν διαμαρτυρήθηκε ποτέ γι' αυτό. Εμείς αυτοκαταγγελλόμεθα, αντί να πάμε να διαμαρτυρηθούμε και έφτασε μετά από μερικούς μήνες -πιστεύω ότι ήταν το τέλος του 2006- να κάνει πωλήσεις χρυσού η κεντρική τράπεζα της Γαλλίας, οι οποίες δόθηκαν για καταναλωτικές δαπάνες γαλλικές. Απαγορεύεται απολύτως κι όμως το πέτυχαν. Το πέτυχαν με μία διαπραγμάτευση έναντι κάποιων άλλων θεμάτων τα οποία ήθελαν να εξασφαλίσουν βεβαίως οι επιτροπές

της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν είδα ποτέ την Ελλάδα να έχει το σθένος να πάει να συζητήσει για τις διαμορφώσεις της δημοσιονομικής απεικόνισης με τις υπηρεσίες αλλά κυρίως σε πολιτικό επίπεδο, προκειμένου να έχουμε μία σειρά από τα αποτελέσματα αυτά. Κοιτάζοντας τον Ισολογισμό του 2005, βλέπω να έχουμε μία κατάρρευση σε σημαντικό βαθμό όλου του συστήματος συλλογής εσόδων για το δημόσιο. Γιατί συνέβη αυτό; Συνέβη αυτό, πρώτον, γιατί δεν είχατε σχέδιο. Δεν είχατε καμία δυνατότητα να εφαρμόσετε μία προαποφασισμένη πολιτική. Το δεύτερο για το οποίο συνέβη είναι ότι μέσα στην κομματική σας αφέλεια, η οποία έχει το συνώνυμο της την εμπάθεια, κάνατε μία τεράστια και σε βάθος αλλαγή όλων των υπηρεσιακών δομών που έχουν την ευθύνη συλλογής των εσόδων. Το αποτέλεσμα ήταν, ότι παρ' όλο ότι κάνατε αυξήσεις σε διάφορες φορολογίες -να σας θυμίσω τα τσιγάρα, νομίζω δύο φορές, να θυμίσω το Φ.Π.Α., κ.ο.κ.- και παρ' όλα τα φορολογικά έσοδα, υπελείφθησαν κατά σημαντικό ποσοστό άνω του 1% του Α.Ε.Π.. Οι δαπάνες αυξήθηκαν κατά 13% και πλέον την ίδια στιγμή που το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων έπεσε. Άρα, δηλαδή, η αύξηση των δαπανών ήταν πολύ πιο μεγάλη. Την αντιροπήσατε σε κάποιο βαθμό με τη μείωση των δαπανών για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ένα δηλαδή καθαρά αναπτυξιακό εργαλείο μειώθηκε, αποκόπηκε, προκειμένου να γίνει αυτή η προσπάθειά σας.

Θα πω κάτι το οποίο είναι πολύ σημαντικό, κύριε Υπουργέ. Βγάλατε από την αναπτυξιακή πολιτική την πιθανότητα και την ελπίδα η Ελλάδα κάποια στιγμή να αποκτήσει έσοδα από το κομμάτι που λέγεται έρευνα και τεχνολογία. Είναι εγκληματικό αυτό. Δεν χρησιμοποιώ συνήθως βαριές εκφράσεις, το υπογραμμίζω όμως. Μειώσατε τις δαπάνες για την έρευνα, είπατε δηλαδή πολύ απλά ότι δεν πιστεύουμε σε αυτήν την προοπτική. Είμαστε, δηλαδή, η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που δεν πιστεύει σε αυτήν την προοπτική, διότι με το νέο διεθνές τοπίο το οποίο υπάρχει, αυτό το οποίο γίνεται είναι να επενδύουμε τα προϊόντα στην ενσωμάτωση καινοτομίας και νέων τεχνολογικών εσόδων.

Η Ελλάδα ξέρετε ότι είναι μία χώρα σοφών στα χαρτιά. Άπειρα μεταπτυχιακά πτυχία, άπειρα διδακτορικά και ερευνητικά αποτελέσματα στην παραγωγή σχεδόν κοντά στο μηδέν. Κάτι φταίει για όλα αυτά. Φταίει για όλα αυτά το γεγονός ότι εδώ έχουμε μόνο ως πολιτική τη συντήρηση και επιβίωσης και πληρωμής των μισθών των ερευνητών και όχι την προοπτική μετουσίωσης αυτής της έρευνας σε τελικά προϊόντα και σε μία οικονομική πραγματικότητα για τον τόπο. Για το λόγο αυτό νομίζω ότι πολύ καλά κάνουν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και πρώτα από όλα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και καταψηφίζουν αυτόν τον Απολογισμό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής και στις εκθέσεις της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέματα: «Οι Έλληνες στη διασπορά 15ος - 21ος αιώνας» και «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης», τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί δάσκαλοι από το 1ο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Καρπούζας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΠΟΥΖΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κύρωση του Ισολογισμού και Απολογισμού του 2005, όπως έχει πολλές φορές αναφερθεί κατά τη συζήτηση που γίνεται κάθε χρόνο, είναι μία τυπική διαδικασία σε εφαρμογή του Κανονισμού της Βουλής. Η ανάλυση του αποτελέσματος της οικονομικής διαχείρισης και ο έλεγχος των όποιων στοιχείων περιέχονται στην έκθεση αυτή είναι λογιστικά στοιχεία και ως εκ τούτου ο ακριβής έλεγχος από τους Βουλευτές είναι αδύνατος.

Διαπιστώνουμε και πάλι στη συζήτηση αυτή ότι παρ' όλες τις προτάσεις που έγιναν απ' όλες τις πολιτικές παρατάξεις τα

προηγούμενα χρόνια όσον αφορά την αναβάθμιση της Ειδικής Επιτροπής επί του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού με την αναγκαία στελέχωσή τους με επιστημονικό προσωπικό, δεν υπήρξε ανταπόκριση. Πρέπει όμως να αναφερθεί ότι κατά τη συζήτηση στην ειδική επιτροπή μετά από αίτημα του Προέδρου της Βουλής έγινε πρόταση για σύσταση διακομματικής ομάδας προκειμένου να συνταχθεί υπόμνημα με προτάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί κανείς να αμφισβητήσει όλα τα στοιχεία που εμπεριέχονται στην έκθεση αυτή του Απολογισμού και Ισολογισμού, κάτι που κατά τη γνώμη μου δεν έχει νόημα. Πιστεύω ότι η άρνηση της αποδοχής των όποιων στοιχείων, αλλά και όποια αντίδραση εμπεριέχει στοιχεία δογματισμού, είναι κάτι που δεν πρέπει να χαρακτηρίζει τόσο τις συζητήσεις στο Κοινοβούλιο όσο και τις αποφάσεις που λαμβάνονται στο χώρο αυτόν.

Βεβαίως μπορεί κανείς λαϊκίζοντας να υποδεικνύει τα τεύχη του προϋπολογισμού και να λέει ότι κοροϊδεύουμε τον ελληνικό λαό. Τα στοιχεία αυτά, που έχουν αποτυπωθεί από τους υπεύθυνους τεχνοκράτες, σύμφωνα με τα παραστατικά στοιχεία πιστεύω ότι είναι ορθά. Την ευθύνη της ορθότητας των στοιχείων αυτών έχουν βεβαίως οι συντάξαντες την έκθεση, όμως την ουσιαστική ευθύνη την έχει η πολιτική ηγεσία, η οποία όχι μόνο πρέπει να κρίνεται αλλά και να ελέγχεται.

Η σύνταξη και η συζήτηση του προϋπολογισμού αλλά και η διαδικασία της κύρωσης του Απολογισμού και Ισολογισμού του κράτους είναι άμεσα συνυφασμένες μεταξύ άλλων και με την πορεία της συζήτησης, της ψήφισης των νομοσχεδίων αλλά και της εφαρμογής τους. Μία γόνιμη και εποικοδομητική συζήτηση μπορεί να αναδειχθεί αυτό που όλοι επικαλούνται, δηλαδή τη διαφάνεια, τη χρηστή διοίκηση και την ορθή διαχείριση του δημοσίου χρήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζητούμενο κατά τη γνώμη μου είναι κατά πόσο συμβάλλουμε όλοι μας, κόμματα και πρόσωπα, στην ορθή κατανομή των δαπανών, κατά πόσο είμαστε υπεύθυνοι για τη σκοπιμότητα, αλλά κυρίως για την πιστή εφαρμογή του προϋπολογισμού.

Χαρακτηριστικό γνώρισμα και απαραίτητο στοιχείο μιας εποικοδομητικής συζήτησης είναι η αυτοκριτική. Μετά την αυτοκριτική έρχεται η κριτική, αλλά και η κατάθεση προτάσεων και θέσεων, δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η αντιπολίτευση. Η κριτική μπορεί να εμπεριέχει το μέτρο της σύγκρισης που δεν πρέπει όμως επιλεκτικά και κατά βούληση να αγνοείται. Υπάρχουν λάθη που πρέπει κανείς να αποδέχεται, γιατί αυτό βοηθά θετικά στο ξεκίνημα μιας προσπάθειας για την υλοποίηση στόχων και την εφαρμογή μιας νέας πρακτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ εν ολίγοις στις εκθέσεις-εισηγήσεις των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα τρία τελευταία χρόνια. Από τις εκθέσεις αυτές μπορεί κανείς να βγάλει τα συμπεράσματά του τόσο για την πολιτική νοοτροπία αλλά και τη συμπεριφορά κυρίως των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Για το 2002 η έκθεση αφορούσε βέβαια την κυβέρνηση ΠΑ.ΣΟ.Κ. και κυρώθηκε στις 3/11/2004 από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Εισηγητής τότε της αντιπολίτευσης ήταν ο κ. Μακρυπίδης. Συμπέρασμα τότε για το συνάδελφο ήταν ότι όλα συντάχθηκαν σύμφωνα με το νόμο και ότι όλα έχουν καλώς. Όπως αναφέρεται, οι αποκλίσεις στα προβλεφθέντα έσοδα και έξοδα ήταν παραδεκτές και δικαιολογημένες. Εισηγήθηκε βεβαίως στην Ολομέλεια την κύρωση του απολογισμού-ισολογισμού. Η εισήγηση του εισηγητού της Νέας Δημοκρατίας κ. Σκρέκα ήταν επίσης να κυρωθεί ο απολογισμός-ισολογισμός 2002.

Για το 2003 η Έκθεση αφορά πάλι κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κυρώνεται στις 9.11.2005, όπου Κυβέρνηση είναι η Νέα Δημοκρατία. Και για το 2003 εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι ο κ. Μακρυπίδης, ο οποίος και πάλι τα βρίσκει όλα καλά και εισηγείται στην Ολομέλεια την κύρωση του Ισολογισμού-Απολογισμού του Κράτους έτους 2003. Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Κωστόπουλος συμφωνεί με την κύρωση του Ισολογισμού-Απολογισμού του έτους.

Το 2004 έχουμε Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Είναι έτος εφαρμογής προϋπολογισμού που συντάχθηκε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και υλοποιείται από τη Νέα Δημοκρατία. Είναι ένας προϋπολογισμός-αγγαρεία, που έγινε στο γόνατο, όπως λέει ο απλός λαός. Χαρακτηρίζεται από ανακρίβειες, ψεύτικους αριθμούς, ωραιοποιημένους, στο πλαίσιο μιας δημιουργικής λογιστικής. Παρ' όλες τις αντιξοότητες, η Κυβέρνησή μας κατόρθωσε να υλοποιήσει τον προϋπολογισμό, νοικοκυρεύοντας τα δημοσιονομικά, μειώνοντας τα ελλείμματα.

Ο Ισολογισμός-Απολογισμός κυρώνεται στις 9.11.2006 και για το 2004 εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης πάλι είναι ο κ. Μακρυπίδης. Εδώ, όμως, είναι αντίθετος. Ο συνάδελφος εισηγητής τονίζει με έμφαση την ιδιαιτερότητα του Απολογισμού, καθ' ότι όπως αναφέρει στην έκθεσή του κατά λέξη «...τα δημοσιονομικά πεπραγμένα, την ευθύνη των οποίων έχει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας». Συνεχίζει και αναφέρει ότι τα στοιχεία αποκαλύπτουν την αποτυχία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, στη διαχείριση των οικονομικών κ.λπ..

Δεν αναφέρει, βεβαίως, με σαφήνεια τα ποσά, παρά μόνο την ποσοστιαία αύξηση των εσόδων, επιρρίπτοντας την ευθύνη της αύξησης αυτής κατά το δοκούν, τότε δήθεν στην αύξηση των εσόδων, δηλαδή αυτών που προέρχονται από πρόσθετους φόρους και τότε στην αύξηση του δανεισμού. Το συμπέρασμα της έκθεσης του εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τότε, είναι η καταψήφιση του Ισολογισμού-Απολογισμού του έτους 2004.

Ο Ισολογισμός-Απολογισμός του έτους 2005, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την κύρωση των οποίων συζητάμε σήμερα, είναι στην ουσία αυτός ο οποίος αφορά τον προϋπολογισμό του 2005 και είναι ο πρώτος που συντάχθηκε και εφαρμόστηκε στο ακέραιο από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κώστα Καραμανλή. Μετά την αποκάλυψη των εκτεταμένων κρυφών ελλειμμάτων, αλλά και χρεών των προηγούμενων ετών, ο προϋπολογισμός του 2005 επιδίωκε την αποκατάσταση της αξιοπιστίας και τη δημιουργία συνθηκών σταθερότητας και εμπιστοσύνης της ελληνικής οικονομίας.

Στόχος ήταν η διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, που θα επέτρεπαν την εφαρμογή του προγράμματος της Κυβέρνησής μας, τη δημιουργία συνθηκών διαφάνειας, την ισόρροπη ανάπτυξη, την αξιοποίηση των ολυμπιακών εγκαταστάσεων και της περιουσίας του ελληνικού δημοσίου, πάνω απ' όλα όμως η εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων και των αλλαγών. Για την οικονομία, στόχος μας ήταν ο περιορισμός του ελλείμματος στο 2,8% του Α.Ε.Π., η αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους, η ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας, η μείωση της ανεργίας, η ενίσχυση του κοινωνικού κράτους.

Το αποτέλεσμα της εφαρμογής του προϋπολογισμού του έτους 2005, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κρίνεται θετικό. Η διαπίστωση είναι ότι υπήρξε μείωση των ελλειμμάτων και του δημοσίου χρέους, υπήρξε νοικοκύρεμα των δημοσιονομικών της χώρας, υπήρξε μείωση της ανεργίας και είχαμε υψηλούς δείκτες ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Αξιωματική Αντιπολίτευση ξεχνά ακόμα και τώρα τι παρέδωσε στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Με τη δημιουργική λογιστική απέκρυψε την πραγματική κατάσταση της οικονομίας, η οποία φάνηκε μετά την απογραφή, την οποία δεν θέλετε, κύριοι συνάδελφοι, να ακούτε. Παραλάβαμε ένα κράτος γεμάτο προβλήματα. Γνωρίζαμε ότι ο δρόμος της διακυβέρνησής μας δεν ήταν εύκολος. Το χρέος έφθανε τα 200.000.000.000 ευρώ. Το 2004 πληρώσαμε μόνο για τόκους και για δάνεια προηγούμενων ετών 10.000.000.000 ευρώ, δηλαδή περισσότερο απ' ό,τι απαιτείται για όλες τις δαπάνες των ασφαλιστικών ταμείων, για να ξέρουν ιδιαίτερα οι νέοι συνάδελφοι, οι οποίοι βρίσκονται πρώτη φορά στο Κοινοβούλιο, ενώ υπήρχαν παντού χρέη. Τριάντισι χρόνια προσπαθήσαμε και ανατρέψαμε την απαράδεκτη κατάσταση που κληρονομήσαμε, εφαρμόζοντας μία ήπια δημοσιονομική πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας την ομιλία μου, θέλω να επαναλάβω και να τονίσω για άλλη μία φορά ό,τι είπα κατά τη συζήτηση για την κύρωση του Απολογισμού και Ισολο-

γισμού του έτους 2004. Και αυτό, γιατί ακόμα και σήμερα οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επιμένουν να υποστηρίζουν μία πολιτική που αποδοκιμάστηκε από τον ελληνικό λαό, αποβλέποντες σε συμψηφισμό για δικά τους λάθη και παραλείψεις, κάνοντας αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση.

Είχα πει, λοιπόν, ότι η κύρωση των απολογισμών και των ισολογισμών του 2002 και του 2003 δεν επιβράβευε την πολιτική ΠΑ.ΣΟ.Κ., ούτε και απήλλαξε κανέναν από τις πολιτικές ευθύνες που σίγουρα υπήρχαν και υπάρχουν ακόμη και σήμερα. Ελπίζω ακόμη και τώρα, κύριοι συνάδελφοι, ότι ποτέ δεν θα επικαλεστούν οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι με την τότε επικύρωση εγκρίναμε την οικονομική διαχείριση που είχαν τότε ως Κυβέρνηση, ούτε την πολιτική που ακολούθησαν και δυστυχώς συνεχίζουν να υποστηρίζουν ακόμη μέχρι και σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Καρούζα.

Το λόγο έχει η κ. Δήμητρα Αράπογλου.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω πολύ τους συναδέλφους που μου έδωσαν το χρόνο τους, για να μπορέσω να μιλήσω.

Σε σχέση με τον Απολογισμό του 2005, θα ήθελα να πω ότι μέχρι τώρα δεν είδαμε καμμία βελτίωση στα ζητήματα που αφορούν τα άτομα με αναπηρία, όσον αφορά στην εκπαίδευση, στην υγεία, στην πρόνοια δηλαδή σε όλους αυτούς τους τομείς. Δεν είδαμε βήματα που να βοηθούν στη βελτίωση της ζωής των ατόμων με αναπηρία, τα οποία σε μεγάλο βαθμό βιώνουν δύσκολες οικονομικές συνθήκες, συνθήκες φτώχειας και μεγάλες ελλείψεις στην εκπαίδευσή τους.

Υπάρχει μεγάλη έλλειψη επιχορηγήσεων μέσα από τον προϋπολογισμό, ώστε να βελτιωθεί αυτή η κατάσταση. Έχουν περάσει τόσα χρόνια και δεν έχουμε δει τίποτα. Η Κυβέρνηση δεν βοήθησε την ανάπτυξη της εκπαίδευσης, την παροχή διερμηνέων, την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια, συνολικά αυτούς τους τομείς, που αφορούν άμεσα τα άτομα με αναπηρία. Τι έχει γίνει μέχρι τώρα;

Πιστεύω και ελπίζω στο εξής να υπάρχει στον προϋπολογισμό μεγαλύτερη επιχορήγηση για βοήθεια των ατόμων με αναπηρία, πάλι στους τομείς που προανέφερα, δηλαδή στους τομείς της υγείας, της πρόνοιας και της ασφάλειας.

Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία έχει ζητήσει από το Υπουργείο Υγείας -και το Υπουργείο Υγείας έχει αποδεχθεί και έχει προτείνει το ίδιο στο Υπουργείο Οικονομικών- να ενταχθεί επιχορήγηση στον κωδικό 2559 του κρατικού προϋπολογισμού και μέσα από αυτόν τον κωδικό να δίνονται 3.000.000 ευρώ στην Ε.Σ.Α.ΜΕ.Α. για τη βελτίωση και αναβάθμιση της ζωής των ατόμων με αναπηρία. Όμως, μέχρι τώρα δεν έχει συμβεί τίποτα. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι δεν έγινε τίποτα. Δεν βλέπουμε καμμία βελτίωση, βλέπουμε μόνο λόγια και τίποτα που να γίνεται πράξη. Πιστεύω και ελπίζω από εδώ και στο εξής να υπάρχει μέσα στον προϋπολογισμό ειδική πρόνοια για τα άτομα με αναπηρία, ώστε να μπορέσει να υπάρξει βελτίωση στους τομείς που ανέφερα, της εκπαίδευσης, της πρόνοιας, γιατί πρέπει οπωσδήποτε να λάβουμε μέριμνα για τα άτομα αυτά.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, ο κ. Λέγκας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή για ακόμη μία φορά επανέρχεται και μάλιστα με ένταση το θέμα της δημοσιονομικής απογραφής και με χαρακτηρισμούς με τους οποίους επιτρέψτε μου να πω ότι δεν συμφωνώ, όπως «δημοσιονομική παράγκα», «παράγκα του Καραγκιόζη» και άλλα τέτοια, θα μου επιτρέψετε μία σύντομη παρατήρηση.

Εάν η διαδικασία της απογραφής επιδέχεται τέτοιους χαρακτηρισμούς, το ερώτημα είναι το εξής: Πώς θα χαρακτηρίζαν αυτοί που χρησιμοποιούν αυτούς τους χαρακτηρισμούς τους

προϋπολογισμούς των ημερών τους; Πώς θα χαρακτηρίζαν, παραδείγματος χάρι, τα δημοσιονομικά δρώμενα -εγώ δεν λέω σε ποια παράγκα- του 2000; Προσέξτε, προϋπολόγιζαν έλλειμμα 3.600.000.000 ευρώ και έφθασε στα 5.200.000.000 ευρώ.

Το 2000 προϋπολόγιζαν έλλειμμα 3.600.000 ευρώ και έφθασε στα 5.200.000.000 ευρώ. Το 2001 προϋπολόγιζαν έλλειμμα στα 2.400.000.000 ευρώ και το έλλειμμα έφθασε στα 5.200.000.000 ευρώ.

Το 2002 καθαρό έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης, 2.139.000.000 ευρώ και έφθασε στα 5.361.000.000 ευρώ.

Να δούμε και το 2003. Από τα 5.300.000.000 ευρώ έφθασε στα 9.847.000.000 ευρώ. Σωρευτικά την προηγούμενη τετραετία, είναι 12.000.000.000 ευρώ και πλέον η απόκλιση, ανάμεσα στα προϋπολογισθέντα και στα βεβαιωθέντα. Γι' αυτό και λέμε με έμφαση ότι δεν μπορείτε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να μας ζητάτε και τα ρέστα και να μας ζητάτε και ευθύνες για τη διαχείριση των δημοσίων οικονομικών. Δεν μπορεί από τη μία μέρα στην άλλη να γίνεστε από υπολόγοι, κατήγοροι.

Το επαναλαμβάνουμε για μία ακόμη φορά και το ξεκαθαρίζουμε, ότι για μας η δημοσιονομική απογραφή ήταν η αποτύπωση της πραγματικότητας για την οικονομία μας και όχι μία απλή προεκλογική δέσμευση. Ήταν η επαναφορά της αξιοπιστίας της χώρας μας στα δημόσια οικονομικά και στο δημόσιο βίο και αυτή την ευθύνη θα συνεχίσουμε να επιζητούμε.

Μια δεύτερη εισαγωγική παρατήρηση. Πολλές από τις παρατηρήσεις που ακούστηκαν και από την Αντιπολίτευση, ήταν εύλογες. Πολλές απ' αυτές τις προσηγοργίες, αλλά να έρχονται εδώ οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και να μας εγκαλούν, γιατί δεν αλλάξαμε τη δημοσιονομική ιστορία της χώρας από τη μία μέρα στην άλλη, ε, αυτό, αν μη τι άλλο, είναι πρόκληση. Οι Γάλλοι επισημαίνουν ότι δούλευαν επτά χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να δημιουργήσουν αυτό που σήμερα επιχειρούμε να κάνουμε εμείς, αυτό τον προϋπολογισμό των προγραμμάτων. Και πάλι σήμερα δεν το εφαρμόζουν, όπως θα ήθελαν να το εφαρμόσουν, αντιμέτωποι με πολλά προβλήματα.

Να πούμε επίσης ότι το Κτηματολόγιο δεν γίνεται από τη μία μέρα στην άλλη. Άκουσα για καταγραφή της δημόσιας περιουσίας, ότι δεν αποτυπώνονται οι αλλαγές. Βεβαίως είναι αλήθεια ότι το δημόσιο δεν γνωρίζει την περιουσία του. Αλλά γίνονται από τη μία μέρα στην άλλη; Και επιτέλους, ξεκινήσατε να κάνετε το Κτηματολόγιο και αποδείχτηκε σήμερα ότι το σχεδιάσατε σε μία λαθεμένη βάση και έρχεστε σήμερα και λέτε γιατί αυτή η Κυβέρνηση δεν παρουσιάζει στον προϋπολογισμό τις κινήσεις της δημόσιας περιουσίας. Και τέλος πάντων, εντάξει, εμείς δεν το κάναμε, δεν προλάβουμε, εσείς που σήμερα έρχεστε και μας εγκαλείτε, τόσα χρόνια, είκοσι χρόνια, γιατί δεν προχωρήσατε στην καταγραφή της δημόσιας περιουσίας και γιατί δεν φέρατε έναν προϋπολογισμό στον οποίο να φαίνονται οι κινήσεις της δημόσιας περιουσίας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προκαταβολικά θα ήθελα να επισημάνω ότι συμμερίζομαι πάντα και εξακολουθώ να συμμερίζομαι απόλυτα τον προβληματισμό που εκφράζεται με την τηρούμενη διαδικασία. Η συζήτηση του Απολογισμού και του Ισολογισμού του Κράτους, του νόμου δηλαδή στον οποίο εμφανίζονται τα αποτελέσματα της εκτέλεσης του προϋπολογισμού των εσόδων και των εξόδων του κράτους και με τον οποίο εγκρίνονται οι πραγματοποιηθείσες πληρωμές καθ' υπερβάσιν των πιστώσεων, αναμφισβήτητα βοηθά σημαντικά στο να ενημερωθεί και η επιτροπή, αλλά και η ολομέλεια γι' αυτά τα αποτελέσματα. Ωστόσο, για να μας φωτίσει στο βαθμό που θα θέλαμε όλοι μας, αναφορικά με την αποτελεσματικότητα των δημοσιονομικών κινήσεων, θα πρέπει να υιοθετήσουμε νέες μορφές κατάρτισης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού, αλλά και νέες διαδικασίες, που θα βελτιώνουν τις προφανείς αδυναμίες του συστήματος, όπως είναι η μη σαφής απεικόνιση των πολιτικών και των δράσεων που χρηματοδοτούνται στην περίπτωση εμπλοκής περισσοτέρων του ενός φορέων και η έλλειψη επαρκούς αξιολόγησης των αποτελεσμάτων που παράγονται από τις δημόσιες δαπάνες. Αυτοί ήταν οι λόγοι που αρκετά

κράτη, ανάμεσά τους και εμείς, έσπευσαν να υιοθετήσουν νέες μορφές σύνταξης των προϋπολογισμών, με κυριότερη αυτή του προϋπολογισμού των προγραμμάτων.

Βασικοί στόχοι που τέθηκαν, η κατηγοριοποίηση των δημοσίων δαπανών, να επικεντρώνονται με άλλα λόγια αυτές στις πολιτικές και στα προγράμματα που χρηματοδοτούνται, να τίθενται γενικοί και ειδικοί στόχοι, καθώς και μετρήσιμοι δείκτες σε όλες σχεδόν τις πολιτικές, τα προγράμματα και τις δράσεις.

Οφείλουμε εδώ να πούμε ότι το εγχείρημα αυτό δεν είναι απλό. Άλλωστε η εμπειρία και η αποτελεσματικότητα από την εφαρμογή αυτής της διαδικασίας σε άλλες χώρες, δεν είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντική.

Είναι χαρακτηριστικό και το είπα προηγουμένως ότι στη Γαλλία επί επτά και πλέον χρόνια προσπαθούν να λειτουργήσουν το διαχειριστικό αυτό σύστημα με πολλά προβλήματα και δυσλειτουργίες. Και αυτό γιατί η ενιαία απεικόνιση του τακτικού προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων, αλλά και των ειδικών λογαριασμών, είναι μία πολυσύνθετη διαδικασία με πολλές παραμέτρους, αλλά και ειδικά προβλήματα, τα οποία δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν από την ευρωπαϊκή εμπειρία και την τεχνογνωσία που ήδη έχει γεννηθεί και ήδη μέχρι σήμερα είναι γνωστή.

Με την ευκαιρία αυτή και επειδή πολλές φορές σε διάφορες συνεδριάσεις των αρμοδίων επιτροπών έχει τεθεί ορθώς το θέμα του ουσιαστικού ελέγχου των δημοσίων δαπανών, θα μου επιτρέψετε να πω δύο επιπλέον λόγια για τη φιλοσοφία της διαχείρισης, την οποία μέσω αυτού του συστήματος επιχειρούμε να αλλάξουμε σημαντικά, αλλά και για τα πλεονεκτήματα αυτής της διαδικασίας.

Όσον αφορά στη φιλοσοφία του συστήματος, ορίζονται διαχειριστές των προγραμμάτων οι οποίοι είναι υπεύθυνοι και υπόλογοι για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του κάθε προγράμματος, αλλά και για την επίτευξη των στόχων.

Το Υπουργείο Οικονομικών υλοποιεί τις αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου και καθορίζει σε συνεργασία με τους εμπλεκόμενους φορείς τα προγράμματα, τους στόχους και τους προϋπολογισμούς τους. Τίθενται ασφαλιστικές δικλίδες για την εκτέλεση του προϋπολογισμού των προγραμμάτων, αλλά παρέχεται και ευχέρεια διαχείρισης στους υπεύθυνους διαχειριστές. Το Κοινοβούλιο από την άλλη έχει σαφή εικόνα των πολιτικών των οποίων εγκρίνει τη χρηματοδότηση αλλά και των αναμενόμενων αποτελεσμάτων. Απολογιστικά δε παρέχεται η δυνατότητα ουσιαστικού ελέγχου διαχείρισης των πόρων αλλά και των αποτελεσμάτων που επετεύχθηκαν.

Εκτός της κεντρικής διοίκησης, σταδιακά καταγράφονται και εντάσσονται και οι δράσεις των υπόλοιπων φορέων που παράγουν δημόσια αγαθά και υπηρεσίες, όπως είναι οι Ο.Τ.Α., αλλά και τα νομικά πρόσωπα, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι στους φορείς αυτούς μεταβιβάζονται σημαντικοί πόροι, προκειμένου να επιτύχουν συγκεκριμένους στόχους με τον πλέον άμεσο και ευέλικτο τρόπο.

Τώρα όσον αφορά στα πλεονεκτήματα των προϋπολογισμών προγραμμάτων, θα υπάρξει αναμφισβήτητη διαφάνεια στη διαχείριση των δημοσίων πόρων, θα καταγράφεται η αποδοτικότητα των δημοσίων δαπανών, θα ελέγχεται η αποτελεσματικότητα των διαφόρων δράσεων, θα παρέχονται σημαντικά εργαλεία στα κέντρα λήψης αποφάσεων, όσον αφορά στη συνέχιση ορισμένων δράσεων ή την εισαγωγή νέων. Επιπλέον, θα είναι σαφές το κόστος κάθε προγράμματος, καθώς και ο χρόνος διάρκειάς τους. Αυτό επιτρέπει την καταγραφή των υποχρεώσεων για παλιά προγράμματα σε πολυετή ορίζοντα, ώστε να μπορούν να σχεδιαστούν και να υλοποιηθούν νέα. Θα υπάρχει επιπλέον δυνατότητα πολυετούς προγραμματισμού.

Αναγνωρίζοντας την αναγκαιότητα μετάβασης σε νέα λογική κατάρτισης και εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού, προχωρήσαμε ήδη στη διαμόρφωση του αναγκαίου βασικού πλαισίου με τον ακόλουθο βηματισμό.

Το 2005 ζητήθηκε η συνδρομή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου το οποίο υπέβαλε μελέτη και προτάσεις για τη βελτίωση της δημοσιονομικής διαχείρισης. Το 2006 συστήσαμε με το άρθρο 9 του Ν. 3513 στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους δυο

νέες υπηρεσίες, το αυτοτελές τμήμα αναμόρφωσης του συστήματος κατάρτισης και παρακολούθησης του κρατικού προϋπολογισμού και το αυτοτελές τμήμα μετάβασης και εφαρμογής διπλογραφικού συστήματος λογιστικής στο δημόσιο.

Το 2007 λειτούργησαν για πρώτη φορά οι προαναφερθείσες νέες υπηρεσίες. Ανταλλάξαμε τεχνογνωσία με χώρες που πρόσφατα προχώρησαν σε ανάλογες ρυθμίσεις. Αναπτύσσουμε σε συνεργασία με τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης επιπλέον συνεργασία.

Επεξεργαστήκαμε την ειδική έκδοση που θα συνοδεύει τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2008 και θα περιλαμβάνει την περιγραφή των προγραμμάτων, την παρουσίαση του κρατικού προϋπολογισμού σε λειτουργίες και προγράμματα, τον πολιτικό σχεδιασμό.

Μέσω της ειδικής αυτής έκδοσης θα επιτευχθούν οι βασικοί στόχοι μας. Στόχοι τους οποίους θέσαμε για το 2008, που είναι η ενημέρωση των φορέων για τις αλλαγές που θα επιφέρει ο νέος τρόπος κατάρτισης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού αλλά βεβαίως και η βάση διαλόγου με τα Υπουργεία και λοιπούς φορείς για τη βελτίωση και περαιτέρω ανάλυση του εθνικού σχεδιασμού προγραμμάτων.

Κλείνοντας αυτήν την παρένθεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ επιγραμματικά στα βασικότερα στοιχεία του Ισολογισμού του 2005 επισημαίνοντας τα εξής:

Πρώτον, και σ' αυτόν τον Απολογισμό το σημαντικότερο στοιχείο στο οποίο πρέπει να σταθούμε είναι το υψηλό δημόσιο χρέος. Οι πόροι που διατέθηκαν για την εξυπηρέτησή του ήταν πολύ σημαντικοί. Και εδώ πρέπει να πούμε, πως εάν φθάναμε σε μείωση του χρέους στο μέσο επίπεδο της Ευρώπης, θα ήταν δυνατόν να διατεθούν επιπλέον πόροι ύψους 3.000.000.000 και πλέον δισεκατομμυρίων ευρώ για δαπάνες κοινωνικής προστασίας. Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι το 2005 πληρώσαμε 9,6 δισεκατομμύρια ευρώ σε τόκους και 25,5 δισεκατομμύρια ευρώ σε χρεολύσια, ποσά που είναι απίστευτα υψηλά για τα μέτρα μας. Είναι ενδεικτικό ότι, αν αφαιρέσουμε τις δαπάνες για μισθούς, για συντάξεις, για ασφάλιση και περίθαλψη, αλλά και για τόκους, που είναι ανελαστικές, μόνο ένα 14% απομένει, για να καλυφθούν οι λειτουργικές δαπάνες, που τείνουν και αυτές να γίνουν ανελαστικές, αλλά και μέσα από αυτό το 14% να γίνει το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Είναι ξεκάθαρο λοιπόν ότι οι όποιες επιλογές μας και οι όποιες δημοσιονομικές κινήσεις, έγιναν στα όρια του δημοσιονομικού πλαισίου που περιέγραφα παραπάνω.

Δεύτερον, το έλλειμμα περιορίστηκε από το 8% το 2004 στο 6% περίπου το 2005, σηματοδοτώντας την αποκλιμάκωσή του για τα επόμενα χρόνια. Τα φορολογικά έσοδα κάλυψαν το 94% των τακτικών εσόδων του τακτικού προϋπολογισμού και παρουσίασαν αύξηση έναντι της προηγούμενης χρονιάς κατά 6,26%, εμφανίζοντας επίσης αύξηση 2,32% έναντι των προϋπολογισθέντων.

Τρίτον, οι άμεσοι φόροι αυξήθηκαν κατά 11,45% σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά και κατά 9,19% έναντι των βεβαιωθέντων. Οι έμμεσοι φόροι αυξήθηκαν κατά 3,14% των αντίστοιχων της προηγούμενης χρονιάς και μειώθηκαν κατά 2,44% έναντι των προϋπολογισθέντων.

Τέταρτον, τα έξοδα του τακτικού προϋπολογισμού αυξήθηκαν κατά 12,74% των προϋπολογισθέντων. Οι προμήθειες αγαθών απορρόφησαν το 1,33% του συνόλου των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Θα μου δώσετε άλλα τρία λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Πέμπτον, οι πληρωμές για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους ανήλθαν στα 35,1 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου.

Έκτον, αξιοσημείωτο είναι επίσης ότι το 7,74% των δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού οδηγήθηκαν για την κάλυψη των ελλειμμάτων των ασφαλιστικών ταμείων.

Έβδομον, επί του συνόλου των πληρωμών του τακτικού, αλλά και των δημοσίων επενδύσεων η εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους κάλυψε το 39% των πληρωμών. Με βάση τις εξελί-

Ξεις των προγραμμάτων που εγκρίθηκαν, οι απορροφήσεις του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων ανήλθαν στο 93,26% του αρχικά προβλεπόμενου ποσού.

Όγδοον, οι καταπτώσεις εγγυήσεων εις βάρος του ελληνικού δημοσίου ανήλθαν στο 0,11% του Α.Ε.Π.

Τέλος, ένατον, η σχέση των άμεσων προς τους έμμεσους φόρους μειώθηκε κατά 1,29%, η οποία αποτελεί και την καλύτερη επίδοση αυτής της σχέσης τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αριθμοί είναι η απόλυτη, η ψυχρή καταγραφή της οικονομικής μας πραγματικότητας για το 2005.

Κάποιοι υποστηρίζουν ότι η πολιτική δεν γίνεται ή δεν είναι αριθμοί. Η πολιτική, βεβαίως, δεν είναι μόνο αριθμοί. Πολιτική όμως χωρίς αριθμούς είναι δημοκοπία. Γι' αυτό και υποστηρίζουμε ότι οι επιδόσεις που αναφέρθηκαν και οι οποίες περιγράφονται με συγκεκριμένους αριθμούς, καταγράφουν την ορθολογική προσπάθεια που έγινε από την Κυβέρνησή μας σε μία περίοδο ήπιας δημοσιονομικής πολιτικής.

Καταγράφουν, επίσης, την προσπάθεια για νοικοκύρεμα, γι' αυτό και η εξέλιξή τους τα τελευταία χρόνια δικαιολογεί τις επιτυχίες που σημειώθηκαν στην οικονομία, με κορύφωση την άρση της επιτήρησης, τη μείωση του ελλείμματος και της ανεργίας. Η προσπάθεια αυτή έχει βασικό πρωταγωνιστή τον απλό Έλληνα και την απλή Ελληνίδα. Γι' αυτούς και τα παιδιά τους που πρέπει να διασφαλίσουμε ένα καλύτερο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πληροφορήθηκα ότι υπήρχε κάποια διαμαρτυρία στο Προεδρείο για το ότι σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα μίλησαν δύο Βουλευτές του ΛΑ.Ο.Σ.. Κατ' αρχάς να πούμε ότι κοντά στην ομιλία του κ. Γεωργιάδη ήταν και η ομιλία της κ. Αράπογλου. Να θυμίσω στο Σώμα ότι η κ. Αράπογλου είναι άτομο με ειδικές ανάγκες, για το οποίο πρέπει να έχουμε ιδιαίτερη ευαισθησία.

Είναι η πρώτη φορά που ήρθε στο προσκήνιο η ελληνική νοηματική γλώσσα μέσα στη Βουλή των Ελλήνων, λόγω του ότι αυτή εδώ η παράταξη, αυτό εδώ το Κόμμα, που ψηφίστηκε από δημοκρατικούς πολίτες έστειλε ένα άτομο με ειδικές ανάγκες μέσα στην Αίθουσα της Βουλής.

Έτσι, λοιπόν, θα παρακαλούσα, επειδή τα Κόμματα εξουσίας, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία, όλα αυτά τα χρόνια έχουν επιδείξει μία αναληψία ως προς τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τουλάχιστον να δείξουμε εμείς την ευαισθησία μας προς ένα άτομο το οποίο προσπαθεί να είναι καλή Βουλευτής, είναι πράγματι καλή Βουλευτής και θέλει να εκφράζει την άποψή της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Αυτό διευκρινίστηκε και λύθηκε, κύριε Αϊβαλιώτη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Εξάλλου, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός είναι γνωστό ότι δεν δέχεται μαθήματα ούτε περί ρατσισμού ούτε περί κοινωνικών δικαιωμάτων, διότι στην πράξη έχει σπάσει τα κοινωνικά ταμπού και του ρατσισμού και η παρουσία της Δήμητρας Αράπογλου στη Βουλή το αποδεικνύει.

Να έρθω, λοιπόν, στο θέμα. Ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο συνάδελφος κ. Καράογλου ανέφερε κατά τη συζήτηση στην Επιτροπή ότι 9.000.000.000 ευρώ περισσότερα αναγκάστηκε να δανειστεί το κράτος το 2005. Οι τόκοι, μαζί με τα χρεολύσια, έφθασαν στο αστρονομικό ποσό των 35.000.000.000 ευρώ για το ίδιο έτος.

Στο προσχέδιο του προϋπολογισμού για το 2008, το οποίο διάβασα, είδα ότι η Κυβέρνηση προβλέπει πως το δημόσιο χρέος θα φτάσει στο ιλιγγιώδες ποσό των 245.000.000 ευρώ. Μιλάμε για μία ταξικά άνηση κατανομή φορολογικών βαρών από έναν προϋπολογισμό –μιλάω και για το 2005– που ρίχνει τα βάρη στους πολλούς και μη έχοντες και ευνοεί, φυσικά, τους

λίγους και κατέχοντες.

Διαβάζοντας την έκθεση για τον Απολογισμό του Κράτους για το 2005 είδα ότι κανείς δεν ξέρει σε ποιο ύψος ανέρχονται τα κρυφά χρέη και τα κρυφά ελλείμματα, γιατί δεν φαίνονται οι υποχρεώσεις που αναλαμβάνει το κράτος, είτε στην εξουσία είναι η Νέα Δημοκρατία, όπως συνέβαινε το 2005.

Μιλάμε για τον πρώτο «γαλάζιο» προϋπολογισμό. Είναι η χρονιά στην οποία η Νέα Δημοκρατία απερίσπαστη κυβερνούσε από την 1η του έτους, γιατί θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι το 2004 ο προϋπολογισμός ήταν μισός-μισός με το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.)

Να πω κάτι για την ποιότητα των στατιστικών στοιχείων. Είναι πολύ βασικό, διότι σ' αυτά τα έγγραφα που μας μοιράζονται περιλαμβάνονται στατιστικά στοιχεία. Ήμουν δεκατέσσερα χρόνια υπάλληλος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Έχω παρακολουθήσει τέσσερις θητείες Ευρωβουλευτών. Είναι δεκάδες οι ερωτήσεις για την ποιότητα των στατιστικών στοιχείων που έρχονται από την Ελλάδα.

Υποβάλλω μία ιδέα στο Σώμα: ο Πρόεδρος, ο επικεφαλής, της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας να διορίζεται από τη Βουλή. Υπάρχει πρόβλημα με την ποιότητα των στατιστικών στοιχείων που στέλνουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα έγγραφα της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν συνέχεια αστερίσκους και παύλες και την παραπομπή για την Ελλάδα. Δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία.

Αφού όλοι ξέρουμε ότι υπάρχει ζήτημα με την ποιότητα των στατιστικών στοιχείων και βλέπουμε ότι συνεχίζεται το πρόβλημα, νομίζω ότι είναι μία καλή ιδέα –την υποβάλω στην κρίση των συναδέλφων– ο επικεφαλής της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας να διορίζεται από τη Βουλή.

Θυμάμαι ότι διαχρονική σημαία της Νέας Δημοκρατίας ήταν ο περιορισμός των δαπανών και του κράτους. Θυμάμαι τον πρώην Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας και Πρωθυπουργό, τον κ. Μητσοτάκη, να μιλά τη δεκαετία του '80 για το σπάταλο και μεγαλοπρεπές κράτος. Η Νέα Δημοκρατία του 2007 μπορεί στα σοβαρά να ισχυριστεί ότι πέτυχε τον εξορθολογισμό, πέτυχε τον περιορισμό των κρατικών δαπανών;

Στην έκθεση για τον Απολογισμό του Κράτους του 2005 αναφέρεται στη σελίδα 9 ότι τα έξοδα του τακτικού προϋπολογισμού αυξήθηκαν κατά 12,74% και μόνο οι προμήθειες αγαθών απορρόφησαν –μόνο αυτές– το 1,33% του συνόλου των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού.

Μιλάμε για έναν Προϋπολογισμό ο οποίος βασίζεται στην άγρια φορολογία του κόσμου, την οποία επίσης επί χρόνια καταριόταν η Νέα Δημοκρατία ως αντιπολίτευση. Αυτή, όμως, η άγρια φορολογία αυξήθηκε περαιτέρω. Διαβάζω από τη σελίδα 9 της έκθεσης για τον Απολογισμό: «...οι άμεσοι φόροι αυξήθηκαν κατά 11,45% εν σχέσει με το 2004 και το ίδιο και οι έμμεσοι φόροι κατά 3,14%». Είπα και πριν ότι ο Προϋπολογισμός του 2005 είναι ο πρώτος απόφιος «γαλάζιος» προϋπολογισμός αφού ο προϋπολογισμός του 2005 είχε «γαλαζοπράσινη» σφραγίδα. Χαρακτηρίστηκε ο Προϋπολογισμός του 2005 από την αύξηση του Φ.Π.Α. Έκανε το ακατόρθωτο η Κυβέρνηση. Πραγματικά, κατόρθωσε το ακατόρθωτο, δηλαδή να παρουσιάσει μειωμένα έσοδα για το 2005 κατά 8,4% από το Φ.Π.Α., τον οποίο αύξησε κατά 1% τον Απρίλιο του 2005. Πραγματικά, μένει κανείς έκπληκτος με αυτό το κατόρθωμα.

Να πω επίσης ότι μου προκαλεί κατάπληξη ως νέο Βουλευτή το γεγονός ότι μνημόνια, συμφωνίες, απολογισμοί έρχονται προς συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή, με καθυστέρηση από δύο έως πενήντα δύο χρόνια. Και εξηγούμαι: Αυτό για το οποίο συζητάμε σήμερα αφορά τον Απολογισμό του 2005 και είμαστε στο 2007. Πολύ σωστά αναφέρθηκε ο κ. Δραγασάκης και άλλοι συνάδελφοι στο ότι πρέπει να έρχονται νωρίτερα. Εγώ, από την εμπειρία που έχω από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, από κάποιους μήνες, μέχρι έναν το πολύ χρόνο καθυστερούν τα κείμενα προς ψήφιση και έγκριση. Ας το κάνουμε ένα χρόνο, ώστε να μπορούμε να τοποθετούμαστε σχετικά εγκαίρως.

Να πω ότι το απόλυτο πανελλήνιο ρεκόρ έχει η κύρωση από

την Ελλάδα της συμμετοχής της σε εκείνη τη Συμφωνία, που αφορά τα κολαστήρια του ναζισμού η οποία συνομολογήθηκε το 1955 και ήρθε στην Επιτροπή προς κύρωση το 2007. Είναι απίστευτο. Ήρθε με πενήντα δύο χρόνια καθυστέρηση!

Μας λένε ότι η ανάπτυξη έχει ανοδικούς ρυθμούς, ευημερούν οι προϋπολογισμοί, μειώνονται τα ελλείμματα, πέφτει το δημόσιο χρέος, αλλά ο δανεισμός των νοικοκυριών έφθασε τα 90.000.000.000 ευρώ. Οι νεόπτωχοι έχουν φθάσει τα 2.000.000 στην Ελλάδα. Οι συντάξεις πείνας είναι καθηλωμένες. Είναι πραγματικά ντροπή να υπάρχει σήμερα σύνταξη του ΟΓΑ των 230 ευρώ. Κάτι τέτοιο δίνει τη δραματική θέση στην Ελλάδα να είναι μεταξύ των χωρών με τις πιο χαμηλές συντάξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση των είκοσι επτά κρατών!

Να κάνω και μία παρατήρηση, επειδή είναι πρόσφατη η καταστροφή από τις πυρκαγιές. Πραγματικά, κατακαίσαμε φέτος το καλοκαίρι. Τι άλλο, όμως, μπορούσε να περιμένει κανείς από μία Κυβέρνηση που απέτυχε παταγωδώς στην απορρόφηση πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και στις δημόσιες επενδύσεις; Από αυτόν εδώ τον πρώτο «γαλάζιο» Προϋπολογισμό του 2005 είχε φανεί το πόση σημασία έδινε στα δάση. Διαβάζω: «Στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και στο κεφάλαιο «Δάση και Αλιεία» η απόκλιση Προϋπολογισμού-Απολογισμού ήταν 35%, αφού από τα 95.000.000 ευρώ, που είχε προϋπολογισθεί ότι θα δίνονταν για το κεφάλαιο «Δάση και Αλιεία» δόθηκαν μόνο τα 62.000.000 ευρώ». Και όχι μόνο αυτό. Βλέπει κανείς ότι και στο κεφάλαιο «Οικισμοί-Περιβάλλον» σχεδόν τα μισά από αυτά που είχαν προϋπολογισθεί δαπανήθηκαν τελικά.

Εν κατακλείδι, θέλω να πω ότι η μόνη σίγουρη πηγή πόρων για την Ελλάδα, για τη θεώρηξη στην κυριολεξία ελληνική οικονομία, είναι οι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και εδώ η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας «τα έκανε», πραγματικά, «μούσκεμα». Η απορρόφηση πόρων, ιδίως από το 2004, ήταν σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Φάνηκε αυτό και από το παράδειγμα, της πυροπροστασίας των δασών και θέλω να πω ότι «η κακή μέρα φαίνεται από το πρωί». Είχε φανεί από τον πρώτο «γαλάζιο» προϋπολογισμό του 2005, όπου και για το περιβάλλον και για τα δάση αυτό που επιτεύχθηκε σε σχέση με τη στόχευση είχε μια μεγάλη απόσταση, η οποία έφθανε το 35% έως το 50% σχεδόν.

Επαναλαμβάνω την παράκλησή μου όταν υπάρχουν τέτοια ζητήματα, αλλά και μνημόνια και συμφωνίες, να έρχονται εγκαίρως στη Βουλή –το είπα και χθες στην τοποθέτησή μου για νομοσχέδια του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας- διότι είναι πραγματικά λυπηρό με πέντε και έξι χρόνια καθυστέρηση να καλούμαστε να συζητούμε και να ψηφίζουμε συμφωνίες, κείμενα, μνημόνια και απολογισμούς που αφορούν τη λειτουργία του κράτους και σε τελική ανάλυση την τσέπη του κάθε Έλληνα πολίτη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τον πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Αϊβαλιώτη.

Κύριε Πάγκαλε, έχετε ζητήσει το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Θα μιλήσω αύριο, αν μου επιτρέψετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Βεβαίως. Σας ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο τότε έχει ο κ. Λιάσκος από τη Νέα Δημοκρατία για δώδεκα λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόσφατα ένας αλλοδαπός φίλος μου μου έλεγε ότι οι Έλληνες ως λαός ακούμεθα σε διαπιστώσεις, χωρίς προτάσεις τις περισσότερες φορές και βέβαια, χωρίς να αναλαμβάνουμε την ευθύνη μας.

Μέσα σ' αυτή την Αίθουσα πολλές φορές παρακολουθώντας συναδέλφους βλέπω ότι πραγματικά είναι χαρακτηριστικό μας. Είναι εκείνο που κάποτε, πάλι σ' αυτή εδώ την Αίθουσα, κατήγγειλε και ο αιεμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής λέγοντας πως «εγώ δεν αμφιβάλω ότι πολλοί ξένοι μπορεί να απεργάζονται την καταστροφή μας. Το ζήτημα είναι εμείς τι κάνουμε». Κι εμείς, βέβαια, εκείνο που αρεσκόμεθα να κάνουμε είναι να

μεταφέρουμε τις ευθύνες μας κάνοντας κριτική, αντιπαραθέτοντας έναν στείρο καταγγελτικό λόγο πολλές φορές εδώ μέσα, χωρίς βέβαια ποτέ να αναλαμβάνουμε ευθύνες ούτε να προτείνουμε. Κι αυτό παρατηρώ σήμερα, ιδιαίτερα από τις ομιλίες των συναδέλφων της Μείζονος Αντιπολίτευσης.

Και γιατί το λέω; Βεβαίως, αντιλαμβάνομαι ότι καθετί που αφορά την οικονομία –μια και διεθνώς η πολιτική καταγράφεται στο μεγαλύτερο ποσοστό της ως, να το πούμε έτσι, στρατηγική οικονομίας μέσα στο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον που ζούμε- είναι μια ευκαιρία αντιπαράθεσης. Εκείνο όμως που δεν αντιλαμβάνομαι είναι πώς είναι δυνατόν να απομονώνουμε το χρόνο, να φωτογραφίζουμε σκηνές και να μην εξηγούμε ούτε να αναλαμβάνουμε ευθύνες που μας ανήκουν.

Άκουσα πριν –γιατί εξαντλήθηκαν πάρα πολύ τα στοιχεία του Απολογισμού- την πρόβλεψη ότι το διαχειριστικό γαλλικό μοντέλο, το οποίο η Κυβέρνηση ακολουθεί, θα αποτύχει. Κι εν πάση περιπτώσει, αν γίνει έτσι, στη Γαλλία την ευθύνη θα την έχουν οι Γάλλοι. Για τα ελλείμματα που μας κληροδοτήσατε –προηγούμενος ο Υπουργός τα περιέγραψε- στους τελευταίους προϋπολογισμούς σας, σ' αυτούς που εν πάση περιπτώσει άλλες δαπάνες προϋπολογίζατε και τις εκτινάσσατε στο διπλάσιο, δεν θα αναλάβετε την ευθύνη; Και αν διαπιστώνετε –γιατί πάλι το ξαναλέω, μιλάμε για την κύρωση του Απολογισμού και Ισολογισμού του 2005, δηλαδή ουσιαστικά ένα χρόνο μετά την ανάληψη των καθηκόντων της κυβέρνησης- με το δημοσιονομικό χάος που μας κληροδοτήσατε μόνο και το απεικονίζετε σ' αυτήν την Αίθουσα μοιάζετε σαν εκείνο τον πυρομανή που αφού έβαλε φωτιά κι έκαψε το σπίτι του, εκ των υστέρων διακηρύσσει στη γειτονιά ότι το σπίτι είναι καμένο και μετά από λίγο προσπαθεί να τους πείσει ότι δεν είναι πυρομανής, αλλά επισκευάζει καμένα σπίτια. Αυτή η εικόνα που προσπαθείτε να παρουσιάσετε μέσα στη Βουλή των Ελλήνων θεωρώ ότι τείνει να γελοιοποιήσει την πολιτική και προσπαθώ να είμαι συγκρατημένος.

Και το λέω, γιατί; Είναι ενδεικτικό και φαίνεται ξεκάθαρα στον Απολογισμό του 2005 ότι από τα 100 ευρώ που εισπράχθηκαν ως έσοδα του κράτους, τα 43 κάλυψαν μισθούς και συντάξεις, τα 20 χρησιμοποιήθηκαν στην ασφάλιση και την περίθαλψη –σύνολο 63- τα 23 ευρώ δαπανήθηκαν σε τόκους για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους και έμεναν 14 ευρώ για να καλυφθούν όλες οι λειτουργικές δαπάνες του κράτους, που είναι εν πολλοίς ανελαστικές, όπως ξέρετε, αλλά και για να γίνει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Αυτή είναι η δημοσιονομική εικόνα της χώρας το 2005. Αυτήν την κατάσταση κληρονομήσαμε και μέσα απ' αυτή έπρεπε να κινηθούμε, γιατί πολύ σωστά ειπώθηκε πριν από τον Υπουργό ότι οι αριθμοί είναι ανελέητοι.

Ακούμε εδώ πολλές εύκολες προτάσεις για πάρα πολλά, αλλά δεν απεικονίζει κανείς την πραγματικότητα, αυτήν την πραγματικότητα που τώρα μόλις περιέγραψα. Και, βέβαια, εμείς ξεκινήσαμε και νοικοκυρέψαμε την οικονομία, αλλά το σημαντικότερο απ' όλα είναι ότι δώσαμε μια νέα στρατηγική για να μπορέσουμε και την πίτα της να μεγαλώσουμε, αλλά ταυτόχρονα και τα ελλείμματα να αντιμετωπίσουμε.

Δεν είναι σημαντικό ότι το έλλειμμα μειώθηκε από τις 7,8 μονάδες που ήταν το 2004, στο 2,6% το 2006; Δεν είναι νοοκύρεμα οικονομίας αυτό; Δεν είναι κλειδί επιτυχίας ότι επιτέλους εφαρμόζει η χώρα ένα μοντέλο ανάπτυξης τέτοιο, που δεν βασίζεται ούτε στην κρατικοδίαιτη αντίληψη, ούτε, αν θέλετε, στην κομματικοποίηση του κράτους ούτε στα δανεικά και στα κοινοτικά κονδύλια μόνο; Γιατί είναι σημαντικό το ποια είναι τα κλειδιά της επιτυχίας της οικονομίας.

Και εδώ δεν ακούμε, πέρα από τις διαπιστώσεις-προτάσεις, τίποτε άλλο από τα εξής: Θα συνεχίσουμε να έχουμε κρατικοδίαιτο μοντέλο ανάπτυξης; Θα συνεχίσουμε να αυξάνουμε το δημόσιο χρέος; Τι θέλει επιτέλους η Αντιπολίτευση; Μπορούμε να συνεχίσουμε να βασιζόμαστε στον εξωτερικό δανεισμό για την ανάπτυξη μας και στα κοινοτικά κονδύλια που τελειώνουν με το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο; Θέλουμε να μεγαλώσουμε την πίτα της οικονομίας μας και πώς;

Το 2005 πληρώσαμε 9.600.000.000 ευρώ σε τόκους και

25.500.000.000 ευρώ σε χρεολύσια που είναι απίστευτα υψηλά για τα μέτρα μας. Ποια είναι η εικόνα, λοιπόν; Το έλλειμμα περιορίστηκε από το 8% που ήταν το 2004, στο 5,6% το 2005, σηματοδοτώντας την αποκλιμάκωσή του για τα επόμενα χρόνια.

Τα φορολογικά έσοδα κάλυψαν το 94% των τακτικών εσόδων του προϋπολογισμού και παρουσίασαν αύξηση έναντι της επόμενης χρονιάς κατά 6,26%. Τα έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού αυξήθηκαν κατά 12,74%. Οι προμήθειες αγαθών απορόφησαν το 1,33% του συνόλου των δαπανών του προϋπολογισμού. Οι πληρωμές για την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους ανήλθαν στα 35.100.000.000 ευρώ.

Θα έλεγα ότι ο προϋπολογισμός, σε ό,τι αφορά τα τακτικά έσοδα, προέβλεπε περίπου 17.000.000.000 ευρώ έσοδα και οι εισπράξεις ήταν περίπου 17.100.000.000 ευρώ, δηλαδή λίγο περισσότερο από τα προϋπολογισθέντα. Σε σχέση με το 2004, υπάρχει μια αύξηση των αμέσων φόρων κατά 13,25% που αποτελεί ένδειξη ότι λειτούργησε καλύτερα ο φοροελεγκτικός και φοροεισπρακτικός μηχανισμός του κράτους και υπήρξε και μια μικρή αύξηση των εμμέσων φόρων.

Βλέπουμε, όμως, ότι στο σύνολο των εσόδων του προϋπολογισμού που είχαμε προβλέψεις για 81.610.000.000 ευρώ, τελικά εισπράχθηκαν 90.437.000.000 ευρώ και η διαφορά των περίπου 9.000.000.000 ευρώ οφείλεται σε πιστωτικά έσοδα, που αναγκάστηκε να δανειστεί το κράτος, για να καλύψει δαπάνες από παλαιότερες χρήσεις και ειδικότερα να καλύψει πολύ μεγάλα ανοίγματα, που υπήρχαν, σε ό,τι αφορά τα χρέη των νοσοκομείων που κληρονομήσαμε.

Επίσης, με την απογραφή –και, εν πάση περιπτώσει, έχετε δημιουργήσει εδώ και περίπου τριάντα χρόνια τη λανθασμένη εικόνα που προσπαθείτε να περάσετε, αλλά πιστεύω ότι έχει γίνει ήδη καταγέλαστη και γνωρίζετε πως ήταν απαραίτητο εργαλείο και πήραμε τα εύσημα από την Ευρωπαϊκή Ένωση γι' αυτή μας την κίνηση– ήρθε η σωστή απεικόνιση, αλλά φαίνεται ξεκάθαρα και στον ελληνικό λαό η όλη προσπάθεια του νοικοκυρέματος.

Θα ήθελα ακόμα να πω –το είπε και προηγούμενα ο Υπουργός– ότι στην Επιτροπή, όταν συζητούσαμε τον Απολογισμό, αναφέρθηκε ότι ο Απολογισμός του 2005 είναι αναξιόπιστος, ενώ μόνο το 2002 είχαν υπέρβαση στο έλλειμμα κεντρικής Κυβέρνησης κατά 165%, όταν το 2003 είχαμε υπέρβαση 87% και την τελευταία τετραετία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το έλλειμμα, από ό,τι είχε προϋπολογιστεί σχεδόν διπλασιάστηκε. Και μιλάμε για το έλλειμμα κεντρικής Κυβέρνησης και όχι της γενικής, το οποίο υποτίθεται ότι επηρεάστηκε από την απογραφή.

Πιστεύω ότι η διαδικασία που εφαρμόζεται και υλοποιείται από το Υπουργείο Οικονομικών, σε ό,τι αφορά το διαχειριστικό μοντέλο και βέβαια, η συνδρομή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που ζητήθηκε το 2005 και το οποίο υπέβαλε μελέτη με προτάσεις για τη βελτίωση της δημοσιονομικής διαχείρισης, όπως επίσης το γεγονός ότι στήθηκαν δύο νέες υπηρεσίες στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους με το ν. 3513, καταδεικνύει την προσπάθεια που γίνεται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς παρουσιάσαμε μία απόλυτη αξιοπιστία για έναν Απολογισμό που ήρθε μετά από μία δημοσιονομική θύελλα, που εσείς μας κληροδοτήσατε. Συνεχίζουμε την προσπάθεια για την μείωση του ελλείμματος. Συνεχίζουμε την προσπάθεια για την αποκατάσταση των διαρθρωτικών αδυναμιών. Συνεχίζουμε την προσπάθεια για τη στήριξη των ιδιωτικών και των εισαγόμενων επενδύσεων, γιατί μόνο έτσι –το ξανατονίζω– μπορεί να μεγαλώσει η πίτα της οικονομίας και συνεχίζουμε την προσπάθεια για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας με την περαιτέρω απελευθέρωση της οικονομίας.

Εσείς μένετε πίσω. Δεν κάνετε προτάσεις. Δεν προχωράτε ένα βήμα μπροστά. Αντί, λοιπόν, εσείς, που υποθηκεύατε το μέλλον των επόμενων γενεών, να ζητάτε συγγνώμη για αυτή σας την πολιτική, έρχεστε σήμερα να καλέσετε σε απολογία μια Κυβέρνηση, η οποία με περίσσια θέληση προσπαθεί και τα χάλια που αφήσατε να νοικοκυρέψει και να πετύχει την ανάπτυξη της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, καθώς και στις εκθέσεις με θέματα: α. «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.» και β. «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης», τριάντα επτά μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 33ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Κωνσταντίνος Γείτονας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκλαμβάνω την αντιστροφή της ρητορικής των λόγων των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας ως αδυναμία στήριξης του Απολογισμού και του Ισολογισμού του 2005, ενός Προϋπολογισμού που καταρτίστηκε, εκτέλεστηκε και πραγματοποιήθηκε από σας, με κύρια ευθύνη σας.

Τι εννοώ ως αντιστροφή των λόγων; Αντί να στηρίζετε αυτόν τον Απολογισμό, που είναι στη βάση του Προϋπολογισμού που καταρτίσατε, επιτίθεστε στην Αντιπολίτευση. Ξαναγυρίζετε σε παρελθοντολογία. Μάλιστα, επιστρατεύσατε προηγούμενες και το ανέκδοτο του πυρομανούς ή του εμπρηστή που παρίστανε τον πυροσβέστη. Με αναγκάζετε να πω ότι, όπως «στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί», κατά παράφραση αυτού και «στο σπίτι του καμένου δεν μιλάνε για φωτιά». Και καμένα είναι τα δάση στο 1/3 της χώρας επί των ημερών σας.

Τι λογική είναι αυτή; Δεν κρίνουμε το παρελθόν γενικά και αόριστα. Κρίνουμε αυτή τη στιγμή τον πρώτο, κατά τον Πρωθυπουργό, «ελικρινή και αξιόπιστο» Προϋπολογισμό σας.

Ήταν τόσο ειλικρινής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που άλλαξε, αναθεωρήθηκε –δεν έχει ξαναγίνει στα κοινοβουλευτικά χρονικά– στους πρώτους μήνες. Ήταν τόσο αξιόπιστος που οι προβλέψεις με τις πραγματοποιήσεις απέχουν παρασάγγας.

Να συνέλθετε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Πράγματι, ο ελληνικός λαός σας έδωσε μια νέα ευκαιρία. Το έχω ξαναπει και θα το επαναλάβω, γιατί είδα σήμερα πάλι να αποπνέτε αλαζονεία. Σας έδωσε μια νέα ευκαιρία με μικρή κοινοβουλευτική πλειοψηφία, αναντίστοιχη, αν θέλετε, με την κοινωνική πλειοψηφία. Το πώς θα διαχειριστείτε αυτή την ευκαιρία, έχει ιδιαίτερη σημασία και για τον τόπο, αλλά και για το μέλλον το δικό σας. Και ο τρόπος με τον οποίο τη διαχειρίζεστε, πραγματικά δεν πρέπει να σας δημιουργεί αισιοδοξία.

Κρίνετε, λοιπόν, τα δικά σας πεπραγμένα, επιχειρηματολογήστε για τα δικά σας πεπραγμένα και αφήστε το παρελθόν. Μην ξεχνάτε ότι έχετε και εσείς τώρα παρελθόν. Είναι η δεύτερη θητεία σας. Δεν μπορείτε να κρύβεστε πάλι πίσω από το παρελθόν του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν μπορεί να παριστάνετε για δεύτερη θητεία την αντιπολίτευση της Αντιπολίτευσης.

Προχθές έγινε το αστυνομικό φιάσκο στην Κρήτη, όπου πήγαν οι αστυνομικοί, δίκη παρελάσης, να αντιμετωπίσουν το οργανωμένο έγκλημα. Σήμερα μάλιστα, έγινε επιχείρηση επίδειξης –είναι πρωτοφανές, δεν έχει ξαναγίνει αυτό– υπό το φως των προβολέων της τηλεόρασης. Και αντί να κάνετε αυτοκριτική, αντί να πάρετε μέτρα, σας άκουσα πάλι να μιλάτε για διαχρονικές ευθύνες. Αυτό είναι το ζήτημα ή κρίνεται πώς λειτουργεί και αποδίδει σήμερα η Αστυνομία, η οποία έχει χαλαρώσει επί των ημερών σας και έχει συνεχίσει αποτυχίες; Αυτό κρίνεται. Ποιες ήταν οι ενέργειες για τριάντα χρόνια, έτσι ώστε να αντιμετωπισθεί η εγκληματικότητα που υπήρχε στην περιοχή –υπήρχαν κρούσματα– και που σιγά-σιγά άρχισε να οργανώνεται, να εξελίσσεται σε οργανωμένο έγκλημα με διακίνηση ναρκωτικών, εμπόριο όπλων και όλα τα συμπτώματα του οργανωμένου εγκλήματος; Πώς το αντιμετωπίσατε; Είστε Κυβέρνηση. Εσείς κρίνεσθε. Μη σας κοινοποιείται. Να μάθετε να αντέχετε την κριτική.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κριθήκαμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Πριν όμως προχωρήσω σε κριτική του Απολογισμού, είμαι υποχρεωμένος, μιας και τοποθετήθηκαν πολλοί συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, να κάνω ορισμένα

σχόλια πάνω στο ζήτημα του ρόλου της Βουλής.

Πράγματι πολλοί συνάδελφοι, από όλες τις πτέρυγες, έδειξαν την ανησυχία τους για τον απλά τυπικό, επικυρωτικό θα έλεγα –όχι καν κυρωτικό– ρόλο της Βουλής, ιδιαίτερα όσον αφορά τα συγκεκριμένα ζητήματα. Και έχουμε ξανασυζητήσει για την ενσωμάτωση οδηγιών και τα δημοσιονομικά ζητήματα που έχουν σχέση και με τη σημερινή συζήτηση του Ισολογισμού- Απολογισμού, του προσχεδίου και του σχεδίου του Προϋπολογισμού.

Με την αναθεώρηση του Συντάγματος προχωρήσαμε με βάση το άρθρο 79 στη σύσταση ειδικής επιτροπής –έγινε και με το άρθρο 31 του Κανονισμού της Βουλής– για την ειδική συζήτηση του Ισολογισμού και Απολογισμού. Ο Ισολογισμός και ο Απολογισμός –θυμίζω για τους νεότερους συναδέλφους– μέχρι τότε συνεζητείτο μαζί με τον Προϋπολογισμό και ουσιαστικά δεν συνεζητείτο καν. Ήταν ένα βήμα, ήταν μια κατάκτηση. Αυτό, όμως, το βήμα δεν αξιοποιήθηκε. Και εδώ δεν αρκεί να εκφράζουμε, ύστερα από πέντε χρόνια, απλώς προθέσεις. Θυμίζουμε πραγματικά εκείνον που «δεν θέλει να ζυμώσει και πέντε μέρες κοσκινίζει».

Μπορούμε να πάρουμε συγκεκριμένα μέτρα –και έχουν τοποθετηθεί πολλοί συνάδελφοι– μετά από αυτές τις νέες ρυθμίσεις του Κανονισμού και του Συντάγματος, έτσι ώστε να αναβαθμίσουμε το ρόλο της Βουλής στην κατάρτιση του Προϋπολογισμού, στη συζήτηση και ψήφιση του Προϋπολογισμού –προσχεδίου και σχεδίου Προϋπολογισμού– στον έλεγχο ιδιαίτερα της πιστής εφαρμογής τους.

Μπορούμε να πάρουμε αυτά τα μέτρα και είμαστε έτοιμοι απ'όλες τις πτέρυγες να τα προσυπογράψουμε. Αν θέλουμε πραγματικά να αναβαθμιστεί το Κοινοβούλιο, πρέπει να αναβαθμίσουμε την κοινοβουλευτική διαδικασία. Εσείς δεν παίρνετε κανένα μέτρο. Άκουσα πάλι να μας υπόσχεται η Κυβέρνηση «Προϋπολογισμούς των προγραμμάτων».

Ας μιλήσουμε όμως πρώτα για προϋπολογισμό των πραγμάτων, την ανάγκη για ειλικρίνη και αξιοπιστο προϋπολογισμό.

Και στο νέο προσχέδιο του Προϋπολογισμού, κύριε Υπουργέ, κανένα βήμα δεν έγινε προς αυτή την κατεύθυνση. Είμαστε μακριά από τους νέους προσανατολισμούς για τη βελτίωση της ποιότητας των δημόσιων οικονομικών που είναι και ευρωπαϊκοί προσανατολισμοί. Εμείς είμαστε έξω από αυτή την πορεία. Αυτό ζητάμε να αλλάξει.

Εφόσον λοιπόν –τοποθετήθηκαν σχετικά και θετικά και συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας– είναι κοινός τόπος ότι θα πρέπει να πάμε σε μια αναβαθμισμένη λειτουργία της Βουλής, καλό είναι να υπάρξει νομοθετική πρωτοβουλία από την Κυβέρνηση. Έτσι ώστε η Βουλή, οι επιτροπές και οι ίδιοι οι Βουλευτές, να έχουν επιστημονική στήριξη και ουσιαστική συμμετοχή στην κατάρτιση ψήφιση και έλεγχο εφαρμογής του Προϋπολογισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν έγινε και καμιά βελτίωση, κυρία Πρόεδρε, ούτε όσον αφορά τη διαδικασία του Ε.Σ.Π.Α.. Θα έρθει και αυτό στη Βουλή και θα τα πούμε. Είναι στην ίδια λογική. Το Ε.Σ.Π.Α., το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, όπως λέμε, καθορίζει ουσιαστικά την αναπτυξιακή πορεία της χώρας, μέχρι το 2013 και ουσιαστικά μέχρι το 2016, γιατί θα υπάρχει και το ν συν 3.

Αυτό πέρασε «en passant». Μας ήρθε προ ημερών στη Βουλή, για κύρωση ενώ έχει υποβληθεί και έχει εγκριθεί από την Κοινότητα, από το Μάρτιο. Ανοίξτε, λοιπόν, τις διαδικασίες προς το Κοινοβούλιο, έτσι ώστε να αποκτήσει ουσιαστικό ρόλο συμμετοχής, αλλά και ελεγκτικό ρόλο. Και αυτό θα είναι προς όφελος της χώρας. Και αυτό θα είναι προς όφελος της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης την οποία επικαλείσθε και προεκλογικά και την οποία δεν καταπατείτε.

Στο λίγο χρόνο που έχω –ο χρόνος είναι περιορισμένος, είναι οργανωμένη η συζήτηση– θέλω να πω ότι ο Προϋπολογισμός σας μόνο χρηστή διαχείριση δεν αποδεικνύει. Τουναντίον, επιδείξτε ανικανότητα στη διαχείριση, αδιαφάνεια, λογιστικά τρικ για τα οποία κατηγορούσατε, εμείς, αλλά εσείς εφαρμόζετε. Και το αποτέλεσμα είναι, όπως είπα, τα αποτελέσματα σε σχέση

με τις προβλέψεις απέχουν. Αυτό δεν μπορεί κανένας να τα αρνηθεί. Δεν μπορεί κανένας να αρνηθεί ότι ξέφυγαν, εκτροχιάστηκαν οι δαπάνες σε σχέση με τις προβλέψεις και ότι υπε-λείφθησαν πολύ τα έσοδα και μάλιστα, τα φορολογικά έσοδα από έμεσους φόρους, παρ'ότι αυξήσατε δύο φορές τον ειδικό φόρο στα τσιγάρα, στα καύσιμα, στην κινητή τηλεφωνία και αυξήσατε και το Φ.Π.Α..

Αυτό λέγεται αποτελεσματική δημοσιονομική διαχείριση; Κανέναν ειδικό λογαριασμό δεν καταργήσατε παρ' όλα όσα λέγατε και η σπατάλη δεν περιορίστηκε. Λέγεται αυτό χρηστή δημοσιονομική διαχείριση; Όχι.

Αυτή τη διαχείριση κρίνουμε και καταψηφίζουμε. Όπως καταψηφίζουμε συνολικά την οικονομική σας διαχείριση και την οικονομική σας πολιτική, που όχι μόνο δεν κάλυψε τα δημοσιονομικά ελλείμματα –γιατί εικονική είναι η δημοσιονομική πραγματικότητα που παρουσιάζετε– αλλά δημιούργησε και αναπτυξιακά και κοινωνικά ελλείμματα. Και προμηνύει, δυστυχώς, με τη συνέχεια που παίρνει στη δεύτερη θητεία σας, λιγότερη ευμερία για όλους και περισσότερη αδικία για τους πολλούς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Γείτονα.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχάλης Γιαννάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι με τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις του κ. Γείτονα δύσκολα θα μπορούσε κάποιος να διαφοροποιηθεί με την έννοια της λειτουργίας και των επιτροπών και του Κοινοβουλίου. Σίγουρα οι επιτροπές μας χρειάζονται ειδικούς επιστήμονες για να στηρίξουν την κοινοβουλευτική μας προσπάθεια, γιατί είναι βέβαιο –και νομίζω ότι όλοι θα συμφωνήσουμε– ότι κανείς από μας δεν μπορεί να είναι ειδικός για όλα τα θέματα.

Βέβαια, αναφέρθηκε στην αλλαγή που έγινε και στον ορισμό της νέας επιτροπής που θα ασχολείται με τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό των προηγούμενων ετών. Νομίζω ότι ήταν μια καλή πρόθεση, αλλά στην πράξη δεν βοήθησε και δεν βοηθάει σε τίποτα. Και δεν βοηθάει γιατί είδαμε τα δύο-τρία χρόνια που λειτουργεί αυτή η επιτροπή ότι δεν προσθέτει τίποτα. Ούτε αναλυτικότερη συζήτηση έγινε ούτε φωτισήκαμε, αν θέλετε ή έγιναν προτάσεις για την καλύτερη λειτουργία της.

Νομίζω ότι τέτοια θέματα, που είναι καθαρά οικονομικού περιεχομένου, θα μπορούσε κάλλιστα η Επιτροπή Οικονομικών να τα εξετάσει.

Άλλωστε, εκεί συμμετέχουμε οι περισσότεροι συνάδελφοι, συνάδελφοι που έχουν διατελέσει Υπουργοί με εμπειρία και θα μπορούσαμε πολύ καλύτερα τέτοια θέματα να τα εξετάζουμε μέσα από την Επιτροπή Οικονομικών.

Επίσης, ελέγχθη από όλους ότι η σημερινή συζήτηση είναι μια τυπική διαδικασία. Νομίζω ότι κανείς δεν μπορεί να διαφωνήσει. Δεν υπάρχει προηγούμενο να μην έχει ψηφιστεί κάποιος Απολογισμός ή Ισολογισμός προηγούμενης χρονιάς. Και φανταστείτε τι θα γινόταν αν εμείς, μέσα απ' αυτή τη διαδικασία, καταψηφίζαμε τη συγκεκριμένη πρόταση, το συγκεκριμένο νόμο. Δεν ξέρω αν υπάρχει τρόπος να αλλάξει κάτι, αλλά το θεωρώ αδιανόητο. Και είμαι βέβαιος ότι εάν σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν κυβέρνηση, θα ήταν υποχρεωμένο, εάν εμείς οι ίδιοι απειχάμε από τη συζήτηση και την ψηφοφορία, να ψηφίσει το ίδιο τον Απολογισμό του 2005, αν και τότε ήταν αντιπολίτευση. Το ίδιο κάναμε εμείς και το 2004 και το 2005, όταν ήρθαν οι Απολογισμοί του 2002, του 2003, του 2004.

Πρόκειται, λοιπόν, σίγουρα για μια τυπική διαδικασία, αλλά και για μια διαδικασία που σίγουρα δίνει τη δυνατότητα στους συναδέλφους να αναφερθούν σε όποιο ζήτημα θεωρούν ότι είναι ενδιαφέρον και ειδικά ότι είναι επίκαιρο, όπως έκανε και ο κ. Γείτονας, που αναφέρθηκε στα γεγονότα της Κρήτης, γεγονότα που σίγουρα δεν τιμούν κανέναν μας, αλλά και γεγονότα που έδειξαν από την πρώτη στιγμή την πολιτική βούληση που υπάρχει σήμερα και που στο παρελθόν ήταν ανύπαρκτη.

Και θα ήθελα να θυμίσω στους συναδέλφους ότι στο παρελθόν υπήρξαν περιστατικά, όπου με περιπολικά της Αστυνομίας οι παράνομοι στην Κρήτη μετέφεραν τα χασισόδεντρα. Υπάρ-

χει, λοιπόν, η βούληση. Η τοπική κοινωνία και οι τοπικοί παράγοντες πρέπει να συνδράμουν σε τέτοιες πρωτοβουλίες, γιατί είναι ένα θέμα, που εκτός από την εγκληματική του διάσταση, έχει σίγουρα και την κοινωνική.

Για να έρθουμε, λοιπόν, στο θέμα, δεν νομίζω ότι υπάρχει προηγούμενο όσον αφορά στην καταψήφιση Ισολογισμού και Απολογισμού και νομίζω ότι το ίδιο θα συμβεί και τώρα και στο μέλλον.

Αλλωστε, είναι βέβαιο ότι η εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2005 –γιατί άκουσα από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι το 2005 υπήρξαν υπερβάσεις, δεν έγινε σωστή διαχείριση και εκτέλεση του Προϋπολογισμού– κρίθηκε πολύ πρόσφατα, στις τελευταίες εκλογές. Και ο λαός, η κοινωνία, αναγνώρισε την προσπάθεια που γίνεται από το 2004 και μετά και αναγνώρισε ότι τουλάχιστον σε θέματα οικονομίας έχουμε μία σταθερή πρόοδο, μία σταθερή πρόοδο την οποία δεν υποστηρίζουμε και δεν αναφέρουμε εμείς, επιχειρηματολογώντας από κομματικό πατριωτισμό, αλλά γιατί πραγματικά και οι διεθνείς οργανισμοί, αλλά κυρίως γιατί οι εταίροι μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση αναγνωρίζουν και επικροτούν αυτή την προσπάθειά μας.

Ο κύριος Υπουργός πριν από λίγο αναφέρθηκε διεξοδικά στο τι εκτελέσαμε το 2005 και στο τι προσπάθεια έγινε και ακούσαμε πολλούς συναδέλφους, όπως τον κ. Βερελή –ο οποίος, δυστυχώς, είναι απών– να επιστρέφουν στο θέμα της απογραφής, ένα θέμα που χρόνια τώρα προσπαθεί η Αντιπολίτευση να το φέρει στην επιφάνεια και, αν θέλετε, το έχει σαν «καραμέλα» στο στόμα της πιστεύοντας ότι έτσι θα μπορέσει να βλάψει πολιτικά την κυβέρνηση.

Νομίζω ότι και το θέμα της απογραφής πολιτικά έχει κριθεί όχι μόνο στις εκλογές, αλλά και στην καθημερινότητα, γιατί η καθημερινότητα απέδειξε ότι εάν δεν είχαμε επιλέξει το δρόμο της απογραφής, τότε τα προβλήματα θα ήταν μπροστά μας και τότε δεν θα μπορούσαμε να ξεπεράσουμε και να «γιατρέψουμε» την πληγωμένη αξιοπιστία μας στους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και σήμερα, πραγματικά, βλέπουμε τους εταίρους μας να συνδιαλέγονται, να εμπιστεύονται τη σημερινή Κυβέρνηση με ό,τι θετικό αυτό συνεπάγεται για την πορεία της οικονομίας του τόπου μας.

Επίσης, έχουν γίνει σημαντικά βήματα ώστε στο μέλλον οι προϋπολογισμοί που θα συζητήσουμε, θα επικυρώσουμε, αλλά κυρίως θα εκτελέσουμε να έχουν αναμορφωθεί προς το καλύτερο και μέσα από διαδικασίες, αλλά και μέσα από νομοθετικές πρωτοβουλίες.

Είναι γνωστό ότι πλέον οι ειδικοί λογαριασμοί θα εντάσσονται στον προϋπολογισμό. Επίσης, είναι γνωστή και η σημαντική προσπάθεια που έχει γίνει για την αναδιάρθρωση των υπηρεσιών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, μια αναδιάρθρωση που θα δώσει τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση, στη Βουλή, στην Επιτροπή Οικονομίας και Οικονομικών, όποτε συζητάμε ανάλογα θέματα, να έχουμε πιο καθαρή εικόνα για τον προϋπολογισμό που κουβεντιάζουμε.

Ακούστηκαν από συναδέλφους της Αντιπολίτευσης όλων των Κομμάτων κριτικές και η κριτική, κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ εύκολη. Προτάσεις συγκεκριμένες όμως για το πώς θα μπορέσουμε να γίνουμε πιο αποτελεσματικοί στη σύνταξη των προϋπολογισμών, αλλά και στην εκτέλεσή τους, κυρίως, δεν ακούσαμε.

Ακούσαμε τον κ. Γεωργιάδη του ΛΑ.Ο.Σ. να κάνει κριτική στην Κυβέρνηση για την «πολυτελέστατη», όπως την ονόμασε, έκδοση των τόμων του Απολογισμού και του Ισολογισμού. Νομίζω ότι αυτό δεν αντέχει σε κριτική. Ιδιαίτερα με το ύφος που αναφέρθηκε στο σημείο αυτό της τοποθέτησής του νομίζω ότι είναι πέρα για πέρα λαϊκισμός και μάλιστα, είναι ορθόδοξος λαϊκισμός. Σωστά συμμετέχει στο Κόμμα που συμμετέχει ο κ. Γεωργιάδης και εκφράζεται με τον τρόπο που εκφράζεται.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Φτάνει η καραμέλα «λαϊκισμός»!

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Εδώ είμαστε και κρινόμαστε όλοι οι συνάδελφοι και για το τι λέμε και για τη συμπεριφορά μας. Θα πρέπει να προσέχουν, ιδιαίτερα οι νέοι συνάδελφοι, όταν αναφέρονται σε διαδικασίες που είναι θεσμοθετημένες.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αρκετά την ανεχθήκαμε!

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Θα πρέπει οι συνάδελφοι, όταν αναφέρονται...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μιλήσατε για ήθος, αλλά δεν τιμάτε αυτά που λέτε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Ροντούλη, σεβαστείτε τον Κανονισμό. Δεν διακόπτεται ο ομιλητής!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, σας παρακαλώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Καθίστε κάτω, κύριε συνάδελφε! Δεν έχετε το λόγο!

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: ...σε συγκεκριμένες διαδικασίες που είναι θεσμοθετημένες με απαξιοτικό τρόπο και με το ύφος που μίλησε ο συγκεκριμένος συνάδελφος είμαι υποχρεωμένος να του απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε ομιλητά, μη διακόπτετε και μην προκαλείτε!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Χρησιμοποιήσατε ένα ύφος που δεν συνάδει στο Κοινοβούλιο!

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ξέρω πολύ καλά τις λέξεις που χρησιμοποιώ και νομίζω ότι...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΛΑ.Ο.Σ. είναι εδώ με την ψήφο των πολιτών!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριοι συνάδελφοι, δεν γίνεται διάλογος σ' αυτήν την Αίθουσα!

ΜΙΧΑΗΛ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, γιατί νομίζω ότι τόσο οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας όσο και ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκαν με λεπτομέρειες σε στοιχεία του προϋπολογισμού του 2005 και στην προσπάθεια που έγινε ιδιαίτερα για το έλλειμμα, το οποίο από 8% περιορίστηκε το 2005 στο 5,6%, με στόχο το 2010 για πρώτη φορά να έχουμε ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς.

Ο προϋπολογισμός, λοιπόν, όσο και η εκτέλεσή του το 2005, όπως προείπα, κρίθηκε στις προηγούμενες εκλογές και κρίθηκε θετικά από τον ελληνικό λαό. Αυτό σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να μας εφησυχάζει. Αντίθετα, θα πρέπει και το οικονομικό επιτελείο και η Κυβέρνηση, αλλά και όλοι μας να στηρίξουμε αυτήν την προσπάθεια, μια προσπάθεια που έχει ως στόχο να φέρει τις ομάδες του πληθυσμού, που πραγματικά έχουν ανάγκη, τους χαμηλοσυνταξιούχους και τα φτωχά νοικοκυριά σε καλύτερη μοίρα. Νομίζω ότι αυτή είναι η προσπάθεια και αυτήν την επιβράβευσε ο λαός στις τελευταίες εκλογές, αλλά και θα την επιβραβεύσει, όποτε αυτές και αν γίνουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Σπηλιόπουλος από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχήν, θέλω να πω ότι υπάρχει ένα γενικότερο θέμα με την ευκαιρία της συζήτησης για τον Ισολογισμό και τον Απολογισμό του έτους 2005. Το θέμα αυτό είναι ο ρόλος του Κοινοβουλίου, ο ρόλος της Βουλής στη σύνταξη του προϋπολογισμού, στην εφαρμογή και στον έλεγχο του.

Βέβαια, έγινε κάποιο βήμα με τη θεσμοθέτηση του προσχεδίου του προϋπολογισμού, αλλά εν πάση περιπτώσει και σ' αυτήν την περίπτωση η Βουλή έχει ελάχιστες δυνατότητες και ελάχιστη συμμετοχή στη σύνταξη του προϋπολογισμού, στην εφαρμογή του, αλλά και στον έλεγχο.

Έρχεται εδώ ο προϋπολογισμός, ψηφίζεται και στην πορεία βλέπουμε πολλές φορές αλλαγές. Βλέπουμε αποφάσεις των Υπουργών που αλλάζουν τον προϋπολογισμό και, βέβαια, το Κοινοβούλιο δεν έχει καμμία, απολύτως, συμμετοχή σ' αυτήν τη διαδικασία.

Πιτεύω, λοιπόν, ότι όλοι συμφωνούμε πως σ' αυτήν τη διαδικασία σύνταξης του προϋπολογισμού, κυρίως, όμως, στην εφαρμογή και στον έλεγχο του, θα πρέπει να αναβαθμιστεί ο ρόλος του Κοινοβουλίου. Να υπάρχει περισσότερη παρέμβαση από τους Βουλευτές, ούτως ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και διαφάνεια.

Θέλω να πω όμως, κύριοι συνάδελφοι, με την ευκαιρία αυτής της συζήτησης για τον απολογισμό του έτους 2005, ότι είναι μια

«χρυσή» ευκαιρία για να δούμε συνολικά, να κάνουμε μια αποτίμηση της οικονομικής πολιτικής της περασμένης τετραετίας που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία.

Συζητώντας για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του έτους 2005 έχουμε μια καθαρή εικόνα για την οικονομική πολιτική την οποία εφάρμοσε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Αξίζει να θυμηθούμε πως ξεκίνησε την πορεία της στην οικονομία η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Κατ' αρχήν είχε μιλήσει για τον πρώτο αξιόπιστο και φερέγγυο προϋπολογισμό. Αυτή ήταν η ορολογία την οποία χρησιμοποίησε και ο Υπουργός Οικονομίας, βεβαίως όμως και ο Πρωθυπουργός της χώρας ο κ. Καραμανλής. Είδαμε, όμως, αμέσως με την έναρξη του 2005 να αλλάζουν δραματικά πολλά στοιχεία από τον προϋπολογισμό. Κατ' αρχήν, ο Φ.Π.Α. Θυμάμαι εδώ στη Βουλή όταν συζητούσαμε τον προϋπολογισμό του 2005, είχε προκληθεί ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, ο κ. Αλογοσκούφης, εάν επρόκειτο να υπάρξει αύξηση του Φ.Π.Α. κατά την επόμενη χρονιά γιατί δεν το προέβλεπε ο προϋπολογισμός του 2005. Είχε αρνηθεί εδώ στη Βουλή ότι θα υπήρχε αύξηση του Φ.Π.Α.. Βέβαια, αυτή η άρνησή του θυμίζει λίγο πολύ και το κλίμα που υπάρχει σήμερα, που αρνείται κατά περιόδους με μισόλογα η Κυβέρνηση την αύξηση του Φ.Π.Α. που φαίνεται ότι είναι μια πορεία χωρίς επιστροφή.

Αλλά τι είδαμε όμως στη συνέχεια; Είδαμε το Φ.Π.Α. να αυξάνεται κατά μία μονάδα, είδαμε να αυξάνονται οι άλλοι έμμεσοι φόροι και βέβαια, ήρθε στο προσκήνιο η μεγάλη υπόθεση της απογραφής. Ενοχλείται η Κυβέρνηση, σήμερα, όταν κάνουμε κριτική γι' αυτό το μεγάλο ζήτημα της απογραφής. Και ενοχλείται, γιατί έφερε κατά βάθος ότι ήταν ένα μεγάλο λάθος το ζήτημα της απογραφής. Γιατί κανένας, βεβαίως, δεν θα είχε αντίρρηση να υπάρχει απογραφή με τον έλεγχο της Τράπεζας της Ελλάδος, με διαφάνεια και με στοιχεία τα οποία θα ήταν αξιόπιστα και αντικειμενικά. Κανένας δεν θα είχε καμμία τέτοια αντίρρηση. Όμως είδαμε πως εξελίχθηκε αυτή η περίπτωση απόφαση της απογραφής και πόσες φορές άλλαξαν τα στοιχεία, τα οποία άλλαζαν με μία, θα έλεγα, ευκολία, δημιουργώντας έτσι υπόνοιες ότι όλη αυτή η υπόθεση της απογραφής δεν είχε κανέναν άλλο στόχο παρά να ακυρώσει τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης και να συκοφαντήσει τους αντιπάλους.

Όμως, είδαμε και άλλα πράγματα. Είδαμε για παράδειγμα τα κρυφά χρέη για τα οποία εκόπτετο όταν ήταν αντιπολίτευση η Νέα Δημοκρατία ή τους ειδικούς λογαριασμούς να θεριεύουν και να είναι καθεστώς.

Όμως θέλω να πω με δύο λόγια τι ακριβώς έγινε με τον προϋπολογισμό του 2005 του οποίου τον απολογισμό συζητάμε σήμερα. Είδαμε πραγματικά, όπως είπα και προηγουμένως, να έχουμε την αύξηση του Φ.Π.Α. κατά μία μονάδα. Και εδώ υπάρχει το παράδοξο που ακούσαμε και πριν από λίγο. Παρότι αυξήθηκε ο Φ.Π.Α. κατά μία μονάδα, είχαμε υστέρηση εσόδων από το Φ.Π.Α. Και αυτό οφείλεται βεβαίως στη αδυναμία ελέγχου, στην αδυναμία πάταξης της φοροδιαφυγής και στη διάλυση των φοροεισπρακτικών μηχανισμών του κράτους. Είδαμε όμως και την αύξηση των εμμέσων φόρων, είδαμε επίσης την υπέρβαση των δαπανών. Εδώ θέλω να σταθώ λιγάκι παραπάνω.

Είχε μιλήσει ο κ. Καραμανλής προεκλογικά, είχε πει τότε και στις προγραμματικές δηλώσεις, όταν ανέλαβε την διακυβέρνηση της χώρας το Μάρτιο του 2004 ότι εμείς τις υποσχέσεις τις οποίες έχουμε δώσει –έτσι είχε πει τότε– θα τις εφαρμόσουμε στο ακέραιο. Και είχε πει πως θα τις εφαρμόσει, είχε πει από πού θα βρει τα χρήματα. Είχε πει ότι θα εξοικονομήσουμε 10.000.000.000 ευρώ από την πάταξη της σπατάλης, από την πάταξη της διαφθοράς και από την πάταξη της φοροδιαφυγής. Είδαμε όμως, τίποτα από όλα αυτά; Είδαμε κάτι να μειώνεται από όλα αυτά; Αντίθετα, είδαμε να αυξάνονται οι δαπάνες και βεβαίως, να μην υπάρχει καμμία πρόοδος σ' αυτά τα ζητήματα.

Θέλω όμως να κάνω και μια ακόμα αναφορά στο ζήτημα της απογραφής, για την οποία όπως είπα δεν θα είχε κάποιος αντίρρηση εάν γινόταν με έναν αξιόπιστο τρόπο. Το ερώτημα όμως είναι άλλο. Πώς η Ευρωπαϊκή Ένωση, πώς οι μηχανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίοι βεβαίως δεν είχαν καμμία αντίρρηση να δουν την καταγραφή των ελλειμμάτων με έναν διαφο-

ρετικό τρόπο, ειδικά στο θέμα της καταγραφής των αμυντικών δαπανών, στην οποία, βεβαίως, προσγειωθήκατε και εσείς μετρώντας το παρελθόν και συμφωνήσατε, γιατί είδατε ότι ήταν λάθος και το επέβαλε και η Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά δεν ωφέλουσε και τη χώρα.

Εν πάση περιπτώσει, το ερώτημα είναι πώς δεχόταν η Ευρωπαϊκή Ένωση όλα αυτά τα στοιχεία, τα οποία δίδετε κατά καιρούς και τα οποία δεν είχαν καμμία αξιοπιστία. Η απάντηση είναι πλέον σαφής.

Είναι βέβαιο ότι ο κ. Μπαρόζο και οι αρμόδιες υπηρεσίες δεν ήθελαν να δυσκολέψουν τον κ. Καραμανλή στους εκλογικούς σχεδιασμούς κι αυτό φάνηκε, απολύτως, μετά τις εκλογές του 2007 όταν ήρθε η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση και αμφισβήτησε την αύξηση του Α.Ε.Π. στο 25%, όπως είχατε εσείς προτείνει και την ενέκρινε στο 9,6%. Επίσης μιλήσατε πολλές φορές, τώρα τελευταία, για τις προβλέψεις της οικονομίας και για τα στοιχεία τα οποία στέλνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έτσι φαίνεται, όμως, ότι αμφισβητείται η αξιοπιστία όλων αυτών των στοιχείων, τα οποία στέλνει η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κλείνοντας θα ήθελα να κάνω μια μικρή αναφορά στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο απ' ό,τι φαίνεται ήταν το εύκολο θύμα της απογραφής και της προσπάθειας μείωσης των ελλειμμάτων. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων όταν το μειώσατε –γιατί το μειώσατε και στον προϋπολογισμό του 2005– είχατε μια δικαιολογία. Είχατε πει τότε ότι εμείς μειώνουμε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων αλλά τις επενδύσεις δεν πρόκειται να τις μειώσουμε γιατί θα κάνουμε τις Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα. Και τις θεσμοθετήσατε. Βέβαια, συμπράξεις ακόμη δεν είδαμε στη Βουλή και δεν είδαμε παρ' ό,τι είστε υποχρεωμένοι να φέρετε έκθεση, σύμφωνα με το νόμο.

Γράφει ο νόμος ότι κάθε χρόνο πρέπει να φέρνεται έκθεση. Μάλιστα, όταν είχα θέσει το θέμα στον κ. Αλογοσκούφη στην επιτροπή είχε πει: «βεβαίως θα φέρουμε». Είμαστε στον τρίτο χρόνο -το 2005 ψηφίσαμε αυτό το νόμο- και δεν έχουμε δει καμμία έκθεση για το τι, ακριβώς, γίνεται με τις Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γιατί οκτώ λεπτά, κυρία Πρόεδρε; Δεν έχω δέκα λεπτά εγώ; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου):** Είναι οργανωμένη η συζήτηση. Το κόμμα σας πρότεινε οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Εν πάση περιπτώσει, θα κλείσω.

Το θέτω, κύριε Υφυπουργέ, γιατί νομίζω ότι οφείλετε –το λέει ο νόμος αυτό– να φέρετε στη Βουλή αυτή την έκθεση για να δούμε την πρόοδο των συμπράξεων, οι οποίες γίνονται κατά παρέκκλιση όλων των νόμων και της ανάθεσης των μελετών και της ανάθεσης των έργων και της πρόσληψης ειδικών συμβούλων και γενικότερα για την εξέλιξη αυτών των προγραμμάτων. Δεν γνωρίζει κάποιος τίποτα παρά μόνο η Ειδική Γραμματεία των Σ.Δ.Ι.Τ..

Κλείνω λέγοντας ότι συμφωνώ με αυτό που είπε πριν από λίγο ο εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Μίλησε για τους ειδικούς λογαριασμούς, για τις φυσικές καταστροφές. Πράγματι, υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα και σήμερα το αντιμετωπίζει και η Κυβέρνηση. Και το λέω αυτό γιατί διαβάζω, σήμερα, στις εφημερίδες ότι οι κάλπες και οι πυρκαγιές απογείωσαν το έλλειμμα. Δεν υπάρχει ένας τρόπος για να αντιμετωπίσουμε τέτοιες ανάγκες και στη χώρα μας, δυστυχώς, έχουμε κάθε χρόνο τέτοιες ανάγκες. Φωτιές έχουμε. Πλημμύρες έχουμε. Σεισμούς έχουμε. Άρα, κάποια στιγμή το κράτος πρέπει να αποκτήσει ένα λογαριασμό για να καλύπτει αυτά τα γεγονότα.

Με τη συζήτηση αυτή του απολογισμού φαίνεται ποια ήταν η πολιτική και η αποτυχία συνολικά της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης την προηγούμενη τετραετία. Φαίνεται, όμως, ότι δεν θα είναι καλύτερη και την επόμενη περίοδο για την οποία πήρε την ανοχή του ελληνικού λαού. Γι' αυτό εμείς δεν ψηφίζουμε τον Ισολογισμό και τον Απολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Σπηλιόπουλο.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών, Ανάπτυξης και Οικονομίας και Οικονομικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας διοικητικής φύσεως μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Γαλλικής Δημοκρατίας περί συνεργασίας στο πλαίσιο Τεχνολογικού Συστήματος Επιδείξεως μη Επανδρωμένου Μαχητικού Αεροσκάφους (UCAV)».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει ο κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Απολογισμός και ο Ισολογισμός του κράτους εμφανίζουν αντίστοιχα τα αποτελέσματα της εκτέλεσης του προϋπολογισμού των εσόδων και εξόδων του κράτους και τους λογαριασμούς, τόσο τους εντός του προϋπολογισμού, όσο και τους εκτός αυτού που έχουν σχέση με τη χρηματιστική διαχείριση του δημοσίου.

Ο Απολογισμός και Ισολογισμός του κράτους αποτελούν σημαντικά νομοθετήματα για το κράτος, καθώς σ' αυτά εμπεριέχονται τα αποτελέσματα της δημοσιονομικής διαχείρισης.

Γι' αυτό το λόγο, ο συνταγματικός νομοθέτης έχει θεσπίσει ειδικό έλεγχο επί αυτών των θεμάτων.

Οι παρατηρήσεις που έγιναν απ' όλους τους συναδέλφους επί της διαδικασίας που είναι ταυτόχρονα και πολύ ουσιαστικές, έχουν ήδη διατυπωθεί και επισημαίνω ότι συμφωνώ και κρίνω και εγώ απαραίτητη τη βελτίωσή τους για την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων της Ειδικής Επιτροπής Ελέγχου, τη στελέχωση με εξειδικευμένο επιστημονικό, τεχνοκρατικό προσωπικό, με την ταχύτητα που απαιτείται, προκειμένου να μην υπάρχει μεγάλη χρονική απόσταση της διαδικασίας κύρωσης από το οικονομικό έτος το οποίο αφορά.

Ο προϋπολογισμός του 2005, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν ένας προϋπολογισμός που συντάχθηκε από μια υπεύθυνη Κυβέρνηση, σε μια περίοδο δύσκολη για τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας και συντάχθηκε με δικαιοσύνη, κοινωνική ευαισθησία και παράλληλα, και κύρια, με προοπτική για το μέλλον. Ήταν ένας προϋπολογισμός ειλικρινής, χωρίς ίχνος «δημιουργικής λογιστικής» κάτι για το οποίο ήμασταν μαθημένοι για πολλά χρόνια μέχρι τότε.

Ενδεικτικά, στο σύνολο, λοιπόν, των εσόδων του προϋπολογισμού είχαμε πρόβλεψη για 81.000.000.000 ευρώ και τελικά εισπράχθηκαν 90.000.000.000 ευρώ. Ο προϋπολογισμός για τα τακτικά έσοδα ήταν 17.000.000.000 ευρώ και η είσπραξη 17,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι άμεσοι φόροι αυξήθηκαν κατά 13,25% σε σχέση με το 2004, ενώ οι έμμεσοι μόνο κατά 3,96%, γεγονός που σημαίνει ότι και σωστότερη απόδοση φόρων σημειώθηκε και παράλληλα δεν επιβαρύνθηκαν οι οικονομικά ασθενέστεροι από τους έμμεσους φόρους, από τους οποίους πλήττονται περισσότερο, όπως προοιωνίζαν τότε οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης.

Για τις δαπάνες οι προβλέψεις ήταν 73.000.000.000 ευρώ και οι πληρωμές έφτασαν τα 82.000.000.000 ευρώ. Οι Δημόσιες Επενδύσεις προβλέπονταν στα 8.000.000.000 ευρώ περίπου και ανήλθαν στα 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ, με ένα τελικό αποτέλεσμα η πρόβλεψη να είναι στα 81.000.000.000 ευρώ και οι πληρωμές να είναι στα 90.000.000.000 ευρώ. Αυτά είναι αριθμοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ο Απολογισμός και ο Ισολογισμός, λοιπόν, για τον προϋπολογισμό του 2005 είναι πλήρως και ξεκάθαρα ισοσκελισμένοι, προϊόν μιας οργανωμένης και εύρυθμης οικονομικής πολιτικής και διαχείρισης.

Μίλησα πριν από λίγο για αναβάθμιση του κοινοβουλευτικού ρόλου όσον αφορά τις διαδικασίες. Και επιτέλους, επειδή κάθε χρόνο μονότονα όλοι τα λέμε, όλοι συμφωνούμε, όλες οι πτέρυγες της Βουλής, έτσι και φέτος είναι μια από τα ίδια. Θα πρέπει κάποια στιγμή να παρθεί επιτέλους η πρωτοβουλία, ώστε να αλλάξει και ο τρόπος τόσο κατάρτισης των προϋπολογισμών, αλλά κύρια των Απολογισμών και Ισολογισμών του κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την άσκηση των κοινοβουλευτικών καθηκόντων, πάντα επιδεικνύω μεγάλη προσοχή και στα λόγια μου και στα έργα και νιώθω μεγάλη ευθύνη απέναντι σ' αυτούς που εκπροσωπώ. Σήμερα, τα ανοικτά θέματα είναι πάρα πολλά, και γι' αυτά μίλησαν σ' αυτήν τη συνεδρίαση πολλοί συνάδελφοι. Η σύμπραξη όλων μας, όμως, για την ορθολογικότερη επίλυσή τους είναι απαραίτητη. Το ασφαλιστικό, οι φορολογικές μεταρρυθμίσεις, η παιδεία, το θέμα του ονόματος των Σκοπίων, η κατάσταση στα Ζωνιανά, είναι θέματα που πρέπει να εξετάζονται με συνεργασία και με σύνθεση. Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να μετατρέπονται σε θέματα που κόμματα ή πρόσωπα εκμεταλλεύονται για να εκφράσουν τις μικροπολιτικές σκοπιμότητες, τις ατομικές τους αντιθέσεις και κυρίως σιδηρή απορία είναι άλλο μπορεί να φανταστεί κάποιος.

Το μέλλον της χώρας μας δεν είναι προϊόν προς διαπραγμάτευση. Το μέλλον των επόμενων γενιών, των παιδιών μας, δεν επιτρέπεται κανένας να το χρησιμοποιεί προς ίδιο όφελος. Όλοι μας έχουμε τις απόψεις μας. Όλοι μπορούμε και πρέπει να συνεισφέρουμε δημιουργικά. Έχει διαφορά, όμως, ο τρόπος με τον οποίο κινείται ο καθένας.

Από τις εκλογές και μετά, από την ώρα που η Κυβέρνηση με έντονους ρυθμούς πήρε εκ νέου την εντολή και προχωράει στις μεγάλες μεταρρυθμίσεις, παρατηρείται ένα καινοφανές γεγονός καταγραφής τάσεων και «στρατοπέδων» στα ίδια τα εσωτερικά των κομμάτων. Εξωτερικοί παρατηρητές μετρούν αντιρροήσεις, διαφωνούντες και για τα ζητήματα τα οποία γεννούν επί της ουσίας, τις διαφωνίες, λόγος ουδείς.

Σε αυτή πια την πολιτική καταγραφή, που μετρά κατ' αποκλειστικότητα και μόνο διαφωνούντες, νιώθουμε πια όλοι μας την ανάγκη εδώ μέσα, να δηλώσουμε το αυτονόητο, να δηλώσουμε τη συμφωνία μας στις πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης, εμείς οι της Κυβερνήσεως, ή της Αντιπολίτευσης ή της άλλης πλευράς. Και αυτή η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μεγάλη προσπάθεια, με σύνεση και με ευαισθησία και με λογική προχωράει στη λήψη μέτρων που έχει ανάγκη η χώρα. Ο αγώνας αυτής της Κυβέρνησης, του Κώστα Καραμανλή, είναι προς την κατεύθυνση της βελτίωσης των συνθηκών ζωής στην Ελλάδα όλων των Ελλήνων. Εμείς πρώτοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει, με συμμάχους τους πολίτες, να διασφαλίσουμε το πολιτικό μας σύστημα, την κοινωνία μας από τα τραύματα που δέχεται καθημερινά και όχι να δημιουργούμε καινούργια, γιατί οι πολίτες και κρίνουν και αντιλαμβάνονται και μερικές φορές ανησυχούν.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, το 2004 ξεκίνησε μία μεγάλη προσπάθεια σε όλους τους τομείς της χώρας. Στην οικονομία, μέσα από μία περίοδο ήπιας δημοσιονομικής προσαρμογής, τα αποτελέσματα είναι ήδη ορατά με την άρση της επιτήρησης, με τη μείωση του ελλείμματος, με τη μείωση της ανεργίας. Στόχος αυτής της νέας περιόδου διακυβέρνησης είναι να επιταχυνθούν και να ολοκληρωθούν όλες αυτές οι βαθιές μεταρρυθμίσεις, με την ακόμη μεγαλύτερη βελτίωση της οικονομίας, με τον περιορισμό του δημόσιου χρέους και των ελλειμμάτων, με τη μείωση της ανεργίας. Και όλα αυτά καταγράφονται στο προσχέδιο του προϋπολογισμού που ήδη συζητήθηκε και θα κατατεθεί οσο-ούτως στη Βουλή.

Το 2005 ήταν δημοσιονομικά μία χρονιά δύσκολη για τη χώρα μας. Δεν θα υπεισέλθω σε αιτίες που ερίζουν από το παρελθόν, ή σε συγκρίσεις, έχει γίνει από άλλους συναδέλφους. Όμως, παρά τις δυσκολίες που αντιμετώπισε αυτή η Κυβέρνηση, κατόρθωσε να αντεπεξέλθει στα προϋπολογισθέντα, να διαχειριστεί και να προάγει ορθολογικά και αποτελεσματικά τα οικονομικά της χώρας και να καταλήξει σε ένα ισοσκελισμένο αποτέλεσμα.

Εν όψει όλων αυτών, ψηφίζω υπέρ της κύρωσης του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του 2005, κάτι που θα όφειλαν να το κάνουν και οι υπόλοιπες πτέρυγες της Βουλής, όπως πολιτικά, ορθά σκεπτόμενη η Νέα Δημοκρατία το έκανε όταν ήταν αντιπολίτευση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε

τον κ. Δερμεντζόπουλο και για τη συντομία.

Το λόγο έχει ο κ. Θεοχάρης Τσιόκας για οκτώ λεπτά.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα συμφωνήσω σε ένα πράγμα με τον μόλις κατελθόντα συνάδελφο από το Βήμα: Ότι κυριολεκτικά η Νέα Δημοκρατία εκτέλεσε τον τότε προϋπολογισμό και σημερινό Ισολογισμό και Απολογισμό. Και το κακό είναι ότι πίσω από ένα παιγνίδι ατέλειωτων αριθμών, θύματα αυτής της εκτέλεσης ήταν οι πολίτες, ήταν οι εργαζόμενοι, ήταν η μεσαία τάξη, ήταν η ελληνική Περιφέρεια. Στην ουσία αναφερόμαστε σε έναν Ισολογισμό-Απολογισμό, ο οποίος χαρακτηρίστηκε τότε από τον κ. Καραμανλή και την Κυβέρνησή του ως: «αξιόπιστος και ειλικρινής προϋπολογισμός». Αυτός, λοιπόν, ο τότε προϋπολογισμός άλλαξε τουλάχιστον πέντε φορές στην εκτέλεσή του, στα νομικά του. Και όχι μόνο άλλαξε, αλλά κυριολεκτικά χρησιμοποιήθηκε ως άλλοθι, για να στραγγαλιστεί η παραγωγική βάση της χώρας, για να τιναχτεί η ακρίβεια στα δραματικότερα επίπεδα της μεταπολιτευτικής περιόδου και να νιώσει ανασφάλεια ο Έλληνας πολίτης σε ένα τέτοιο έντονο βαθμό, που δεν τον είχε αισθανθεί ποτέ την τελευταία δεκαετία.

Είναι πλέον αυτός ο Ισολογισμός και ο Απολογισμός, ο οποίος και στην πράξη και μετά από αυτές τις τροποποιήσεις στην ουσία δεν εφαρμόστηκε. Έχει υστέρηση στα φορολογικά έσοδα, έχει υστέρηση στους έμμεσους φόρους, παρότι ακολουθήθηκε η πλέον επώδυνη και φορομνηχτική πολιτική σε βάρος των ελληνικών λαϊκών στρωμάτων.

Ξεχάσαμε την αύξηση του ΦΠΑ; Ποιος πλήρωσε αυτήν την αύξηση; Δεν διολίσθησε στα κατώτερα ελληνικά στρώματα; Δεν τον πλήρωσε, βασικά, το Φ.Π.Α. η ελληνική λαϊκή τάξη; Ξεχάσαμε την αύξηση των έμμεσων φόρων από αυτόν τον «αξιόπιστο» προϋπολογισμό, που τώρα γίνεται Ισολογισμός και Απολογισμός; Ξεχάσαμε ακόμα και την επίθεση που δέχθηκε η Ελληνική παραγωγική βάση από αυτόν τον προϋπολογισμό; Να σας πω το παρόδειγμα με τα ταγάρια, που φορολογήθηκαν «έξτρα» τα ελληνικά ταγάρια, ο ελληνικός καπνός, οι ελληνικές καπνοβιομηχανίες, για να δώσουμε bonus στις ξένες καπνοβιομηχανίες; Τα ξεχάσαμε αυτά;

Και όχι μόνο αυτό. Το χειρότερο από όλα είναι ότι συζητάμε έναν Ισολογισμό και Απολογισμό, ο οποίος είχε ως κατάληξη την εφεύρεση της επιτήρησης, την οποία ποιος την πλήρωσε; Την πλήρωσε πάλι ο Έλληνας πολίτης, για να μπορεί η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή να λέει, τι να κάνω, έπεσα έξω στους αριθμούς, να αναθεωρηθούν τα δεδομένα. Μετέφερε με αληθμιστικό τρόπο το μέλλον στο παρελθόν, φόρτωσε με ελλείμματα τα δεδομένα, για να μην τηρήσει τις υποσχέσεις της. Δεν τήρησε καμμία υπόσχεση τέσσερα χρόνια για το λαό, για τις παραγωγικές δυνάμεις, για την ελληνική οικογένεια. Όμως για τους μεταπράτες, για το μεγάλο κεφάλαιο τήρησε σε ακέραιο το πρόγραμμά της. Ήταν ένας προϋπολογισμός τότε, Ισολογισμός και Απολογισμός τώρα, που στον πυρήνα της αποκάλυπτε το κρυφό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, μπορείτε να μας πείτε σε αυτόν τον περιέργο απολογισμό που μας κάνετε, πως μειώνεται το έλλειμμα την ίδια ώρα που αυξάνονται τα επιτόκια και το χρέος. Πως; Βρείτε μας έναν οικονομολόγο για να μας το εξηγήσει αυτό, πως γίνεται. Πώς παρουσιάζετε ότι μειώνεται το έλλειμμα την ίδια ώρα που και τα επιτόκια αυξάνονται και το χρέος αυξάνεται;

Στην ουσία, λοιπόν, είναι ένας Ισολογισμός – Απολογισμός που οδηγεί τη χώρα και τους πολίτες σε μία «γκρίζα ζώνη». Και το απότοκο αυτού του Ισολογισμού και του Απολογισμού το εισπράττει σήμερα η ελληνική περιφέρεια με τη μείωση των προγραμμάτων. Η ελληνική περιφέρεια σήμερα υποφέρει και δεν εκτελείται κανένα πρόγραμμα. Δεν εξελίσσεται κανένα πρόγραμμα.

Έχουμε ουρές από «έργα» που παραλάβατε. Είναι η ακρίβεια, είναι η αχαλίνωτη αγορά που κερδοσκοπεί σε βάρος της ελληνικής οικογένειας. Είναι η μεσαία τάξη που πληρώνει αυτόν τον Ισολογισμό και Απολογισμό που βάζει λουκέτο. Είναι ο εργασιακός μεσαίωνας. Εσείς μετατρέψατε την εργασία σε απασχόληση και το Υπουργείο Εργασίας σε Υπουργείο Απα-

σχόλησης. Είναι αυτός ο Ισολογισμός – Απολογισμός που επέβαλε μεγαλύτερους φόρους στα φυσικά πρόσωπα και απάλλαξε από φόρους όλες τις μεγάλες επιχειρήσεις. Είναι αυτός ο Ισολογισμός – Απολογισμός, ο οποίος οδηγεί την αγροτική οικονομία στον εξευτελισμό, στη διαπόμπευση.

Ήδη και σήμερα ακόμα οι παραγωγοί της ντομάτας βγαίνουν στο δρόμο, οι κτηνοτρόφοι βγαίνουν στο δρόμο. Πουλάνε γάλα φθηνότερο και αγοράζουμε γάλα όλοι μας ακριβότερο και κερδίζουν ποιοι; Τα καρτέλ. Αυτό είναι το απότοκο του Ισολογισμού και του Απολογισμού. Είναι αυτός ο Ισολογισμός – Απολογισμός ο οποίος δημιούργησε τη γενιά των «γαλάζιων» παιδιών, των «γαλάζιων» παραγκών.

Έχετε προσλάβει με αφορμή αυτόν τον Ισολογισμό και τον Απολογισμό μέχρι τώρα πάνω από είκοσι χιλιάδες «γαλάζια» παιδιά μέσω του STAGE στις διάφορες δημόσιες υπηρεσίες, χωρίς κριτήρια, χωρίς προσόντα, με βάση τα μπιλιετάκια.

Αυτός είναι ο Ισολογισμός-Απολογισμός. Γι' αυτόν τον Ισολογισμό-Απολογισμό ζητάτε εσείς, σήμερα, να δείξουμε την ανοχή μας. Είναι αυτός ο Ισολογισμός-Απολογισμός που ευτελίζει τη δημόσια υγεία. Επτά χιλιάδες νοσοκόμοι λείπουν από τα δημόσια νοσοκομεία και δύο χιλιάδες γιατροί. Είναι αυτός ο Ισολογισμός-Απολογισμός που μείωσε το ποσοστό χρηματοδότησης στη δημόσια παιδεία. Είναι αυτός ο Ισολογισμός-Απολογισμός ο οποίος λεηλατεί στην ουσία το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα για να παραδώσει με μία κατώτερη σύνταξη στον ελληνικό λαό μία άλλου τύπου ασφάλιση, έρμαιο στις ορέξεις των εμπόρων. Είναι αυτός ο Ισολογισμός-Απολογισμός ο οποίος εκποιεί και αφελληνίζει την ελληνική παραγωγική βάση.

Τι θα κάνετε με τη «MARFIN» και τον Ο.Τ.Ε.; Έχετε επιθετική εξαγορά; Εκποιείτε ένα «εργαλείο» οικονομικής ανάπτυξης το οποίο ήταν και «χρυσοφόρο κότα». Στο όνομα ποιας λογικής; Ποια χρέη θέλετε να καλύψετε; Ποιες υποχρεώσεις θέλετε να βγάλετε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Είναι αυτός ο Ισολογισμός-Απολογισμός ο οποίος έχει δημιουργήσει τα ίδια προβλήματα σε κερδοφόρες Δ.Ε.Κ.Ο. όπως ήταν τα ΕΛ.ΤΑ.. Τι κάνετε, τώρα, με τα ΕΛ.ΤΑ.; Βγάζετε τους εργαζόμενους στην απεργία και εξευτελίζετε τα ΕΛ.ΤΑ. για να πουλήσετε για ένα κομμάτι ψωμί στην «ΚΟΥΡΙΕΡ» τα διάφορα «φιλέτα» των ΕΛ.ΤΑ., αλλά θα σας καλέσουμε στη Βουλή να απολογηθείτε και γι' αυτά.

Το αποτέλεσμα λοιπόν είναι απλό και καθαρό: Αυτός ο προϋπολογισμός, όπως είπε και ο εκλεκτός συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας, κυριολεκτικά «εκτέλεσε» την ελληνική κοινωνία.

Κυρία Πρόεδρε, κλείνοντας θέλω κι εγώ να συμπαραταχθώ μ' αυτήν την άποψη που λέει ότι το Ελληνικό Κοινοβούλιο οφείλει να αναβαθμίσει το ρόλο του όχι μόνο στον προϋπολογισμό, στον έλεγχο του προϋπολογισμού και στην ψήφισή του, αλλά και στη διαδικασία εξέλιξής του.

Μ' αυτήν την έννοια λοιπόν πιστεύω ότι είναι η ώρα η Βουλή να απαιτήσει και να διεκδικήσει έναν πιο ουσιαστικό ρόλο στις διάφορες πρωτοβουλίες των εκάστοτε Υπουργών που στο τέλος-τέλος δεν ελέγχονται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κύριο Τσιόκα.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Καλλιώρας για δώδεκα λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΙΩΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι με τη σημερινή και την αυριανή συζήτηση κλείνουμε το έτος 2005. Όντως το 2005 αποτέλεσε μία χρονιά-σταθμό με την έννοια ότι για πρώτη φορά η Νέα Δημοκρατία ψήφισε, υλοποίησε και εκτέλεσε έναν προϋπολογισμό, τον προϋπολογισμό του 2005.

Επίσης, επειδή άκουσα το συνάδελφο που μόλις κατήλθε του Βήματος να αναφέρει τη λέξη «εκτέλεσε» -και θα πω δυο λόγια γι' αυτό- θα ήθελα να θυμίσω με πολύ απλό τρόπο ότι το κράτος έχει μία συνέχεια, ότι οι κυβερνήσεις έχουν μία συνέχεια. Αυτό σημαίνει ότι έφυγε μία κυβέρνηση από την εξουσία -όπως

έγινε το 2004 με το ΠΑ.ΣΟ.Κ., που έφυγε και ήλθε η Νέα Δημοκρατία- και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είχε καμμία τσάντα μαζί του, δεν είχε δικό του τρόπο να τα πάρει και ταυτόχρονα –να το πω και αλλιώς- να μηδενιστούν τα ελλείμματα, να μηδενιστεί το χρέος. Δηλαδή ξαφνικά όταν γίνεται αλλαγή μιας κυβέρνησης και έρχεται η επόμενη, αυτό δεν σημαίνει ότι λύνονται δια μαγείας τα προβλήματα. Μακάρι να ήταν έτσι. Δυστυχώς, κουβαλάμε μαζί μας –και αυτό συνέβη ιδιαίτερα το 2004- τα προβλήματα τα οποία συσσωρεύτηκαν στο παρελθόν. Βεβαίως, δεν είμαστε ούτε ο Χάρι Πότερ ούτε κάποιος άλλος για να τα λύσουμε δια μαγείας.

Τι μας κληροδότησε το χθες; Θα γίνω λίγο πιο σαφής για να το καταλάβουμε επειδή κλείνουμε το 2005. Από το 2004 θυμηθείτε τα προβλήματα που υπήρχαν στη χώρα, θυμηθείτε ότι «υπήρχαν» δύο και τρεις Ελλάδες, θυμηθείτε επίσης ότι οι ανισότητες και οι περιφερειακές και οι κοινωνικές υπήρχαν σε δυσβάσταχτο κοινωνικά βαθμό. Το κράτος βασίλευε, κρατικοδίαιτοι βολεμένοι κοίταζαν και δεν καταλάβαιναν τι συνέβαινε στην υπόλοιπη κοινωνία, το δημόσιο χρέος από 25% ή από τέσσερις μήνες δουλειάς το 2004 κατέληξε σε δεκαέξι μήνες δουλειάς αντίστοιχου χρόνου εργασίας, χωρίς να τρώμε και να πίνουμε.

Αυτά είναι τα «κληροδοτήματα» από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δέκα δισεκατομμύρια ευρώ πληρώνουμε μόνο για τους τόκους χρεών. Το έλλειμμα το άφησε στο 8% περίπου το 2004. Την ανεργία, ενώ την παραδώσαμε στο 2,5% το 1980, μας την παρέδωσε στο 11,3% το 2004, για να θυμηθούμε από πού ξεκινάμε το 2005, αδράνεια, γραφειοκρατία, διαφθορά και πάει λέγοντας.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή το 2005 σχετίζεται απόλυτα με τον προϋπολογισμό του 2004 και επειδή κάτι αναφέρθηκε και πριν από τον προλαλήσαντα συνάδελφο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να θυμίσω ότι μέσα σ' αυτήν τη Βουλή, όταν περάσαμε τον προϋπολογισμό με ψήφους βέβαια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τον εκτέλεσε η Νέα Δημοκρατία το 2004, μας έλεγαν ότι το έλλειμμα είναι 1,2%, δηλαδή κάπου στα 2.000.000.000 ευρώ.

Όταν έκλεισε το έργο 2004 -συγγνώμη που μιλάω έτσι- τα χρέη έφθασαν στο 8%, δηλαδή στα 16.000.000.000 ευρώ, για να το πω απλά. Τώρα καταλαβαίνει κάποιος –και γι' αυτό ενοχλούνται οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όταν το λέμε- ότι το ψέμα της απογραφής, ότι δήθεν εμείς κάναμε την απογραφή για να «καρφώσουμε» το ΠΑ.ΣΟ.Κ., λες και έχουμε κάτι με το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ήταν 14.000.000.000 ευρώ. Αυτό στεναχωρεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δεν θέλει να φαίνεται. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέλει να σβήσει, θέλει να βγάλει από το χάρτη ότι τα 2.000.000.000 ευρώ, έγιναν 16.000.000.000 ευρώ μόνο για μια χρονιά.

Και βεβαίως όταν έκλεισε το 2006, για να το συνδέσω και με την επόμενη χρονιά από το 2005, έρχεται η Ευρώπη, έρχονται οι διεθνείς οργανισμοί, όλοι οι θεσμικοί οργανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Τράπεζα της Ελλάδος, η Στατιστική Υπηρεσία της χώρας, δέκα, δηλαδή, διαφορετικά όργανα, θεσμικά και μη, και λένε ότι το έλλειμμα της χώρας που κλείνει αμετάκλητα, επίσημα, οριστικά, είναι 2,6%.

Πάλι στεναχωρήθηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί για πρώτη φορά η Ελλάδα έχει απ' όλους τους θεσμούς τέτοια εμπιστοσύνη, δηλαδή συμφωνούν πρώτη φορά με τα δεδομένα της χώρας όλοι αυτοί, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Διεθνής Τράπεζα κ.λπ..

Και από εκεί και πέρα, άρχισε να ακούγεται συνεχώς –το άκουσα και πριν λίγο- το «ίδιο βιολ». Πώς να το κάνουμε τώρα; Το 2,6% όταν βγήκαμε από την επιτήρηση τον Ιούνιο, δεν είναι δικά μας στοιχεία. Μας τα δώσανε από τη μια μεριά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Λέει ψέματα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή; Δηλαδή οι Επίτροποι λένε ψέματα, όταν λένε ότι είναι 2,6% και δεν είναι κάτι άλλο; Είναι Νέα Δημοκρατία αυτοί; Και να πούμε ότι αυτοί δεν καταλαβαίνουν τι τους γίνεται. Και οι Υπουργοί των Οικονομικών που υπέγραψαν ότι είναι 2,6% και αυτοί ψέματα λένε; Δηλαδή όλοι είναι ψεύτες εκτός από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

Τι λέει, λοιπόν, ο κ. Αλμούνια, τη μέρα που φεύγαμε από τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, τη διαδικασία της επιτήρησης; Διαβάζω επί λέξει, για να μην παραφράζω πράγματα. Λέει, λοιπόν, ο κ. Αλμούνια: «Η EUROSTAT μάς δίνει στοι-

χεία για την Ελλάδα, ανάλογης ποιότητας με αυτά που μας κοινοποιούν και άλλες χώρες της Ευρωζώνης. Η αξιοπιστία ενισχύθηκε. Τώρα μπορούμε να λαμβάνουμε αποφάσεις με ένα βαθμό εμπιστοσύνης» –αυτή είναι η λέξη κλειδί για το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- «τον οποίο δεν είχαμε πριν μερικά χρόνια».

Γι' αυτό σας «πονάει», αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η απογραφή -14.000.000.000 ευρώ ήταν το ψέμα σας, το οποίο αποκαλύψαμε- και το γεγονός ότι έρχεται ο κ. Αλμούνια, σοσιαλιστής και αυτός από την Ιβηρική Χερσόνησο και σας λέει ότι έτσι είναι τα πράγματα και μας εμπιστεύονται πλέον. Βέβαια, αυτό σας ενοχλεί διπλά, γιατί σας εκθέτει.

Ας πάμε λίγο παρακάτω, για να μιλήσω και για κάποια τεχνικότερα ζητήματα. Ήδη στο προσχέδιο, για να πάω και στο 2008, συζητούμε για αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους- θα σας δώσω προοπτική της δέσμευσης της Κυβέρνησης- και λέμε ότι θα είναι 99% του Α.Ε.Π. το δημόσιο χρέος. Αποδέχθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση την πτώση κατά τρεις μονάδες.

Βέβαια, να πω και το άλλο. Η πτωτική τάση των τόκων και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από εμάς ως ποσοστό του Α.Ε.Π. την τελευταία δεκαετία, μπορεί να μειώνεται τμηματικά, αλλά, δυστυχώς, είναι πολύ πάνω από το μισό, από το 50% δηλαδή των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι πολύ σοβαρό ζήτημα και γι' αυτό αγωνιζόμαστε να το μειώσουμε περαιτέρω.

Επίσης, εγώ χάρηκα που και σε προοπτική για το 2008 άκουσα την Κυβέρνηση να λέει –και μάλιστα το ανακοίνωσε επίσημα στην Αίθουσα- ότι ναι, καταργούνται οι ειδικοί λογαριασμοί και ενσωματώνονται στο γενικό προϋπολογισμό του κράτους. Διότι, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν αναλάβαμε, μας δώσατε περίπου τριακόσιους δεκαεννιά ειδικούς λογαριασμούς και το 6% της δημοσιονομικής διαχείρισης πέρναγε από αυτούς τους λογαριασμούς, δηλαδή εκτός προϋπολογισμού. Εμείς μειώσαμε το 2004 αυτούς τους λογαριασμούς περίπου στους εκατόν τριάντα και έπεται συνέχεια.

Θέλω, όμως, να πω, μια και θίγω τρία ζητήματα μαζί, την προοπτική, το παρελθόν, αλλά και το έτος 2005 που κλείνουμε, ότι νομίζω πως είναι η ώρα, δοθείσης της ευκαιρίας, να δούμε, όταν θα κλείνουμε το 2010 το έτος 2008, πως θα κάνουμε και βήματα προς τα εμπρός. Έχω επιμείνει πολλές φορές και θα πω και σήμερα πολύ σύντομα, σχεδόν λακωνικά, σε επικεφαλίδες τα εξής: Δεν μπορούμε πλέον ως χώρα να βαδίζουμε με αυτό το σύστημα του προϋπολογισμού που έχουμε κάθε χρόνο. Δηλαδή έρχεται ο κάθε Υπουργός και λέει «παίρνεις τόσα ευρώ, πάρε τόσα συν ένα μικρό ποσοστό αύξησης και άντε στο καλό». Νομίζω ότι πρέπει να κάνουμε στροφή σε αυτό το θέμα προς στόχους, χρονοδιαγράμματα της υλοποίησης και το κόστος. Επισκέφθηκα πρόσφατα πρεσβεία ξένης χώρας και είδα ότι ακόμα και η πρεσβεία είχε τόσο «σφιχτό» προϋπολογισμό με την έννοια της σωστής διαχείρισης, ώστε κάθε χρόνο η πρεσβεία, που δεν είναι μέσα στη χώρα, αλλά στη δική μας χώρα, να έχει με αυτήν την έννοια ένα «δυναμικό» προϋπολογισμό.

Τι θέλουμε και πού μπορούμε να φθάσουμε; Δεν είναι εύκολο να γίνει σ' ένα βράδυ ή σε μία χρονιά, όμως πρέπει να προχωρήσουμε, γιατί αλλιώς δεν θα μπορούμε να κλείνουμε τα έτη με ήσυχη τη συνείδησή μας ότι κάναμε το καλύτερο για τους πολίτες. Εδώ δεν είμαστε για εμάς, είμαστε για τους ανθρώπους που μας εμπιστεύτηκαν.

Μια και μιλάω για ανθρώπους που μας εμπιστεύονται, εγώ θέλω να θυμίσω απέναντι στην καταϊγία όσων ακούστηκαν από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι ήμασταν εμείς με τη χρηστή διαχείριση που αυξήσαμε, λόγου χάριν, το αφορολόγητο όριο στις 12.000 ευρώ, που μειώσαμε τους φορολογικούς συντελεστές στις επιχειρήσεις, σε φυσικά πρόσωπα, και τώρα θα έρθουμε τις επόμενες ημέρες και για την ακίνητη περιουσία.

Καταργήσαμε το Λ.Α.Φ.Κ.Α.. Μην το ξεχνάμε. Το Ταμείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης το δημιουργήσαμε και υπάρχει, ενώ έρχεται και το νέο μισθολόγιο που θα είναι 860 ευρώ για τον Ανθυπολοχαγό. Ναι, καθυστερήσαμε, γιατί δεν είχαμε τα 14.000.000.000 ευρώ ως «παρακαταθήκη» για όποιον πιστεύει ότι ξεκινούσαμε με τους καλύτερους οιωνούς.

Επίσης, αγαπητοί συνάδελφοι, με τη χρηστή αυτή διαχείριση έρχεται το Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής. Είναι έτοιμο και

θα το δούμε και αυτό με πρακτικούς όρους σ' αυτήν την Αίθουσα για τις τρίτεκνες οικογένειες από την αρχή του χρόνου, για το επίδομα ανεργίας στα 404 ευρώ. Τα λέω αυτά, για να δείτε ότι η διαχείριση έχει αποτελέσματα.

Επίσης, διπλασιάσαμε το Ε.Κ.Α.Σ. και από την 1 Ιανουαρίου 2008 τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχοι θα λαμβάνουν αυτό που έχουμε δεσμευθεί. Οι οκτακόσιες χιλιάδες συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α. θα πάρουν 1.400 ευρώ αύξηση συνολικά το 2008, δηλαδή 500.000 δραχμές για να μη ξεχνάμε και τη δραχμή, και θα έχουμε την Κατώτατη Εθνική Σύνταξη από το 2009.

Βέβαια, κάποιοι προσποιούνται, αν και δεν κυβέρνησαν ποτέ, ότι δεν πειράζει, μια ζωή θα καταγγέλλουμε τους άλλους. Ξέχασαν δηλαδή όσα άφησαν πίσω, τα ελλείμματα, την ακρίβεια, τη διαφθορά, την ανεργία, την έκταση της φτώχειας, όλα αυτά και έρχονται σ' αυτήν την Αίθουσα, απλώς, για να καταγγέλλουν τους άλλους. Δηλαδή αυτοί που πρέπει να τους καταγγέλλουμε έρχονται να πουν σε εμάς ότι εμείς φταίμε.

Κύριε Πρόεδρε –και κλείνω με αυτό– ο Πρωθυπουργός πριν λίγες μέρες εδώ σ' αυτή την Αίθουσα, ακριβώς σ' αυτό το Βήμα μίλησε και μας έδωσε το βηματισμό και τροchioδεικτικά που πάει η χώρα με τις προγραμματικές δηλώσεις. Οι λέξεις κλειδιά, τις οποίες έχουμε παρακαταθήκη και δουλεύουμε όλοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας είναι οι λέξεις «μεταρρυθμίσεις, αλλαγές...» –γιατί αν δεν αλλάξουμε τον τόπο, θα είμαστε ηθικοί αυτουργοί κατ' αυτών που μας εμπιστεύτηκαν, αλλά και πρακτικοί– «...διάλογος, συνεννόηση, σύνθεση...» –το λέω για να μην το ξεχνάμε– «...αποφασιστικότητα, σταθερότητα, πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά» Αυτά ακολουθούμε, αυτά θα κάνουμε και ευχαριστώ πάρα πολύ για το χρόνο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Καλλιώρα.

Το λόγο έχει ο κ. Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι πολλές φορές, όταν ομιλούμε από του Βήματος της Βουλής και αναφερόμαστε σ' αυτά που έχουν πει κάποι-οι άλλοι, συνηθίζουμε να κάνουμε μια αφαίρεση αυτών που δεν είναι αρεστά σε μας και να κρατάμε αυτά που είναι αρεστά σε μας. Αυτό το λέω για την τελευταία έκθεση του κ. Αλμουνία, που ούτε λίγο ούτε πολύ μας λέει ότι η Ελλάδα οριακά βγήκε από την επιτήρηση και ότι πρέπει να συνεχίσει τη σφιχτή δημο-σιονομική πολιτική της. Αλλά μπορεί να υπάρχει και ένα περιτύ-λιγμα καλών λόγων, περί των στοιχείων.

Το δεύτερο που θέλω να σας πω, είναι το εξής. Πολλές φορές λέμε ότι κάποιοι αντιπολιτεύονται. Ναι, ο ρόλος της Αντι-πολίτευσης είναι να ελέγχει την Κυβέρνηση, να αντιπολιτεύεται τα της Κυβέρνησης. Πολύ λογικό. Ποτέ, όμως, δεν κατάλαβα μια κυβέρνηση επί τριάντι χρόνια να αντιπολιτεύεται την Αντι-πολίτευση. Αυτό δεν το κατάλαβα.

Τέλος πάντων, κύριοι συνάδελφοι, πολλά θα μπορούσα να πω στα προλεχθέντα, αλλά όταν έχεις οκτώ λεπτά να μιλήσεις, μόνο πολιτικά μπορείς να σταθείς, όταν εξετάζεις τον Οικονομικό Απολογισμό και Ισολογισμό του 2005.

Το ζήτημα της διαχείρισης ενός οικονομικού έτους είναι κατά την άποψή μου, πρώτον, θέμα αξιοπιστίας και δεύτερον, θέμα ουσίας. Γιατί παρά τα αντιθέτως φημολογούμενα, τα μακροοι-κονομικά μεγέθη δεν είναι άσχετα με την καθημερινότητα του κάθε πολίτη. Είναι συυφασμένα με την καθημερινότητά μας. Παραδείγματος χάριν, η ακρίβεια δεν επηρεάζεται από τους φόρους; Δεν επηρεάζεται από την ανταγωνιστικότητα; Λέγε με καρτέλ. Δεν επηρεάζεται από τις αυξήσεις των δημοσίων παρο-χών; Λέγε με φως, νερό, τηλέφωνο. Σαφώς και επηρεάζεται.

Έρχομαι, λοιπόν, να εξετάσω πρώτα το θέμα της αξιοπιστίας. Το θέμα της αξιοπιστίας έχει να κάνει με την πρόβλεψη. Πρό-βλεψη τι είναι; Ο προϋπολογισμός. Στον προϋπολογισμό σαφώς υπάρχει πολύ έντονα η πολιτική κατεύθυνση. Ένας προ-ϋπολογισμός όταν συντάσσεται και προβλέπει κάποια πράγμα-τα, σαφώς καθορίζεται από την πολιτική γραμμή που έχει το κόμμα που το συντάσσει.

Το δεύτερο είναι η διάρκεια. Εδώ υπάρχει ένα ζήτημα. Διάρ-

κεια τι σημαίνει; Η υλοποίηση των σταθερών μεθόδων ενός προϋπολογισμού. Υπάρχουν τέτοιες σταθερές μέθοδοι; Και εκεί μπαίνει το τρίτο στοιχείο, το οποίο είναι ο αντικειμενικός έλεγχος. Και εδώ υπάρχει το πρόβλημα. Ο αντικειμενικός έλεγ-χος είναι ο έλεγχος της τροποποίησης του προϋπολογισμού. Δηλαδή κατά την εφαρμογή του ο προϋπολογισμός πολλές φορές τροποποιείται. Πώς τροποποιείται; Με μία απόφαση του Υπουργού. Ποιοι το ξέρουν αυτό; Πέντε-δέκα υπάλληλοι μέσα στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και κανείς άλλος. Περνάει έτσι, αβρόχους ποσά.

Θα έλεγα ότι η Βουλή, αν ήλεγχε την υλοποίηση του προϋ-πολογισμού και αν δεν ερχόταν μετά από δύο χρόνια να ψηφί-σει τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του κράτους, θα ήταν μια πάρα πολύ ουσιαστική συνεισφορά της Βουλής για το Ελλη-νικό κράτος, για τον Έλληνα πολίτη. Πρέπει κάθε τροποποίηση του προϋπολογισμού να περνάει μέσα από την επιτροπή της Βουλής.

Για φανταστείτε κάθε φορά να ερχόταν ο Υπουργός των Οικονομικών και να λέει: Θα τροποποιήσουμε τον προϋπολογι-σμό στο τάδε σημείο. Τι λέτε; Θα το έκανε μία, θα το έκανε δύο, θα το έκανε τρεις. Άρα, θα ήταν πολύ πιο αξιόπιστοι οι προϋ-πολογισμοί αν υπήρχε ο έλεγχος της Βουλής. Για δείτε στην Κύπρο που κάθε τροποποίηση που γίνεται περνάει από την επι-τροπή της Βουλής; Πόσο δύσκολο είναι σε ένα Υπουργό Οικο-νομικών να λέει ότι τροποποιώ εδώ, τροποποιώ εκεί... Την τρίτη φορά τι θα πει;

Έρχομαι τώρα στο θέμα της ουσίας. Σεις υποσχεθήκατε μεταρρυθμίσεις στο κράτος. Σας ερωτώ. Μειώσατε το κράτος; Όχι. Σε κάθε νομοσχέδιο που περνάτε ιδρύετε και ένα νομικό πρόσωπο, αυξάνοντας έτσι τις ανελαστικές δαπάνες του κρά-τους.

Σας ερωτώ. Κάνετε διαφανή διαχείριση; Όχι. Τώρα λέτε ότι θα καταργήσετε τους ειδικούς λογαριασμούς, που για μένα οι ειδικοί λογαριασμοί δεν σημαίνουν κατά βάση αδιαφάνεια. Όμως, από αυτό το Βήμα ειπώθηκε ότι θα καταργηθούν οι ειδι-κοί λογαριασμοί ή θα συρρικνωθούν. Εσείς τους επεκτείνετε. Κάποτε κατηγορούσατε τους ειδικούς λογαριασμούς μαζί με τον τώες Πρόεδρο του Συνασπισμού τον κ. Κωνσταντόπουλο για αδιαφάνεια.

Σας ερωτώ. Εγκαταστήσατε μεθόδους ελέγχου στα νοσοκο-μεία και στα Υπουργεία; Όχι. Μειώθηκε ο δανεισμός; Όχι. Και επειδή ρώτησε κάποιος, νομίζω ο κ. Αδωνις Γεωργιάδης, ότι δεν γνωρίζει κανείς τι χρωστάει ο κάθε Έλληνας ή πόσο είναι το δημόσιο χρέος και το δημόσιο έλλειμμα, του απαντώ ότι το 2004 κάθε Έλληνας χρωστούσε 16.000 ευρώ και το 2007 χρω-στά κάθε Έλληνας 23.000 ευρώ. Αυτή είναι η μείωση του δανει-σμού. Αν διαιρέσετε το δημόσιο χρέος δια του ελληνικού πλη-θυσμού θα δείτε ότι αυτό είναι το νούμερο.

Περιορίσατε τη σπατάλη και την αναποτελεσματικότητα του κράτους; Είμαστε τελευταίοι στην ελκυστικότητα για επενδύ-σεις ως χώρα. Είμαστε στην Ευρωζώνη προτελευταίοι. Τελευ-ταία είναι η Σλοβενία. Αυτά λέει η Έκθεση του Κέντρου Προ-γραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών.

Δώσαμε στον πολίτη την αίσθηση ότι οι άμεσοι και έμμεσοι φόροι είναι ανταποδοτικοί; Όχι. Έγινε το δημόσιο σχολείο καλύτερο; Όχι. Έγινε το δημόσιο νοσοκομείο φιλόξενο; Όχι. Ενισχύθηκαν οι επενδύσεις; Όχι. Αντίθετα μειώθηκαν. Φεύγουν οι επενδύσεις.

Τι κάνετε, λοιπόν, αντί για μεταρρύθμιση. Το τρικ της απο-γραφής, για να φορτώσετε τις προηγούμενες κυβερνήσεις και να ελαφρώσετε τις δικές σας κυβερνήσεις. Δηλαδή, προχωρή-σατε στην ταμειακή καταγραφή και όχι στη λογιστική που είναι κατά τα παραδεκτά.

Και επειδή ειπώθηκε περί του χρέους –δεν ήθελα να αναφερ-θώ– θα σας πω ότι τα εξοπλιστικά, οι αυξήσεις μετοχικού κεφα-λαίου, το πλεόνασμα των ταμείων –διότι αφαιρέσατε το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων– και τα αναδρομικά μισθών και συντάξεων στο έλλειμμα του 2004, επιβάρυναν το έλλειμμα του 2004 κατά 1,8%. Η αποτυχία των εσόδων, φορολογικά έσοδα, εισροές Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, επιβάρυναν το έλλειμμα κατά 2%. Οι υπερβάσεις του προϋπολογισμού, επιχορήγηση

φορέων για νοσήλια, μισθοί και συντάξεις, Ολυμπιακές δαπάνες και εκδηλώσεις επιβάρυναν το έλλειμμα κατά 1,6%. Συν το 1,2% που ήταν το έλλειμμα που είχε προϋπολογίσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. φθάσαμε αμέσως, αμέσως στο 6,6%, με αποτέλεσμα να μπορούμε στην επιτήρηση ως μη οφείλαμε.

Τι κάνατε ως μεταρρύθμιση; Μειώσατε τις παραγωγικές δαπάνες του κράτους στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Το μειώσατε κατά 50%. Ουσιαστικά αφαιρέσατε χρήματα από την Περιφέρεια.

Τι κάνατε ως μεταρρύθμιση; Δημιουργήσατε μια ανάπτυξη που στηρίζεται κατά βάση στο δανεισμό. Αυτή είναι η ανάπτυξη που έχουμε. Κατανάλωση και δανεισμός. Και πρέπει να σας πω εδώ ότι αυτή τη στιγμή οι ακραία φτωχοί στη χώρα μας ανέρχονται στο 5,4%, δηλαδή, σε πεντακόσιες εβδομήντα χιλιάδες άτομα που αποτελεί πανευρωπαϊκό ρεκόρ.

Η Ελλάδα επιβιώνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χάρη στη δραστηριότητα των Ελλήνων στα Βαλκάνια, οι οποίοι μένουν αβοήθητοι. Το τι τραβάνε οι επιχειρήσεις μας στα Σκόπια, για να μπορέσουν να διασφαλίσουν τα χρήματα που επένδυσαν εκεί, είναι άλλο πράγμα, διότι τους υποχρεώνουν με έγγραφά τους να γράφουν: «Δημοκρατία της Μακεδονίας», ειδάλλως δεν παίρνουν λεφτά. Τους αφήνουμε αβοήθητους. Παράλληλα, και ο τουρισμός μένει αβοήθητος, διότι η μεταολυμπιακή Αθήνα έχει μόνο τέσσερα εκατομμύρια επισκέπτες με μείωση των εσόδων -παρόλο που αύξησε κατά κάτι τις διανυκτερεύσεις, έχει μείωση των εσόδων- η Πράγα έχει οκτώ εκατομμύρια και η Βαρκελώνη έφθασε στα 13 εκατομμύρια διανυκτερεύσεις.

Μετά από όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, επιστρέψατε στη λογιστική καταγραφή των αμυντικών και άλλων δαπανών, πήρατε δάνειο 1.000.000.000 ευρώ από τη «JP MORGAN»...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Σγουρίδη, έχετε ξεπεράσει, κατά πολύ, το χρόνο σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Τέλος, αποτύχατε να περάσετε την αναθεώρηση του Α.Ε.Π. στο 25,6%, γιατί η EUROSTAT σας το καθόρισε στο 9,6%.

Για όλες αυτές τις λογιστικές σας αλχημείες, την οικονομική σας ασυνέπεια και την εικονική πραγματικότητα που παρουσιάσατε, εγώ καταψηφίζω τον Απολογισμό και Ισολογισμό του έτους 2005.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Η τελευταία ομιλήτρια, η κ. Βάσω Παπανδρέου είναι απούσα και διαγράφεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολούθησαν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής και στις εκθέσεις της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" με θέματα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά, 15ος-21ος αιώνας» και «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης», τριάντα μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί δάσκαλοι από το 5ο Δημοτικό Σχολείο Αμαλιάδας.

Τους ευχαριστούμε και τους χειροκροτούμε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.03' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 8 Νοεμβρίου 2007 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: α. "Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2005" και β. "Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2005", σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

